

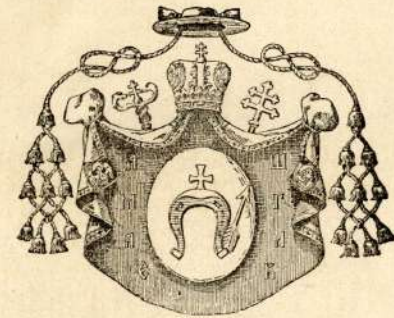
~~1902~~ / 1903.

1903.

08

Львівско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

~~16073~~

➤ РѢКЪ 1903. ➤

Л Ъ В Ъ В Ѣ .

Зъ печатиъ Ставропигійского Института пѣдъ управ. О. Данилюка.
1904.

З М Ъ С Т Ъ:

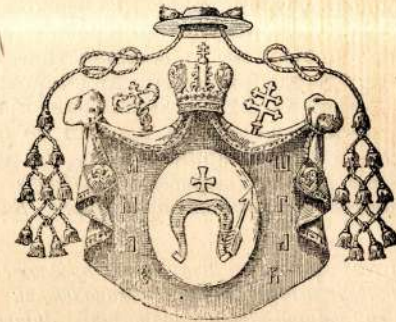
	Стор.
Ч. пор. 1. — Ч. 600. — Въ справѣ Товариства св. Петра	1
Ч. " 2. — Ч. 4131 Ком. — Въглядомъ донесенъ до ц. в. суду на случай позбталого по помершбмъ священнику довгу до фонда вдов.-сирот.	3
Ч. " 3. — Ч. 497. — О вбдсыланю належитости за Службу Н. З до Перемышля	3
Ч. " 4. — Ч. 561. — Въглядомъ предплаты на АЕпарх. Вбдомости	3
Ч. " 5. — Ч.Ч. 9131/02, 9132/02, 9134/02, 9241/02, 5, 4, 204, 610 — Обвбщєня конкурсови	4
Ч. " 6. — Ч. 850. — Богослужєне по причинѣ 25-лѣтнего Юбилєя Понтификату Папы Льва XIII	7
Ч. " 7. — Ч. 1192 — Въ справѣ облигацїи державного довгу зъ р. 1868	11
Ч. " 8. — Ч. 1231 — Въ справѣ Товариства св. Петра	13
Ч. " 9. — Ч. 1335. — Оголошенє реколкцїи для Священства	15
Ч. " 10. — Ч. 1182. — Про отворєнє філіи тов. „Ризниця“ въ Львовѣ	15
Ч. " 11. — Ч. 645. — Оголошенє конкурсу на запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фонда бл. п. П. Зарцкого	17
Ч. " 12. — Ч. Ч. 4640/02, 1181. — Обвбщєня конкурсови	19
Ч. " 13. — Ч. 37/орд. — О именованю Всєсв. и Вир. о. Андрея Бѣлецкого Генеральнымъ Викарїємъ и Офицїаломъ	20
Ч. " 14. — Ч. 47/орд. — О благодарственнбмъ богослужєню зъ нагоды поверненя до здорovia Ихъ Высвбпреосвященства	20
Ч. " 15. — Ч. 24/орд. — Въ справѣ нового выданя св. Письма Н. з. и Псалтири	21
Ч. " 16. — Ч. 65/орд. — Поручєнє книжокъ: О „священствѣ“ и „св. Писанїє о священнику“	23
Ч. " 17. — Ч. 1698. — Поручєнє книгъ: „Парастасникъ“ и „Молитвословъ юрейскїи“	24
Ч. " 18. — Ч. 1573. — Въ справѣ фабрики штучныхъ цвѣтбвъ Ст Погорецкои въ Стрию	25
Ч. " 19. — Ч. Ч. 1383, 1384, 1566, 1519, 2018, 2020. — Обвбщєня конкурсови	25
Ч. " 20. — Ч. 1412. — Въ справѣ вынагородженя за богослужєня, котрыми обтяженї фондаци дотацїи	27

Львівська бібліотека
АН УРСР
№ 18 828 ПИ

	Стор.
Ч. пор. 21. — Ч. Ч. 1858, 1943, 2050, 2071, 2019. — Обвѣщена конкурсові	30
Ч. „ 22. — Ч. 2161. — Въ справѣ Товариства св. Петра	31
Ч. „ 23. — Ч. 2672. — Пригадка о щорочныхъ молитвахъ передъ Сомествiемъ св. Духа	32
Ч. „ 24. — Ч. 599. — Въ справѣ облигаціи доугу державного	33
Ч. „ 25. — Ч. 732. — Въ справѣ будовы каплицъ въ Альфредовцѣ	33
Ч. „ 26. — Ч. Ч. 2404, 2406. — Обвѣщена конкурсові	34
Ч. „ 27. — Ч. 1347. — Енциклика св. Отца по причинѣ 25-лѣтнего Юбилею	35
Ч. „ 28. — Ч. 3535. — Въ справѣ одержани богословского докторату	57
Ч. „ 29. — Ч. 3432. — Въглядомъ плямистого тифу и иншихъ заразныхъ хоробъ	60
Ч. „ 30. — Ч. 3630. — Оголошене реченця испытѣвъ квалиф. на катихитѣвъ шкѣлъ середныхъ	61
Ч. „ 31. — Ч. 2225. — Въ справѣ Товариства св. Петра	62
Ч. „ 32. — Ч. Ч. 2477, 3221, 3261, 3391, 3390, 3429, 3430, 3098, 3585. — Обвѣщена конкурсові	65
Ч. „ 33. — Ч. 4009. — Оголошене реченця къ рукополаганю въ Пресвитеры	66
Ч. „ 34. — Ч. Ч. 3936, 4054, 4055, 4056. — Обвѣщена конкурсові	70
Ч. „ 35. — Ч. 4811. — Въ справѣ библиотекъ деканальныхъ и парохіальныхъ	71
Ч. „ 36. — Ч. 4751. — Въглядомъ авдіенціи у Виреосвиц. Митрополита	74
Ч. „ 37. — Ч. 4649. — Въ справѣ належитости за книгу „Служба Н. З. Пр. Дѣвы“	74
Ч. „ 38. — Ч. 171/Ком. — Въ справѣ вдов.-сирот. фонда	74
Ч. „ 39. — Ч. 4872. — Въглядомъ залеглостіи за Шематизмъ зъ р. 1902 и 1903	75
Ч. „ 40. — Ч. 4872. — Въ справѣ вѣдтннкѣвъ до Шематизму на р. 1904	75
Ч. „ 41. — Ч. 4753. — О припискахъ при институціи на нову парохію	75
Ч. „ 42. — Ч. 3738. — Въ справѣ Товариства „Днѣстеръ“	76
Ч. „ 43. — Ч. 4192. — Поручене типки Вир. О. Из. Дольницкого	77
Ч. „ 44. — Ч. 4325. — Поручене „Напѣвника церковного“ Иги. Полотнюка	77
Ч. „ 45. — Ч. 4935. — Оголошене про выдане въ р. 1903 Нового индексу забороненныхъ книгъ	77
Ч. „ 46. — Ч. 4748. — Въ справѣ належитости за „Бѣльшій катехизмъ“	78
Ч. „ 47. — Ч. 5212. — Въ справѣ Товариства св. Петра	78
Ч. „ 48. — Ч. 5275. — Оголошене реченця испыту конкурсового парох.	83
Ч. „ 49. — Ч. Ч. 4043, 4164, 4393, 4437, 4507, 5240, 5237, 5238, 5239, 5211. — Обвѣщена конкурсові.	83
Ч. „ 50. — Ч. Роспоряджене Митр. Ординаріату по причинѣ смерти св. Отца Папы Льва XIII	87
Ч. „ 51. — Ч. 147/орд. — Роспоряджене Ихъ Высокопреосвященства по причинѣ выборѣ Папы Піа X	89
Ч. „ 52. — Ч. 149/орд. — Повѣдомлене про удѣлене благословеніи Апостольске Папою Львомъ XIII на два тыжднѣ передъ смертію своєю всѣмъ вѣрнымъ и духовенству	93
Ч. „ 53. — Ч. 4968. — Въ справѣ подѣлу парохіи на класы	93
Ч. „ 54. — Ч. 341/Ком. — Въ справѣ плаченя даткѣвъ до фонда вдов.-сирот.	94
Ч. „ 55. — Ч. — Оголошене конкурсу на 2 стипендіи зъ фундаціи бл. п. Кардинала Михаила Левицкого	95

	Стор.
Ч. пор. 56. — Ч. — Оголошене конкурсу на 5 мѣсь въ институтѣ СС. Василіанокъ зъ фундаціи бл. п. Кардинала Сильвестра Сембратовича	95
Ч. „ 57. — Ч. — Оголошене реченця до приняти до духовной Семинаріи	96
Ч. „ 58. — Ч. — Оголошене реченця до приняти до руской колегіи въ Римѣ	97
Ч. „ 59. — Ч. — Въглядомъ двоухъ сталыхъ реченцѣвъ до испыту конкурсового парохіального	97
Ч. „ 60. — Ч. — Въглядомъ розпорядженя Властїи що до языка книгъ метрическихъ	98
Ч. „ 61. — Ч. — Въ справѣ выказѣвъ доходѣвъ епитрахильныхъ	98
Ч. „ 62. — Ч. 6301. — Въ справѣ записѣвъ до книгъ метрическихъ	101
Ч. „ 63. — Ч. 6230. — О поступованю при увѣльненю и введено въ душпастьрскї посады и при поданяхъ о ремунерацію за ехсуггерендо завѣдательство	103
Ч. „ 64. — Ч. 3812. — Въ справѣ Товариства Червоного Хреста	104
Ч. „ 65. — Ч. 6351. — Оголошене реченця до рукополаганя въ Пресвитеры	105
Ч. „ 66. — Ч. 6289. — Въ справѣ Товариства св. Петра	106
Ч. „ 67. — Ч. 6139, 6141, 6140, 6138, 6191. — Обвѣщена конкурсові	106
Ч. „ 68. — Ч. 5631. — Въглядомъ адреси при посылкахъ урядовыхъ	109
Ч. „ 69. — Ч. 5785. — Въ справѣ надзвычайныхъ даткѣвъ до фонда вдов.-сирот.	109
Ч. „ 70. — Ч. 6922. — Въ справѣ залеглостіи за Шематизмъ	110
Ч. „ 71. — Ч. 6921. — Въ справѣ вѣдтннкѣвъ до Шематизму на р. 1904	110
Ч. „ 72. — Ч. Ч. 6647, 6648, 6714, 6778, 6812, 6956. — Обвѣщена конкурсові	110
Ч. „ 73. — Ч. 7335. — О набоженствѣ жовтневѣмъ	113
Ч. „ 74. — Ч. 522/Ком. — Въглядомъ выказѣвъ священникѣвъ, обовязанныхъ до даткѣвъ до фонда вдов.-сирот.	113
Ч. „ 75. — Ч. 7350. — Въ справѣ выетавы приборѣвъ литургійныхъ и ризъ церковныхъ зъ часѣвъ М. Тересїи	114
Ч. „ 76. — Ч. 7362. — Въ справѣ несени помочи погорѣльцямъ Золочева	114
Ч. „ 77. — Ч. 5673. — Въ справѣ жертвъ на будову церкви въ Олексицахъ	115
Ч. „ 78. — Ч. Ч. 7156, 7228, 7333. — Обвѣщена конкурсові	116
Ч. „ 79. — Ч. 8098. — Въ справѣ переходу зъ гр. кат. на обрядъ лат.	117
Ч. „ 80. — Ч. 7826. — Въ справѣ закладаня конфесійныхъ цмнтарѣвъ черезъ церковь	118
Ч. „ 81. — Ч. 7702. — О ставленю крестѣвъ и изображень Святыхъ на мѣсцяхъ вѣдповѣдныхъ	118
Ч. „ 82. — Ч. 599/Ком. — Въ справѣ даткѣвъ до фонда вдов.-сирот.	118
Ч. „ 83. — Ч. 608/Ком. — Въ справѣ выказѣвъ Священникѣвъ обовязанныхъ до даткѣвъ до фонда вдов.-сирот.	119
Ч. „ 84. — Ч. 4802. — Въ справѣ будовы церкви въ Вербанахъ	119
Ч. „ 85. — Ч. 7442. — Поручене закупна „Напѣвника церковного“ до библиотекы церковной	120
Ч. „ 86. — Ч. 7684. — Въ справѣ Товариства св. Петра	120
Ч. „ 87. — Ч. Ч. 7759, 8045, 7774, 8103, 8378. — Обвѣщена конкурсові	125
Ч. „ 88. — Ч. 9018. Перехѣдъ Агостолѣвъ и Евангелїи зъ р. 1903 на 1904	129
Ч. „ 89. — Ч. 5242. — Въ справѣ веденя книгъ метрическихъ	130
Ч. „ 90. — Ч. 7633. — Въ справѣ границъ грунтѣвъ церковныхъ и ерекціональныхъ	131

	Стор.
Ч. пор. 91. — Ч. 8091. — Въ справѣ собору стипендій и датковъ зъ фундацій, належачихъ до круга дѣлани ц. к. Намѣстництва . . .	132
Ч. " 92. — Ч. 9052. — Въ справѣ колектантовъ . . .	133
Ч. " 93. — Ч. 8717. — Въ справѣ выдани „Нового завѣта“ и „Псалтири“ . . .	133
Ч. " 94. — Ч. 8381. — О новѣмъ выданіи Типика Перемыскаго . . .	134
Ч. " 95. — Ч. 8573. — Оголошене конкурсу на богослужебну стипендію зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича . . .	135
Ч. " 96. — Ч. 7459. — Поручене проповѣдей о. Петра Бѣлинскаго . . .	136
Ч. " 97. — Ч. Ч. 8572, 8621, 8713, 8714, 8775, 8818, 8819, 8820, 8830. — Обвѣщени конкурсовъ . . .	137
Ч. " 98. — Ч. 9266. — О юбилею оголошеня догмату о Непорочномъ Зачатию Пресв. Дѣвы Маріи . . .	139
Ч. " 99. — Ч. 9578. — Оголошене реченця къ рукополаганю . . .	141
Ч. " 100. — Ч. 9417. — Въ справѣ Товариства св. Петра . . .	143
Ч. " 101. — Ч. 9542. — Оголошене конкурсу на запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фундаціи бл. п. Петра Зарицкаго . . .	144
Ч. " 102. — Ч. 9703. — О змѣнѣ цѣны картъ вписовыхъ брацтва Найсв. Тайны . . .	144
Ч. " 103. — Ч. 9332. — Въ справѣ збереженя стародавнихъ корунонь при церковныхъ одежахъ . . .	144
Ч. " 104. — Ч. 9221. — Въ справѣ типика Вир. О. Дольницкаго . . .	145
Ч. " 105. — Ч. Ч. 9302, 9303, 9424. — Обвѣщени конкурсовъ . . .	145

Львѣвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 31. сѣчня.

Ч. I.

Ч. I.

Ч. 600. — Въ справѣ Товариства св. Петра.

Выдѣль Товариства св. Петра для запомоги убогихъ русскихъ Церквей предложивъ сюда до Ч. 10. зъ 28/1. 1903 слѣдующе прошеніе:

Высоко-Преосвященный Митр. Ординаріяте! Статутъ Товариства св. Петра для запомоги убогихъ русскихъ Церквей постановляе въ §. 26., що слѣдуе:

- 1) Выдѣль управляючій именуе водпоручникѣвъ для каждого деканату, а въ разѣ потреби и для поодинокихъ мѣстцевостій.
- 2) Водпоручники деканальны становлятъ власть посередню межъ членами а Выдѣломъ и мають право и обовязокъ:
 - а) навлягати такъ священникѣвъ якъ церкви и прочі особы такъ физичній якъ и моральній до вступленя въ члены Товариства;
 - б) провадити списъ членѣвъ своего деканату взглядно свои мѣстцевости;
 - в) чувати надъ точнымъ плаченемъ вкладокъ; стягати вклады и доставляти, вразѣ зъ списомъ уплатившихъ, Выдѣлови (въ дорогѣ М. Ординаріату);
 - г) завлягати на прошеняхъ о запомогу (о котру пбси §. 27. в. подавати можна ажъ по оголошеню конкурсу черезъ Выдѣль) свое добромыслие; и т. д.

Въ мысль сей постановы Статута именовавъ въ покорѣ подписанный Выдѣль на Засѣданю зъ 23. сѣчня 1903 всѣхъ Всч. ОО. Деканѣвъ АЕпархіи своими водпоручниками, а нынѣшнымъ удае ся до

Преосвященного Митрополита. Ординаріату яко верховной власти, котрой по мысли §. 9. 1. Статута прислугуе контролю цѣлого дѣловодства Выдѣлу, зъ покорнымъ прошенемъ о всемилостиве принятѣ сеи ухвалы подѣланого Выдѣлу до удобрительной вѣдомости и о благосклонне в. заряджене: обвѣщениа еи въ АЕпархіальн. Вѣдомостяхъ и розбсланя зъ тымже Вѣдомостями до каждой парохіи по одному примѣрникови Статута, которого 800. примѣрниковъ въ той цѣли тутъ въ покорѣ предлагавъ. *Водъ Выдѣлу Товариства св. Петра.* Львѣвъ, дня 28. сѣчня 1903. Предсѣдатель: крылошанинъ *Пирко Богданъ.* Секретарь: Віцеректоръ *Т. Ярема.*

Присилаючись до сего прошеия и приймаючи предложену въ нѣмъ ухвалу о именованю Веч. 00. Декановъ одпоручниками деканальными для справъ Товариства св. Петра до якъ найприпадливѣйшою свѣдомости, Митрополитальній Ординаріатъ має повну надію, що Веч. 00. Деканъ сповіять сей почесний для нихъ а для справи Божои вельми важний обовязокъ такъ точно, ревни и совѣстно, що въ нѣмъ деканатъ не знайде ся не тільки ні одна церковь и ні одинъ священникъ, но ні одна душа руска, котрабъ не належала або хотъ чимъ тымъ не причинила ся до сего Товариства такъ важного для Церкви и для Руси. Въ тѣй цѣли высылавъ ся зъ нѣвѣдомымъ числомъ АЕп. Вѣдомостій по одному примѣрникови Статутѣ Товариства зъ горячимъ вѣдкликомъ до Веч. Клира, щоби зъ тымъ Статутомъ исподлько себе, но и свѣрымъ ознакомивъ и ихъ для цѣлей Товариства признати старавъ ся. На желане и замовлене въ М. Консисторіи, може подвѣйше выслати ся бѣльше примѣрниковъ Статута. Тутъ же поручавъ ся Веч. 00. Деканамъ, яко вѣдпоручникамъ деканальнымъ, щоби такъ зъ позмаканными членами и прибранными вкладками, якъ и въ всѣхъ прочихъ справахъ вѣдносили ся до Выдѣлу лишь въ дорозѣ М. Ординаріату, взглядно М. Консисторіи. Власть духовна хоче въ сей способъ забезпечити собѣ контролю, яка еи на подставѣ Статута прислугуе, и знати напевно о кождоразовѣмъ станіи и розвою Товариства.

Будуєможь церкви, а обезпечимо найпевнѣйше свѣче и дочасне добро Руси. Що неможливе единицямъ, то дасть ся легко осягнути совдвинеными силами. Рахунокъ вель простий. Вель насъ въ самій Галичинѣ три міліоны. Нехай кождий дасть лишь 1 крейцаръ, а будемо мати три міліоны кр., або 30.000 злр. або 60.000 коронъ, за котры збудуемо шо року одну величаву святыню.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 30. сѣчня 1903.

Ч. 2.

Ч. 431 Ком. — Взывають ся Веч. Уряды декан. поновно до перестерѣгания розпорядженя взглядомъ доносѣвъ до ц. к. Судѣвъ на случай позбсталого по помершѣмъ священнику довгу до фонда вдов. сирот.

Понеже Веч. Уряды декан. оказываютъ своимъ поступованемъ, шо або забувають, або не уважають на розпоряджене Митр. Консисторіи зъ дня 12. вересня 1889 ч. 5651 (АЕпарх. Вѣдомости зъ р. 1889), то покликуючись на тожь, взывають ся поновно, щоби доносили **заразъ по смерти** священника до дотычного ц. к. Суду повѣтового, если якій довгъ до фонда вдов. сирот. по покѣйнику позбоставъ, въ цѣли стягнення тогожь зъ массы спадковой, та щоби на случай потреби, взглядне донесенѣ и личнымъ представленемъ у дотычного урядника судового поперли.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 12. сѣчня 1903.

Ч. 3.

Ч. 437. — Належитѣсть за Службу N. 3. вѣдслати до Перемышля.

Веч. Уряды дек. взывае ся поновно, абы належитѣсть за книгу: N. 3. Пр. Д. вѣдслали **не** до Митрополитальной, а впростъ до Епископской гр. к. Консисторіи въ **Перемышля**, якъ то въ АЕпархіальныхъ Вѣдом. Ч. XI. стор: 80. зъ р. 1902 до Ч. 5712 зъ дня 14/VIII. 1902 було якъ найвыразнѣйше заряджено.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 24. сѣчня 1903.

Ч. 4.

Ч. 561. — Взглядомъ предлати на АЕпарх. Вѣдомости за р. 1903.

Пригадуе ся Веч. Духовенству, шо предплата на АЕпархіальнѣ Вѣдомости за р. 1903 выноситъ 2 кор. 50 сот., котру то квоту належить найдалше **до 15. марта с. р.** посредствомъ дотычныхъ Урядѣвъ деканальныхъ тутъ надслати.

При томъ завзывають ся Веч. Настоятелѣ деканатѣвъ до стягнення и тутъ присланиа **всѣхъ залеглостей** за АЕпархіальнѣ Вѣдомости зъ попередныхъ лѣтъ.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 28. сѣчня 1903.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

**Митр. Консисторія разписуе на конкурсъ слѣдующій па-
рохія:**

а) подъ днемъ 27. срудня 1902 зъ реченцемъ до дня 18. лютого 1903:

Ч. 9131/02. — **Долге** зъ прилученою Моршинъ, декан. Стрыйского, на-
дана приватного.

б) подъ днемъ 1. счня 1903 зъ реченцемъ до дня 25. лютого 1903:

Ч. 9132/02. — **Хоросно**, декан. Щирецкого, надана Впресвящ. Митр.
Орданаріату обр. гр. кат.

Ч. 9134/02. — **Козьова**, декан. Скольского, надана приватного.

Ч. 9241/02. — **Орава** зъ прилуч. Погаръ, декан. Скольского, надана
приватного.

Ч. 5. — **Глѣбѣвъ**, декан. Скалатского, надана приватного.

в) подъ днемъ 22. счня 1903 зъ реченцемъ до дня 19. марта 1903:

Ч. 4. — **Сухорѣче** зъ прилуч. Бѣлка шляхоцка и Бѣлка королѣвска,
декан. Яричѣвского, надана приватного.

II.

Ч. 204. — Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Збаражи.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Збаражи разписала подъ д. 18.
грудня 1902 до Ч. 1167 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ шко-
лѣ 6-клясовѣй мужескѣй въ Збаражи зъ обовязкомъ удѣлованя науки
религїи такожь въ 5-клясовѣй шлолѣ женскѣй въ Збаражи. До тои
посады привязанїи суть поборы III. клясы платѣ. Убѣгающїи ся о тую
посаду священники мають дотычнїи поданя удокументованїи посред-
ствомъ своєї настоятельной власти внести до высше сказаной ц. к.
Рады школьной окружной до дня **15. лютого 1903.**

Тое подае ся Всч. Клиру Архїепарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисторїи.

Львѣвъ, дня 12. счня 1903.

III.

Ч. 610. — Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита школы выдѣл. муж.
въ Стрию.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Стрию разписала подъ д. 2.
счня 1903 Ч. 1. конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ
выдѣловѣй мужескѣй въ Стрию, зъ поборами II. клясы платѣ. — Убѣ-
гающїи ся о тую посаду священники мають дотычнїи удокументованїи
поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. Рады
школьной въ Стрию до **кнца лютого 1903** (нов. ст.). Тое подае ся Всч.
Клиру АЕпархїальному до вѣдомости, зъ покликѣмъ на постановлене
Митрополитального Ординаріату зъ д. 3. счня 1902 Ч. 98. АЕпарх.
Вѣд. зъ р. 1902 Ч. I.

Водъ Митрополитальной Консисторїи.

Львѣвъ, дня 29 счня 1903.

ХРОНИКА.

**Титуль Совѣтника Митр. Консисторїи зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крыло-
шаньскихъ отримавъ:**

Всч. О. Тома Березовскїи завѣдатель декан. Журавеньского и парохъ Дубравки.

Титуль выслуженого декана отримавъ:

Всч. О. Емилиянъ Пясецкїи деканъ Городецкїи и парохъ Вишенки вел.

**Ведене уряду декан. Городецкого по увблненю на власне прошене Всч. О.
Ем. Пясецкого поручено ажъ до дальшого зарядженя:**

Всч. О. Михайлу Яцишину, мѣтодеканови и парохови Вороцова.

Завѣдательства отримали ОО.:

Іоанъ Юркѣвъ въ Оравѣ, Дїонїзїи Жуговскїи Ч. Св. ВВ. въ Олїевѣ.

Сотрудництва отримали ОО.:

Стефанъ Ващинякъ новопост. пресвитеръ cum jure directionis въ Боркахъ малыхъ,
Алексей Квасногъ новопост. пресв. въ Раковѣ, Николай Мриглодовичъ
новопост. пресв. въ Коронци, Іоанъ Захарко новопост. пресв. въ Заваловѣ,
Алексей Педеньскїи новопост. пресв. въ Дубкѣвцяхъ, Александеръ Гво-
здецкїи новопост. пресв. въ Скоморохахъ новыхъ, Іоанъ Бачинскїи но-
вост. пресв. въ Дубянкахъ выжныхъ, Андрей Дубицкїи новопост. пресв.
въ Буеку, Іосифъ Мизъ новопост. пресв. въ Кудобинцяхъ, Михайлъ За-
харчукъ въ Сасовѣ.

Выс. ц. к. Правительство асигнувало плату для сотрудниковъ на I рѣкъ:
въ Кутгорѣ cum jure directionis, въ Колтовѣ, въ Волотни, въ Боркахъ малыхъ cum
jure directionis.

Рукополагані збстали слѣдуючі кандидаты стану духовного:

Іоанъ Бачинскій, Стефанъ Ващишинъ, Александръ Гвоздецкій, Андрей Дубицкій,
Іоанъ Захарко, Алексей Кваснюкъ, Іосифъ Мизъ, Николай Мриглодовичъ,
Алексей Пеленьскій.

Вѣдрочні литургійні стипендіи зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича збстали надані ОО.:

Василію Левицкому експонов. сотруд. въ Дичковѣ, Плятонови Карпиньскому сотруд.
въ Струсовѣ, Евстахію Даниловичеви сотруд. въ Печеніи, Тимотею Кекшъ
парохови Дусанова, Льву Чемериньскому парохови Пѣтричъ.

Власть бiпанді отримавъ:

Пр. О. Парохъ въ Могильницѣ.

Вѣдпусты на всегда отримали церкви:

св. ВМ. Димитрія въ Журовѣ, Вознесенія Господнього въ Суходолахъ.

Брацтва трезвості збстали канон. установлені при церквахъ:

Успенія Пр. Богородицѣ въ Стрѣлицкахъ, св. Мат. Параскеви въ Незнановѣ.

Стипендією зъ фундаціи им. Михаила Попеля надѣлила Митр. Консисторія:

Феликса Попеля ученика III. класы школы народ. въ Пановичахъ.

Загальна сума встѣхъ складокъ на фондъ будовы новыхъ и реставраціи старыхъ церквей выносить вразъ зъ вѣдсотками по день 31/12 1902 р. 2642 кор. 81 сот.

Некрольогія.

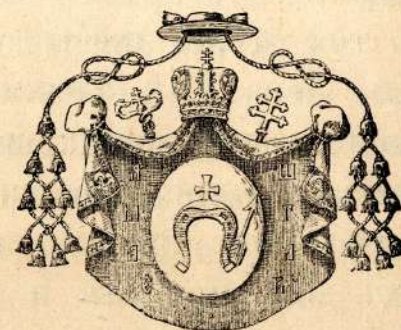
О. Фабіянъ Жуковскій, парохъ Оліева, померъ д. 23. грудня 1902.
О. Александръ Мироновичъ, парохъ Оравы, померъ д. 20. грудня 1902.
О. Амвросій Крушельницкій, парохъ Бѣлои, померъ д. 31. грудня 1902.
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 31. сѣчня 1903.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 9. лютого.

Ч. II.

Ч. 6.

Ч. 850. — Богослужене благодарственно по поводу 25-лѣтнего юбилея
Понтификату Папы Льва XIII. заряджає ся

Велике Торжество 25-лѣтнего Юбилея
славного Понтификату Великого Папы и
незрѣванного Отця и Покровителя Русинѣвъ
Святѣйшого Вселенського Архієрея Льва XIII.
зближає ся къ закѣнченю. Якъ всѣ Русины
духовнїи и свѣтскїи разомъ зъ другими като-
лицкими народами свѣтлыми торжествами
дня 20. лютого вѣдправлєнными и бого-

мольною подорожею до вѣчного мѣста принятою въ той цѣли, щобы у стѣпъ Его Святости Папы Льва XIII. зложити заявленя найгорячѣйшой любви, найщиршого и непохитного привязаня и преданности, свѣтло той рѣкъ торжественного Юбилея праздновали, такъ и всѣхъ найщиршимъ и найгорячѣйшимъ желанемъ есть, щобы такъ само свѣтло и якъ найторжественнѣйше закончене сего Юбилея обходити.

Митр. Ординаріятъ, щобы дати выразъ повышимъ чувствамъ и желанямъ, розпоряджає, щобы на закончене торжественне срѣбного Юбилея Понтификату Святѣйшого Отця Папы Льва XIII.:

1) въ субботу дня 21. лютого с. р. о годинѣ 4¹/₂ вечеромъ черезъ пѣвъ годинне дзвонене въ всѣхъ церквахъ Архіепархіи торжественный обхѣдъ той розпочати,

2) въ Недѣлю же Мясопустну т. е. 22. н. ст. лютого вѣдправити торжественну Службу Божу при выставленю св. Тайнъ на намѣрене Святѣйшого Отця зъ прилученемъ Службы „Благодаренія о полученіи прошенія“ зъ вѣдповѣдною проповѣдею, а по заамвонной Молитвѣ вѣдспѣвати пѣснь „Тебе Бога хвалимъ“,

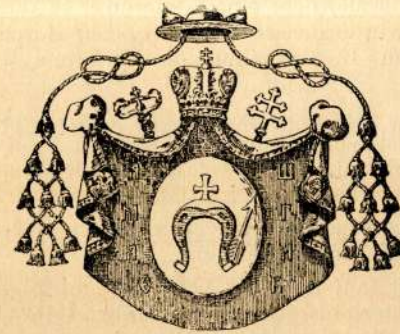
3) вѣдправити супликацію и внести трикратне Многолѣтствіє Святѣйшому Отцу Папѣ Льву XIII.

ВЧ. Душпастврѣ мають тоє заряджене въ Недѣлю дня 15. н. ст. лютого оголосити, и всѣхъ Вѣрныхъ и школьную молодѣжь до участи въ томъ торжествѣ якъ найтеплѣйше заохотити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. лютого 1903.

✠ А Н Д Р Е Й
Митрополитъ.

Львѣвско-Архієпархіяльнй
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 27. лютого.

Ч. III.

Ч. 7.

Ч. 1192. — Въ справѣ облигацій доугу державного зъ р. 1868.

В. ц. к. Міністерство вѣроисповѣданъ и просвѣты переслало по́дъ днемъ 17. лютого 1903 Ч. 3865 тутъ слѣдующе:

„Zufolge der Bestimmungen des Gesetzes vom 16. Februar 1903 R.-G.-Bl. Nr. 37 gelangen Obligationen der durch das Gesetz vom 20. Juni 1868 R.-G.-Bl. Nr. 66 geschaffenen mit effektiv 4·2% verzinslichen einheitlichen Staatsschuld zur Umwandlung in mit 4% steuerfrei verzinsliche auf Krönenwährung lautende Obligationen, bezw. zur Rückzahlung.

Da ein nicht unbeträchtlicher Teil des beweglichen Vermögens der kirchlichen Institute und Körperschaften (bischöfliche Mensen, Kapitel, Stifte und Klöster, Pfründen, Kirchenfabriksgüter, kirchliche Stiftungen u. s. w.) in diesen Wertpapieren fruchtbringend angelegt ist, so gewinnt dieses Gesetz für die genannten kirchlichen Institute und Körperschaften eine besondere Bedeutung.

Es wird in der übergrossen Mehrzahl der Fälle bei den gegenwärtigen Verhältnissen des Geldmarkts nicht möglich sein, diese kirchlichen Vermögensschaften in einer günstigeren Weise zu fruktifizieren, als dies durch Erwerbung der neu geschaffenen Rententitres zu geschehen vermag.

Selbst in dem Falle, dass eine Änderung in der Kapitalsanlage erwünscht sein sollte, würde dieselbe ökonomischer durch Veräußerung der Rententitres als durch Inanspruchnahme der baren Rückzahlung erreicht werden.

Daher wird es für die kirchlichen Vermögensverwaltungen zweifellos am zweckmässigsten erscheinen, die in ihrem Besitze befindlichen 4·2% Obligationen zur Rückzahlung nicht anzumelden und dieselben hiedurch der Konversion zu unterziehen.

Hiezu bedarf es schon nach dem zitierten Gesetze (§. 3.) einer besonderen staatsbehördlichen Genehmigung nicht.

Im übrigen ist auf die im Abdrucke mitfolgende Kundmachung des k. k. Finanzministeriums vom 18. Februar 1903 R.-G.-Bl. Nr. 38 zu verweisen, wonach in Ansehung der Obligationen, welche zum Vermögen von Pupillen, Kuranden, Fideikommissen, öffentlichen Fondsstiftungen u. dgl. gehören, zur Ansprechung der baren Rückzahlung die Zustimmung der zuständigen Gerichts- oder Aufsichtsbehörde erforderlich ist der Nachweis des an diese Behörde gestellten Ansuchens ist nach dieser Kundmachung zugleich mit der Anmeldung, der Nachweis der erfolgten Zustimmung in beglaubigter Form längstens binnen drei Wochen vom Tage des Erscheinens der Kundmachung bei der Anmeldestelle beizubringen; erst auf Grund des letzteren Nachweises erfolgt die Beisetzung des der Anmeldung zur Rückzahlung bescheinigenden Kontrolvermerks.

In dieser Richtung würden für die kirchlichen Vermögensschaften die Bestimmungen der Minist.-Verord. vom 20. Juni 1860 R.-G.-Bl. Nr. 162 zur Anwendung zu gelangen haben.

Ich beehre mich, das hochwürdigste Ordinariat hievon mit dem Ersuchen in Kenntnis zu setzen, es wolle demselben gefällig sein, die in Betracht kommenden kirchlichen Organe entsprechend zu instruieren und dieselben gleichzeitig aufmerksam zu machen, dass sowohl im Falle der Konversion als auch im Falle der Rückzahlung seinerzeit die im §. 49 des Gesetzes vom 7. Mai 1874 R.-G.-Bl. Nr. 50 vorgeschriebenen Anzeige zu erstatten sein wird, und dass bei der Wiederanlage der eventuell zurückgezahlten Kapitalsbeträge die Bestimmungen der Ministerial-Verordnung vom 20. Juni 1860 R.-G.-Bl. Nr. 162 Anwendung zu finden haben werden.

Die politischen Landesstellen werden unter einem angewiesen, die ihnen im Falle der Anmeldung von Obligationen zur Rückzahlung im Sinne der letztzitierten Ministerialverordnung zukommenden Amtshandlungen mit der erforderlichen Beschleunigung zu pflegen*.

Der Minister für Kultus und Unterricht. Hartel.

Тоє подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости зъ тымъ, що вѣ случаю, коли бы котра зъ институцій зажадала за облигаціи выплаты

капіталу, має прислати выказъ тыхъ облигацій по мысли оголошеня ц. к. Міністерства вѣроисповѣдань и просвѣты зъ дня 18. лютого 1903 Ч. 38. В. з. д. до галицкого Банку краєвого въ Львовѣ а вѣдпись выказу до ц. к. Намѣстництва а то найпознѣйше до дня 27. с. м.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 26. лютого 1903.

Ч. 8.

Ч. 1231. — Въ справѣ товариства Св. Петра.

Выдѣль Товариства Св. Петра для запомоги убогихъ церквей надѣлавъ сюда до оголошеня слѣдуючу вѣдозву до Всч. Духовенства:

„Вѣдъ часѣвъ розширеня вѣры христіяньскои на Руси Церковь свята не мала лѣпшою и вѣрнѣйшою паствы надѣнась.

Нашѣ Владыки, клиръ, князѣ, бояри, мѣщанство и сельскій народъ зъ горячою и непоколебимою вѣрою проливали въ разѣ потребы кровь и вѣддавали свою жизнь за науку Христову, вѣдзначались всегда безприкладнымъ жертволюбіемъ на цѣли церковній и несли часто свой остатный тяжко заробленный грѣш на построене Святинѣ Божои; а коли утратилисьмо самостойнбѣть народну, коли народъ въ страшныхъ борбахъ за святу вѣру и права народній утративъ своихъ найлѣпшихъ сыновъ и майно, и коли нашѣ вельможѣ вѣдцурались нась, тогда за промысломъ Божимъ на мѣстце ихъ вступило наше бодре, незломне, патріотичне духовенство, котре зъ крестомъ въ рукахъ и словомъ Божимъ на устахъ провадило дальше народъ до працѣ и трудѣвъ за вѣру святу.

Въ остатныхъ 50 лѣтахъ популяція нашего народа значно вросла, економичній же стосунки погѣршились; велика часть нашего сельяньства въ бобрѣ за хлѣбомъ насущнымъ покидае землю своихъ предковъ и емігруе въ заморскій краѣ а оставшій ся по наибольшій части за убогій, абы значнѣйшій жертвы складати на будову Святинѣ Божихъ, тыхъ видимыхъ знаковъ вѣры и непоборимыхъ твердинъ народности руской.

Обовязкомъ прото цѣлого нашего населеня а передовсѣмъ нашего дѣятельного Духовенства есть, прийти нашому сельскому народови въ помѣчь а найлѣпшимъ средствомъ до того буде сильна, стала организація нашихъ церквей и громадъ на подставѣ самопомочи або взаимной асекураціи зъ додаткомъ вѣлякихъ субвенцій и жертвъ.

Вѣдываемось прото до вѣхъ Настоятелѣвъ деканатѣвъ и до цѣлого нашего Духовенства зъ горячою просьбою, абы для добра нашей Церкви, святой вѣры и дорогои намъ народности своимъ теплымъ впливомъ постарались о якъ найскорше приступлене до нашего

Товариства всѣхъ Церквей взглядно комитетѣвъ и брацтвѣ церковныхъ, якъ такожъ громадѣ (яко найбільше интересованихъ) зъ поученемъ ихъ, що рѣчні вкладки николи не пропадуть, бо кожда громада въ разѣ потреби фондѣвъ на будову, репарацію або украсене свои церкви може дѣстати зъ Товариства значну часть фонду даромъ.

Крѣмъ того користи Церквей и громадѣ зъ приступленя до Товариства будуть еще и зъ иного взгляду великѣ, бо Выдѣлъ Товариства:

1) розвинувъ акцію, абы дѣстати сталу субвенцію зъ фондѣвъ державныхъ, краевыхъ, сойму, радѣ повѣтовыхъ, всѣхъ институцій финансовыхъ и Товариствъ русскихъ;

2) заключить умову зъ малярами, рѣзбярями и позолотниками, абы украсене церквей до Товариства належачихъ выконували по значно зниженѣй цѣнѣ, якъ такожъ зъ инжинерами и предпріемцями будѣвляными, абы дешевше выконували всѣ работы будѣвлянѣ;

3) постарась, абы товариство „Ризница“ въ Самборѣ, або давало церквамъ - членамъ знижку при закупнѣ зварядѣвъ церковныхъ або часть своихъ зыскѣвъ удѣлювало нашому Товариству на церкви;

4) zorganizує дешеве закупно свѣтла церковного;

5) постарась о безплатне або дешеве выконане плянѣвъ на церкви;

6) пертракує зъ Товариствомъ асекураційнымъ „Днѣстеръ“, абы въ замѣнъ за асекурацію тамже церквей, причинювалось значнѣйшимъ фондомъ до цѣлей нашего Товариства.

Щобы однако акція Выдѣлу була выдатнѣйшою и користнѣйшою мусимо всюду покликатись, що до нашего Товариства належить весь клиръ, всѣ гр. кат. церкви и громады и що того домагавсь весь клиръ и весь народъ.

Зъ ласки Преосв. М. Ординаріату розбѣслалисьмо именованымъ въ дпоручникамъ деканальнымъ вразѣ зъ Вѣдомостями АЕпархіальными Статутъ нашего Товариства, а тутъ удаємъ ся до нихъ и до цѣлого нашего клира зъ горячимъ прошенемъ о всесторонне обговоренѣ сего Статута на Соборахъ деканальныхъ и о усердне заохочуванѣ до приступленя до нашего Товариства.

Въ той отже интенціи вѣдзываємось до цѣлого Всеч. Духовенства и черезъ него и до всѣхъ верствъ нашего народа, особливо интеллигентныхъ и кличемъ: Кому лежить на сердци добро нашей св. Церкви и народа, той покине рѣвнодушність и всѣма силами попре цѣли нашего Товариства.

Зголошуванѣ приступленя до Товариства вписове и рѣчні вкладки належить пересылати дотычнымъ вѣдпоручникамъ Товариства або и впрямъ до Митр. Консистоіи для дорученя Выдѣлови. До Товариства платять:

- 1) члены основателѣ одноразово що найменше 50 кор.,
- 2) члены спомагающіи що найменше 10 кор. рѣчно, а 3) члены

дѣйстнѣй 1 кор. вписового и 1 корону рѣчнои вкладки вѣдъ особы физичнои а 1 кор. вписового и 5 кор. рѣчнои вкладки вѣдъ особы моральнои церкви, громады и пр.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства св. Петра для запомоги убогихъ Церквей въ Львовѣ.

Повысшу вѣдозву подає ся Всч. Клирови АЕпархіальному до вѣдомости и до дальшого поступленя по мысли тоиже.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львовѣ, дня 26. лютого 1903.

Ч. 9.

Ч. 1335. — Оголошенѣ реколекцій для Священства на дняхъ 9, 10, 11 и 12 марта с. р.

На прошенѣ Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла подає ся до вѣдомости Всч. Клира Архидієцезального, що реколекціи духовнѣи для священниковъ вѣдбудуть ся на дняхъ 9, 10, 11 и 12 лат. марта с. р. въ забудованяхъ св. Юра въ Львовѣ пѣдъ проводомъ Впр. О. Өмы Березовского, совѣтника Мит. Консистоіи, декана и пароха въ Дубравцѣ. Желаячѣи взяти участь, зволять ласкаво зголосити ся до Выдѣлу Товариства найдальше до 6. марта. Перша наука реколекційна зачне ся о год. 6. вечеромъ дня 9. марта. Кошта удержаня за цѣльнѣи часъ вынесуть 10 коронѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львовѣ, дня 27. лютого 1903.

Ч. 10.

Ч. 1182. — Отворенѣ філіи Самбѣрскаго товариства „Ризница“ въ Львовѣ.

Дирекція Самбѣрскаго товариства „Ризница“ донесла тутъ, що на многократнѣи зъ рѣжныхъ сторонъ заявленѣ желанѣ отворила для большои догѣдности Всч. Духовенства, особливо АЕпархіи Львовскои, зъ днемъ 20. сѣчня 1903 філію тогожь Товариства въ Львовѣ, въ Народнѣмъ Домѣ, улици Корняктѣвъ ч. 1. (вхѣдъ напротивъ закрестіи второгородскои церкви).

Повѣдомляючи о томъ, Митр. Консистоіа тепло препоручає, чтобы Всч. Клиръ АЕпархіи при закупнѣ ризъ и сосудѣвъ церковныхъ звертавь ся до „Ризницѣ“ яко той институціи, котра въ самѣмъ основаню положила собѣи яко цѣль не лишѣ доставляти церквамъ дешеву и солидно выконану утварь, але и улєкшити долю найбѣднѣйшихъ вѣдѣвъ и сирѣтъ священничихъ по части зарѣбкомъ въ работни Товариства, по части удѣленемъ запомогъ изъ 40% рѣчныхъ зыскѣвъ, по части

причиняючи ся рѣчь рѣчно значнѣйшою сумою до основаня „Пріюта“. Задачу тую сповняє Товариство уже десятий рѣкъ, и надѣвсь, що Всч. Кляръ радо прийме тую вѣсть, що Товариство здѣлало дальшій крокъ въ своѣмъ розвою и для бѣльшой догѣдности Всч. Духовенства отворило въ центрѣ нашого краю, въ Львовѣ, філію и складъ своихъ товарѣвъ, — и що Всч. Кляръ не залишить вспирати по всей можности тую питому свою и такъ позиточну институцію, якъ и ви філію въ Львовѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 26. лютого 1903.

Ч. 11.

Ч. 645. — Оголошенє конкурсу на одноразову запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фонда бл. п. о. Павла Зарицкого.

Ставропигійскій Институтъ розписує

„Конкурсъ“

на одноразовое пособие въ высотѣ 160 коронъ изъ „Запомогового фонда им. бл. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ русскихъ церквей въ Галичинѣ“ на украшенє или реставрацію церкви съ срокомъ до 1 (14) марта 1903.

Соубѣгатися о наданьє пособия могутъ всѣ русскіи, греко-католическіи, церкви въ Галичинѣ, которыи потребуютъ украшенья или реставраціи, а не посѣдають потребныхъ на тоє фондовъ.

Препорученни властивымъ Деканальнымъ Чиномъ просьбы о наданьє пособия должны церковныи комитеты нуждающихся ся церквей внести въ Ставропигійскій Институтъ во Львовѣ посредствомъ властивыхъ гр. к. Митрополитной и Епископскихъ Консистеріи.

Черезъ принятіє пособия принимає надѣленная нимъ церковь взглядно ей церковный комитетъ на себе обязанность постаратися о тоє, чтобы имя бл. п. фундатора-благодѣтеля было черезъ цѣльый годъ въ недѣли и свята поминаемо обѣ отпущеніи и оставленіи всѣхъ грѣховъ и прегрѣшеніи его. Отъ Ставропигійского Института. Львовѣ, 11 (24) января 1903.“

Що подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 6. лютого 1903.

Ч. 12.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Митр. Консистерія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

а) *пѣдъ днємъ 22. снчня 1903 зъ реченцємъ до дня 19. марта 1903:*

Ч. 4640/02. — **Тейсарѣвъ** зъ придуч. Кавчій Кутъ, декан. Стрыйского, наданя приватного зъ тымъ, що **прошеня по попередно оголошенѣмъ реченци внесени зѣстають важными.**

б) *пѣдъ днємъ 26. лютого 1903 зъ реченцємъ до дня 23. цвотня 1903:*

Ч. 1181. — **Якимѣвъ**, декан. Буского, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

Ординаріатскимъ шкѣльнымъ комисаремъ для декан. Журавеньского по увѣленю на власне прошенє Всч. О. Иляріона Гошовского именованый:

Всч. О. Тома Березовскій завѣдатель дек. Журавеньского и парохъ Дубравки.

Признанє за правильне и успѣшне удѣлюванє науки религіи для молодѣжи шкѣльной отримавъ:

Всч. О. Иоанъ Черепашинскій парохъ въ Керниці.

Завѣдательства отримали 00.:

Антоній Котецкій при Ц. св. Варвары въ Вѣднѣ, Теофиль Горинкевичъ excurrendo въ Болаховѣ.

Сотрудництво отримавъ:

О. Алексей Пеленьскій въ Рыпаянцѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

на **Бѣлявцѣ** въ терѣ: 1) Северинъ Наконечный, 2) Николай Демчинскій, 3) Левъ Сѣльинскій — а въ списѣ: 4) Михаилъ Раковский, 5) Евстахій Скоморовскій, 6) Максимъ Панасюкъ.

на **Кутице**: 1) Павло Кульчицкій, 2) Евстахій Скоморовскій.

на **Волю велику**: Петро Кордуба самъ одинъ.

на **Лѣсники** въ терѣ: 1) Емилианъ Зарицкій, 2) Юлианъ Барановскій, 3) Максимъ Панасюкъ — а въ списѣ: 4) Василий Кушнѣръ.

на **Борки великіи** въ терѣ: 1) Иоанъ Гургаль, 2) Иоанъ Гарматѣй, 3) Емилианъ Кузьма — а въ списѣ: 4) Теодоръ Кордуба, 5) Левъ Сѣльинскій, 6) Иосифъ Логиньскій, 7) Максимъ Панасюкъ, 8) Юлианъ Бачинскій.

Презенту отримавъ:

О. Павло Кульчицкій на Черепинь.

Испытъ конкурсовый парохіяльный зложили 00.:

Юліанъ Левинскій, Петро Петрица, Іоанъ Сендецкій, Епифаній Роздольскій, Емилианъ Кордуба, Миронъ Коритко, Евгений Бартошъ, Григорій Павлюкъ, Іоанъ Яворскій, Лаврентій Дяковскій, Юліанъ Дикій, Василь Медвѣцкій, Михайль Туркевичъ, Константинъ Петрушевичъ, Григорій Дяконъ, Іоанъ Мартинюкъ-Лотоцкій, Володимиръ Глѣбовицкій, Савинъ Дурбакъ.

Принятый до звязы АЕпархіальной духовной по увѣльненю изъ звязы духовной епархіальной въ Станиславовѣ:

П. Андрей Гаврицакъ богословъ и питомецъ дух. семинаріи.

Власть binandi на I рѣкъ отримали 00.:

Парохъ въ Бѣломѣ Камени, парохъ и кождоразовый сотрудникъ въ Струсовѣ.

Престолъ упривилеованный отримала церковь:

Пар. Непорочно Зачатія въ Будневѣ.

Брацтва найсвят. Тайнъ зѣстали канонно установленъ при церквахъ:

Філ. св. О. Николая въ Охримѣвцахъ, пар. Покровы Пресв. Дѣвы Маріи въ Васицинѣ, філ. св. Іоанна Богослова въ Воскресеньяхъ.

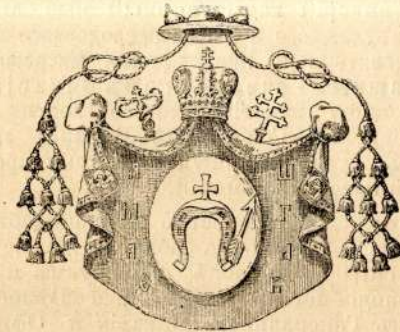
НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Іоанъ Озаркевичъ, парохъ Болехова, померъ дня 9. лютого 1903.
Душа Ёго поручае ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 27. лютого 1903.

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальный
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 24. марта.

Ч. IV.

Ч. 13.

Ч. 37/орд.

АНДРЕЙ графъ на Шептицахъ **ШЕПТИЦКІЙ.**

Божю Милостію Святого Апостольского Престола Благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменця Подѣльского, Ёго цѣс. и кор. Апост. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Членъ Австрійской Палаты Вельможъ и Союму Королѣвствъ Галичины и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Дрѣ св. Богословія, права, философіи и пр. и пр.

Всему всечестному и Преподобному Архіепархіальному Духовенству мірскому и монашому и Вѣрнымъ Нашои Архидієзисіи.

Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе.

Щобы Нашіи труды въ управленю Архіепархіи, задля ихъ успѣшнѣйшого веденя, отвѣтно роздѣлити, звернули Мы свѣій взглядъ на вѣдзначающого ся довголѣтнимъ опытомъ и непорочнымъ житємъ,

управлявшого яко викаріи капитулярній вже два рази тутешною Архієпархією, Всесвѣтлѣйшого и Высокопреподобного Отца **Андрея Бѣлецкого**, Архипресвитера и Предсѣдателя Митрополитальной Капитулы, и поставили Мы его Нашимъ Генеральнымъ Викаріемъ и Офиціаломъ, надѣляючи его повною властію все то вести и выповняти, що послиа права и звичаю Генеральній Викаріи и Офиціала, такожъ Нашои Консисторіи Предсѣдателя Архієпархіальній дѣла послиа Нашого препорученя ведучого — узнавали, почитали, его рѣшенямъ и приказамъ такий послуухъ оказували, якій Намъ самимъ оказувати они обовязані.

По тѣй причинѣ все Всечестне и Преподобне Архієпархіальне Духовенство міреке и монаше, а рѣвножъ и всѣхъ Вѣрныхъ Нашои Архієпархіи симъ о Господѣ обовязуемъ и приказуемъ, щоби тогожъ Высокопреподобного Отца Андрея Бѣлецкого яко Нашого для духовныхъ дѣлъ Генерального Викаріи и Офиціала, такожъ Нашои Консисторіи Предсѣдателя Архієпархіальній дѣла послиа Нашого препорученя ведучого — узнавали, почитали, его рѣшенямъ и приказамъ такий послуухъ оказували, якій Намъ самимъ оказувати они обовязані.

Дано въ Львовѣ при Нашомъ Архикатедральномъ Митрополитальномъ Храмѣ св. В. М. Георгія дня 18. Марта 1903 р.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Ч. 14.

Ч. 47/орд.

Всемилоствѣйшій Господь Щедротъ и всякого утѣшенія благоволивъ выслуhati горячій молитвы Св. Отца и всего Духовенства и вѣрныхъ Галицкои Церк. Провинціи и привернути здоровле Дорогому Найлюбезнѣйшому Архипастырю Нашому Киръ Андрею. За тѣявленя найщиршои любви и найгорячѣйшого привязаня, и за тѣя сердечній молитвы складаемъ симъ найперше у стѣпъ Св. Отца найпокорнѣйше найглубшу сынѣвску подяку, такожъ найгорячѣйшу подяку Преосвящ. Ординаріямъ Перемыскому и Станиславѣвскому, и тоже найсердечнѣйшу подяку всему Всч. Духовенству и Возлюбленнымъ Вѣрнымъ Нашои Митрополит. Архидієцезіи. Молитвы, зарядженій Всесвѣтл. Митроп. Капитулою вѣдкликують ся, и препоручае ся Всч. Духовенству, щоби въ найблизшу, по полученою сего Недѣлю, долучи-

ти до Службы Божои, кождый зъ Всч. Отцѣвъ, Службу Божу „благодаренія о полученіи прошенія“ на намѣрене В. Преосвящ. Архієпископа и Митрополита Киръ Андрея.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 21. марта 1903.

Андрей Бѣлецкій

Генеральній Викаріи и Офиціалъ.

Ч. 15.

Ч. 24/орд. — Въ справѣ нового видана св. Писма нового завѣта и Псалтири въ языкѣ церковно-словенськомъ зъ переводомъ на языкъ народный.

Выдавництво Библиотеки богословскои надѣсламо ту слѣдуючу

ВѢДОЗВУ

до Всечестного руского Духовенства:

„Настали сумній часы! Народъ нашъ горне ся до читаня. Рѣжій люди, по бѣльшій части ворожій церквѣ и вѣрѣ, роскидають межі нашъ народъ письма, и баламутяють его. Старають ся зничити въ нѣмъ вѣру, привязане до церкви, до обряду. Хотять ѡдобрати ему то, що есть ему найдорожшимъ — религію, ту звязъ межі Богомъ а чолвѣкомъ.

Въ такъ сумныхъ часахъ, намъ, служителямъ Божимъ, не можна закладати рукъ, и ожидати, що зъ того дальше буде. Мы мусимъ тымъ стремленямъ дяволяскимъ супротивъ стати. Противъ лжки поставити правду, ѡтвѣчну правду. Ту правду ѡтвѣчну треба намъ ширити межі народомъ. Она находить ся въ св. Писмѣ.

Пускаймо протое въ народъ св. Писмо.

Кождому, котрый лише умѣе читати, даймо до рукъ св. Писмо. Особливо св. Писмо нового завѣта, котре въ церквѣ що дня читает ся на Службѣ Божѣй; Псалмы, котрій читають ся на кождомъ нашомъ богослуженю, ширѣмъ межі нашимъ народомъ; а тамъ знайде ѡнъ кормъ для свои души. Народъ ожіє. Пѣзнаеть правду. Полюбитъ своего Сотворителя, своего Откупителя, своего Утѣшителя. Пѣзнаеть дорогу до спасеня — дорогу до щастя. Полюбитъ ту дорогу. Осягне щасте; осягне свою цѣль, свое призначенє. Читаячи бо св. Писмо, съ долученымъ переводомъ на языкъ народный, порозумѣе нашъ народъ и церковный языкъ; порозумѣе наше богослуженє, буде брати радо участь въ Богослуженю, полюбитъ свѣдѣи обрядъ. Буде горнути ся до церкви; а тогды и адскіи силы не ѡттягнутъ его ѡтъ церкви, ѡтъ обряду, ѡтъ народности.

Въ тѣмъ взглядѣ Выдавництво Библиотеки богословскои хоче Всечестному Духовенству прійти въ помѣчь. Намѣрие выдати Псал-

тирь и св. Письмо нового завіта въ языцѣ церковно-словенскѣмъ съ переводомъ на языкъ народный по цѣнѣ нечувано низькѣй, бо за 2 томы въ оправѣ въ полотно лишъ за 6 коронъ въ дорожѣ предплаты, такъ щобы и бѣднѣй селянинъ мѣгъ тѣ книжки набути, и читанемъ ихъ душу свою скрѣпити. Сотки св. Письма повинни находити ся въ кождѣй нашѣй громадѣ. Тогда праця душпаствыря буде улегчена. Науки его не падуть на несправлену землю. Подъ его провѣдъ будутъ всѣ горюди ся; бо зъ св. Письма, ѡтъ самого Христа Спаса довѣдають ся, що душпаствырь есть слуга Божій; що ѡнъ есть шафаромъ ласкъ Божихъ и щодро удѣляе тижь любчимъ Бога. Нарѣдъ пересвѣдчитъ ся, що священникъ не голосить своєю науки, но науку самого Христа. Повтаряе и поясняе лише ту науку, котру лишивъ намъ Христосъ Господь въ св. Письмѣ.

Щобы же нашѣ добры намѣреня осуществили ся, потребуемъ помочи, а то помочи ѡтъ тыхъ, котрымъ мы съ помочию приходимъ. Просимъ о взаимнѣсть. Подайте, Всечестнѣй Отцы намъ руку; збирайте якъ наибольше предплатникѣвъ на то выдане, понеже лише при численнѣй предплатѣ буде Выдавництво Библиѣтеки богословской могло зъ своего зъобовязаня вывязати ся, именно выдати по такъ дешевѣй цѣнѣ згаданѣй высше части св. Письма. А щобы и наибѣднѣйшій мѣгъ мати св. Письмо нового завіта и псалтирь, обовязуемо ся до кождыхъ предплаченыхъ зъ одной громады 10 примѣрникѣвъ, додати еще одинъ примѣрникъ даромъ, щобы такожъ крайнѣ бѣдного, а умѣющаго читати, не позбавити того духовнаго покорму.

Въ той цѣли залучаемъ листъ на списъ предплатникѣвъ.

Всечестнѣй Отцы зволятъ ласкаво, уже въ своѣмъ власнѣмъ интересѣ, заняти ся въ своѣй парохіи збиранемъ предплаты и той списъ предплатникѣвъ разомъ съ предплатою надѣслати до Выдавництва Библиѣтеки богословской, Львѣвъ пл. св. Юра Ч. 5. найдалше до 1-го червня 1903, щобы завчасу можна обчислити число маючихъ ся печатати примѣрникѣвъ и сейчасъ приступити до печатаня. Добре бы було, щобы съ списомъ цѣла предплата була выслана. Но щобы бѣднѣйшимъ и ту улегчити, приймемъ и задатокъ, що найменше 2 короны, съ тымъ, щобы до кѣнца сего року решта предплаты була сплачена; инакше бо не могли бы мы выслати згаданѣй книжки.

По выпечатаню тыхъ книгъ буде ихъ цѣна подвѣйна.

Мусимъ ту еще зазначити, що се выдане нового завіта и Псалтири не має ничего спѣльного съ выдаваемымъ уже въ мѣсячныхъ выпускахъ св. Письма старого и нового завіта съ поясненями. Тамъ находятъ ся поясненя екзегитичнѣй, обширнѣйшій; ту же буде по при церковно — словенскѣмъ текстѣ чистый переводъ на языкъ народный безъ екзегитичныхъ поясненъ и лише короткѣй поясненя труднѣйшихъ до зрозумѣня мѣстцѣ. Се выдане призначено бѣльше для

народа и бѣднѣйшихъ мірянъ. Тамто же, яко обширнѣйше и дорожше, для священникѣвъ, церквей, читалень и мастрнѣйшихъ мірянъ“.

Отъ Выдавництва Библиѣтеки богословской.

Львѣвъ, дня 10. марта 1903.

Александръ Бачинскій,

пралать Его Святости, канцлеръ Митр. Капітулы.
Редакторъ Библиѣтеки богословской.

Вѣдчитавши ту вѣдзову Всч. Выдавництва Библиѣтеки богословской зъ невысказаною радостію приняли Мы еи и заудѣляемъ ю Всчестному Духовенству зъ тымъ пересвѣдченемъ, що вѣдчитавши ю, вѣдчуе такую саму радѣсть и признасть, що высказана намъ гадка має свою незаперечну основу. Маемъ протое надѣю, що Всчестне Духовенство буде всѣми силами старати ся якъ наибольше ширити выдане се св. Письма нового завіта и Псалтири межѣ нарѣдъ, и що не кѣлька, а кѣлькадесять предплатникѣвъ назбирае кождый душпаствырь въ своей парохіи и тымъ способомъ полезнѣй змаганя Выдавництва Библиѣтеки богословской попре.

Поручаемъ протое Всчестному Духовенству въ проповѣдяхъ поучити нарѣдъ о потребѣ и полезности читаня св. Письма и заохтити къ якъ численнѣйшому приступленю до предплаты такъ дешево выдана. Щобы же Митроп. Ординарїятъ мавъ такожъ евиденцію о станѣ просвѣты нашего народа въ цѣлѣй діедезіи въ загалѣ, а въ кождѣй парохіи въ частности, поручаемъ Всч. Духовенству прислати такожъ посредствомъ своего уряду деканальнаго списъ предплатникѣвъ въ кождѣй громадѣ окремо.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординарїату.

Львѣвъ, дня 14. марта 1903.

Ч. 16.

Ч. 65/орд — Поручають ся книги „О священствѣ“ и „Св. Писаніе о священнику“.

Творы святыхъ Отцѣвъ Церкви становлятъ дуже цѣнну и богату область богословской литературы и лектура тыхже має велике значене для духовнаго просвѣщеня. По причинѣ однако языка, якимъ писали особенно святѣй Отцѣ нашего восточнаго обряда (греческимъ и сирійскимъ), доступъ до того неоцѣненаго сокровища для многихъ не всегда есть легкѣй. Велику тому прислугу здѣлала редакція „Богословскаго Вѣстника“, поднявши въ томъ взглядѣ першій початокъ; именно о. Д. Дорожинскій, редакторъ-издатель высше згаданой богословской часописи, выдавъ знаменитый творъ св. Іоанна Златоустого „О священствѣ“. Книга та состоитъ изъ двохъ частей; перша часть

содержитъ кромѣ переднаго слова (ст. I—XII), житєпись св. Іоанна Златоустого (ст. 1—96) (его молодой вѣкъ, его жите и труды въ чинѣ дьякона и пресвитера въ Антиохіи, дальше на престолѣ Константинопольскомъ, а наконецъ заточене и смерть сего великаго святителя); втора часть обнимає шість бесѣдъ „*О свѣщенствѣ*“ (ст. 97—232) зъ отвѣтными поясненіями. При концѣ второй части додано еще: „Колька словъ о прочихъ творахъ св. Іоанна Златоустого“ (ст. 233—240). На початку книги находить ся конія константинопольской иконы св. Златоустого.

Той самъ авторъ выдає такожъ „*Св. Писаніє о свѣщеннику*“, где збравъ и упорядковавъ цитаты св. Писанія С. и Н. Завѣта о свѣщеннику, додавши до труднѣйшихъ мѣстцъ и словъ короткїй поясненїя; въ переднѣмъ словѣ и на концѣ говорить ся о конечнѣй потребѣ и великомъ пожитку изъ читаня св. Писанія (ст. 35).

Тѣ книжки можна получить по цѣнѣ 3 кор. перша, а 1 кор. друга (зъ почтов. пересылкою 20 гел. бѣльше) въ редакціи „Богословскаго Вѣстника“ пл. св. Юра 5) або въ книгарни Ставропигійскаго Института.

Понеже тѣ книги надають ся вповнѣ до религійно-морального образованя и вскрѣплєня духа набожности, и яко такї могутъ служити за дуже цѣнный матеріалъ для бібліотекъ парохіальныхъ, протое препоручає тїже Митрополит. Ординаріятъ Всч. Духовенству и вѣрнымъ Архієпархіи якъ найгорячѣйше.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 23. марта 1903.

Ч. 17.

Ч. 1693. — Поручають ся выданїи новымъ накладомъ Ставропигійскаго Института книжки: „Парастасникъ“ и „Молитвословъ іерейскїй“.

Поручають ся Всч. Клиру АЕпархіальному выданїи за одобренемъ Митропол. Ординаріата новымъ накладомъ Ставропигійскаго Института книжки п. т.: 1. „Молитвословъ іерейскїй“ (въ малѣмъ форматѣ); 2. „Чинъ Парастаса и погребенія мірскихъ тѣлесъ“. Нове выдане той книжки водзначає ся водъ попереднихъ еи выданъ бѣльшими и для слабшого ока легко читальными буквами, старанною поправностію тексту и додаткомъ Евангелій, читаемыхъ на походѣ погребальномъ. — Такожъ звертає ся увагу Всч. Клира на выпечатанїи накладомъ реченого Института формулярѣ до списованя „Инвентаря церковнаго“.

Водъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 10. марта 1903.

Ч. 18.

Ч. 1573. — Въ справѣ попираня фабрики штучныхъ цвѣтѣвъ Стефаніи Погорецкой въ Стрию.

На прошенє пароха Бродокъ Всч. о. Иполита Погорецкаго поручає ся Всч. Духовенству до попираня фабрику штучныхъ цвѣтѣвъ въ Стрию подъ фирмою его дочки Стефаніи Погорецкой тымъ бѣльше, що выробы той першой того рода руской фабрики при историчнѣй дешевости и артистичномъ та естетичномъ выконаню надають ся до громаднаго закупленя для украсеня Церквей, за чимъ промавляє такожъ тоє, що то фирма своя.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 10. марта 1903.

Ч. 19.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митр. Консистоїя розписує на конкурсъ подъ днемъ 12. марта 1902 зъ реченцемъ до дня 7. мая 1903 слѣдующій парохіи:

- Ч. 1383. — **Олѣѣвъ** зъ прилуч. Бѣлокерниця, декан. Зборѣвскаго, наданя приватнаго.
 Ч. 1384. — **Конюховѣ** зъ прилуч. Колодница, декан. Стрийскаго, наданя ВПросвященнаго Митр. гр.-кат. Ординаріату.
 Ч. 1566. — **Лопянка** зъ прилуч. Грабѣвъ, декан. Перегиньскаго, наданя Его Величества Цѣсаря.

Водъ Митрополитальной Консистоїи.

II.

Ч. 1519. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Рогатинѣ розписала подъ д. 4. лютого 1903 ч. 298 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ учити религій такожъ и въ тамошнѣй 6-клясовѣй женской, зъ поборами III. клясы платъ. — Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають дотычнїй поданя посредствомъ своей настоятельной власти до высше реченой ц. к. Рады школьной окружной внести до дня **31. марта 1903.**

Тоє подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 5. марта 1903.

III.

Ч. 2018. — **Оголошує ся конкурсъ на посады катихитѣвъ а) въ Болеховѣ, б) въ Перегиньску.**

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Долинѣ розписала пѣдъ д. 3. марта 1903 до Ч. 790 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня а) посады гр. кат. катихита въ 5-клясовыхъ школахъ, мужескѣй и женскѣй въ Болеховѣ, зъ поборами III. клясы платъ зъ уваженемъ постановленя §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 (ч. 81. В. зак. и розп. кр.)

б) Посады гр. кат. катихита въ 4-клясовыхъ школахъ, мужескѣй и женскѣй въ Перегиньску, зъ поборами IV. клясы платъ и уваженемъ постановленя §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 (ч. 81. В. зак. и розп. кр.)

Священики убѣгающіи ся о котру изъ тыхъ посадъ мають дотычнй удокументованій поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до высше реченой ц. к. Рады шкѣльной окружной до дня **30. цвѣтня 1903.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. марта 1903.

IV.

Ч. 2020. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Галичи.**

Ц. к. Рада шк. окружна въ Станиславѣвъ розписала пѣдъ д. 17. лютого 1903 Ч. 410 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѣй школѣ мужескѣй зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религіи такожь въ тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ женскѣй. До той посады привязаній суть поборы III. клясы платъ. — Священики убѣгающіи ся о тую посаду мають свои удокументованій поданя посредствомъ своєї настоятельной власти до высше сказаной ц. к. Рады шкѣльной окружной внести до дня **15. цвѣтня 1903.**

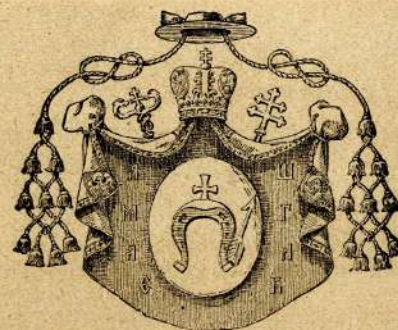
Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 24. марта 1903.

Андрей Бьлеикій

Генеральный Викарій и Офиціалъ.

Львѣвско-Архіепархіяльний
Вѣдомости

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 4. цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 20.

Ч. 1412. — Въ справѣ вынагородженя за службы Божій и инши богослужебнй дѣйствія, котрыми обтяженіи суть фундаціи дотаційнй.

Пѣсля уставы конгруальной зъ дня 19. вересня 1898 В. з. д. Н-рѣ 176 (АЕпарх. Вѣдомости зъ р. 1899 — Ч. I, 1.) доходъ зъ фундаціи богослужебныхъ не вчисляє ся въ конгруу душпастьрѣвъ; однакъ кромѣ тыхъ фундаціи богослужебныхъ суть еще иншого рода фундаціи, именно: фундаціи дотаційнй, а то або первѣстнй фундаціи дотаційнй (ерекційнй), зъ котрыхъ доходъ назначеный на дотацію душпастьрѣвъ, або пѣзнѣйше утвореній фундаціи дотаційнй, зъ котрыхъ доходъ назначеный на полѣпшене первѣстной дотаціи. Хотя гдєкуды такіи фундаціи дотаційнй сполученіи суть зъ обовязкомъ водправляня певного числа службъ Божихъ або иншихъ богослужебныхъ дѣйствій, то однакъ пѣсля высше наведеной уставы, вынагородженя за тіи водправы не можна вставляти въ фасіи конгруальной яко выдатокъ, — такъ, що цѣльнй доходъ зъ тыхъ фундаціи дотаційнныхъ вчисляє ся доси въ конгруу душпастьрѣвъ, а душпастьрѣвъ водправляютъ службы Божій и инши богослужебнй дѣйствія, якими обтяженіи суть тіи фундаціи дотаційнй, безъ всякого вынаго-

родження. — Вис. ц. к. Намістництво зауділило тутъ підъ днемъ 20. лютого 1903 — Ч. 16.360 рескриптъ ц. к. Міністерства вѣроисп. и просв. зъ дня 26. сѣчня 1903 — Ч. 39.121, въ котромъ сказано, що въ цѣли уможливленя винагородженя за тѣ дотаційні службы Божі, внесено тамъ провѣтъ, абы обтяжені службами Божиими фундаціи дотаційніи перемѣнити въ той способъ, щоби не нарушаючи формальной цѣлости фундаціи, таа часть капитала фундаціи дотаційной, котра потрібна естъ на покритѣ винагородженя за службы Божі и инші богослужебніи дѣйствія, привизаніи до фундаціи дотаційной, збѣстала ужита на уконстатованѣ — въ мыслѣ уставы конгруальной — фундаціи богослужебной, зъ котрой дохѣдъ не враховувавъ бы ся въ конгруу душпаствыря, — а рѣшта капитала фундаціи дотаційной, щоби пообстаа яко чиста и нѣчимъ не обтяжена фундаціи дотаційна, зъ котрой дохѣдъ враховувавъ бы ся и дальше въ конгруу душпаствыря.

Щоби можна осудити, якъ высоке обтяженѣ религійного фонда переведенѣ того проекту за собою потягнуло бы и чи той провѣтъ давъ бы ся осуществити, зажадало ц. к. Міністерство вѣр. и просв., щоби сконстатовано, якъ высокій естъ мастокъ при стаціяхъ духовныхъ истнующихъ и до фасіи конгруальныхъ душпаствыръвъ врахованыхъ фундаціи дотаційныхъ, — яке число службъ Божихъ и иншихъ богослужебныхъ дѣйствій тяжить на тыхъ фундаціяхъ дотаційныхъ и яку часть капитала належало бы вылучити зъ мастку фундаціи дотаційныхъ, въ цѣли уконституованя фундаціи богослужебныхъ.

Взымае ся протое всѣхъ Всч. 00. Парохѣвъ, Завѣдателѣвъ и експонованыхъ Сотрудничѣвъ тыхъ стаціи духовныхъ, котрыхъ парохіи чи то сотрудничи обовязаніи разъ на все вѣдправляти щорѣчно певне число службъ Божихъ або иншихъ богослужебныхъ дѣйствій, а за котры не побирають жадного винагородженя, щоби розслѣдили, на якомъ титулѣ опирае ся той обовязокъ вѣдправы и если той обовязокъ накладе на нихъ фундаціи дотаційна, чи то еренційна, чи пѣзнѣйша, щоби найдальше до 16. н. ст. цвѣтна с. р. предложили своему Урядови деканальному выказъ тыхъ службами Божиими и иншими богослужебными дѣйствіями обтяженыхъ фундаціи дотаційныхъ, спорядженый пѣсля низше поданого формуляра.

Всч. 00. Парохи, Завѣдателѣ и експонованіи Сотрудничіи тыхъ стаціи духовныхъ, при котрыхъ не истнують таки фундаціи дотаційніи, зъ титулу котрыхъ вѣдправляли бы безъ винагородженя службы Божіи чи инші богослужебніи дѣйствія, — не потребують вправдѣ предлагати по-высшого выказу, но мають найдальше до 16. н. ст. цвѣтна с. р. повѣдомити свѣй Урядъ деканальный о томъ, що таки фундаціи дотаційніи тамъ не истнують.

Всѣ Всч. Уряды деканальніи взымають ся симъ, щоби присланіи имъ выказы розсмотрели, въ случаю потреби — сейчасъ вѣдъ дотычного душпаствыря доповненя зажадали и всѣ тѣи выказы въ непереступномъ реченци до

дня 28. н. ст. цвѣтна с. р. тутъ предложили, а заразомъ долучили на особномъ листѣ спорядженый выказъ тыхъ стаціи духовныхъ, при котрыхъ таки фундаціи дотаційніи не истнують.

ВЫКАЗЪ

Фундаціи дотаційныхъ (еренційныхъ и пѣзнѣйшихъ), полученныхъ зъ обовязкомъ правленя службъ Божихъ и иншихъ богослужебныхъ дѣйствій.

Деанальнѣ	Назва стаціи духовной и ея категория	Посада душпаствырска, для котрой фундаціи утворена	Фундаціи дотаційніи (сректійніи и пѣзнѣйшіи)			Примѣчане		
			Назвишко фундатора, роукъ утвореня фундаціи и первѣстный мастокъ фундаціи дотаційной	Теперѣшный станъ мастку фундаціи дотаційной (въ паперахъ вартѣстныхъ або въ грунтахъ) и рѣчний дохѣдъ зъ тогоже	Число тягачихъ на фундаціи дотаційной			
					чита-ныхъ службъ Божихъ		снѣва-ныхъ службъ Божихъ	иншихъ богослужебныхъ дѣйствій

Для выясненя рубрикъ формуляра подае ся тутъ, що въ 2-гу рубрику „Назва стаціи духовной“ належить вписати: назву и парохію або експонованѣ сотрудничство; въ рубрику 3-ту „Посада душпаствырска“ має ся вписати: для пароха або для сотруднича; въ рубрицѣ 4-тѣй „Назвишко фундатора...“ належить по возможности подати все, о що запитуе ся; — въ рубрицѣ 5-тѣй „Теперѣшный станъ мастку...“ належить при паперахъ вартѣстныхъ подати ихъ вартѣсть номинальну и рѣчний вѣдсотки зъ тыхъ же, якіи въ фасіи врахованіи въ конгруу душпаствыря, — а при грунтахъ становлячихъ фундацію дотаційну, має ся подати скѣлькѣсть грунтѣвъ и чистый катастральный дохѣдъ зъ тыхъ же, врахованый въ конгруу душпаствыря; — въ рубрику же послѣдну „иншихъ богослужебныхъ дѣйствій“ має ся вписати число параставъ, панахидъ и иншихъ дѣйствій духовныхъ, якіи душпаствырь зъ обовязку фундаціи дотаційной має вѣдправляти.

Вѣдъ Митрополитальной Консесторіи.

Львѣвъ, дня 1. цвѣтна 1903.

Ч. 21.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митр. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) *подо́ днємъ 26. марта 1903 зъ речєницємъ до дня 21. мая 1903:*

- Ч. 1858. — **Хоросно**, декан. Щирецкого, наада ВПреосящ. Митроп. гр. кат. Ординаріату.
 Ч. 1943. — **Станѣмѣръ** зъ прилуч. Туркотинъ, декан. Унѣвского, наада приватного.

б) *подо́ днємъ 2. цвѣтня 1903 зъ речєницємъ до дня 27. мая 1903:*

- Ч. 2050. — **Богутинъ**, декан. Золочѣвского, наада приватного.
 Ч. 2071. — **Буначѣвцъ** зъ прилуч. Слобода и Посвержъ, деканата Журавеньского, наада приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

- Ч. 2019. — **Оголошує** ся конкурсъ на посаду катихита въ школахъ народныхъ въ Калуши.

Ц. к. Рада шк. окружна въ Калуши розписала подо́ д. 5. марта 1903 до Ч. 624 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Калуши зъ обовязкомъ учить религіи такожь въ тамошнѣй школѣ женескѣй. До той посады привязані суть поборы III. клясы платъ. — Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають дотычній удокументованій подані посредствомъ свои настоятельной власти внести до высше сказаной ц. к. Рады шк. окружной до дня **30. цвѣтня 1903.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

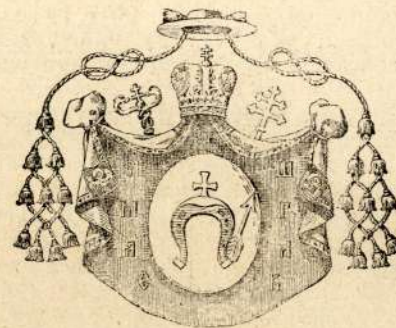
Львѣвъ, дня 24. марта 1903.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 4. цвѣтня 1903.

Андрей Бьлеуцкій

Генеральный Викарій и Офиціалъ.

Львѣвско-Архіепархіальний Вѣдомости

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 4. мая.

Ч. VI.

Ч. 22

Ч. 2161. — Въ справѣ Товариства св. Петра.

Выдѣль Товариства запомаги убогихъ церквей им. св. Петра у св. Юра въ Львѣвъ предложивъ сюда, зъ прошенємъ о оголошенє слѣдующу

Вѣдѣозву

до Преп. Настоятелѣвъ всѣхъ монастырѣвъ Чина св. Василя В. и Ч. Сестриць Служебницъ:

„Исторія нашей святой Церкви передала намъ достовѣрну вѣсть, що вѣдъ часу розширєня вѣры Христовой на Руси члены Чина св. Василя Вел. розвивали всегда безприкладну дѣятельность душпаствѣрску межи народомъ, дбали знаменито про нашъ Церкви и стояли у высокомъ почитаню такъ у князѣвъ, боярѣ и вельможѣ, якъ такожь у сельского народа.

Зъ бѣгомъ столѣтій вѣдношеня у насъ значно змѣнились, популяція взросла, селяньска посѣлѣсть роздробилась, економічній стосунки погѣршились а народъ середъ борбы о хлѣбъ насущный не може про Церкви такъ дбати, якъ бы того бажавъ.

Зъ той причины трудъ душпастьрскій цѣлого нашего духовенства есть въ теперѣшнихъ часахъ чимъ разъ труднѣйшій и заходить конечно потреба розвинути якъ найживѣйшу дѣятельность, щобы народъ такъ городскій якъ и сельскій пригорнути до Святынь Божихъ и нести ему помѣчь при будовахъ Храмовъ Божихъ.

Въ той интенціи завязалось у Львовѣ Товариство св. Ап. Петра, котре положило собѣ за задачу збирати всюду фонды на церкви и zorganizовати дешевшу тыхже будову, вѣдновлене чи украшене.

Засылаемъ отже до Преп. Настоятелѣвъ всѣхъ монастырѣвъ Чина св. Василя и Ч. Сестриць Служебницъ Пр. Дѣвы горячу просьбу такъ о приступлене взглядно вписане всѣхъ монастырѣвъ и монастырскихъ церквей въ члены нашего Товариства, якъ такожь о усердне попиране цѣлей тогожь межѣ народомъ.

Заразомъ повѣдомляемъ, що Выдѣлъ Товариства именовавъ въ той цѣли всѣхъ Преп. Игуменѣвъ монастырѣвъ Ч. св. Василя Вел., якъ и Преп. Прокуратора женскихъ монастырѣвъ Ч. св. Василя Вел., вѣдпоручниками Товариства по мысли §. 26. Статута, котрого по два примѣрники для каждого монастыря тутъ залучаемъ, звертаючи при томъ увагу, що пѣсля §. 4 и 5. тогоже Статута выносить членска вкладка для членѣвъ звычайныхъ физичныхъ (осѣбъ) 1 корону, а для членѣвъ моральныхъ (церквей, монастырѣвъ, громадъ, брацтвъ) 5 коронъ рѣчно и 1 корону вписового одноразово, котрѣ то вкладки або черезъ Митроп. Консистоцію або впрямь до Выдѣлу Товариства запомоги церквей им. св. Петра у св. Юра въ Львовѣ присылати ся мають. За Выдѣлъ Товариства св. Петра: *Туркевичъ, Шорко.*

Повысшу вѣдозву подае ся зъ якъ найтеплѣйшимъ попертемъ Преподобному Настоятельству всѣхъ монастырѣвъ Ч. св. В. В. нашой АЕпархіи до благосклонной вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львовъ, дня 24. марта 1903.

Ч. 23.

Ч. 2672. — Пригадуе ся розпоряджене щорѣчныхъ молитвъ зъ вѣддустанами передъ Сочествіемъ св. Духа.

Веѣ Веч. Настоятелѣ парохій зывають ся до оголошеня народови въ празникъ Вознесенія и вѣдпривлєня въ своихъ церквахъ вѣдъ пятницъ по Вознесенію до суботы передъ Сочествіемъ включно осѣбныхъ моленій до св. Духа вѣддустанами надѣленныхъ — пѣсля приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ р. 1897 Ч. 47. (стор. 82.)

Вѣдъ Митрополитальной Консистоціи.

Львовъ, дня 25. цвѣтня 1903.

Ч. 24.

Ч. 599. — Въ справѣ облигаціи довгу державного.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ дня 7. цвѣтня 1903 Ч. 30632 прислало тутъ слѣдующе:

„Зъ покликомъ на рескриптъ зъ 24. лютого 1903 ч. 23202 ц. к. Намѣстництво повѣдомляе Высокопреподобну Консистоцію, що оповѣщене ц. к. Министерства Скарбу зъ 25. марта 1903 вѣдносяче ся до перестемпльованя облигаціи довгу державного, оголошено въ урядовѣй „Газетѣ львовскѣй“ зъ 29. марта 1903 ч. 72 и що въ нѣмъ поименовано ц. к. Касыдержавній, маючѣй безплатно перестемпльовати облигаціи.

Ц. к. Намѣстництво звертае увагу Высокопреподобной Консистоціи на уступъ „6.“ оповѣщеня, пѣсля котрого разомъ зъ застереженными облигаціями предложити належить консигнацію въ двохъ примѣрникахъ осѣбно на всякѣй облигаціи зъ иньшимъ терминомъ опрочентованя.

Упрашае ся протое о повѣдомлене бенефіціятѣвъ о покликанѣмъ оповѣщеню.“ — Въ заступствѣ: *Лосъ.*

Подае ся се Веч. Духовенству до вѣдомости и застосованя.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоціи.

Львовъ, дня 1. мая 1903.

Ч. 25.

Ч. 732. — Въ справѣ будовы каплицѣ въ Альфредѣвцѣ.

Комитетъ занимающѣй ся будовою богослужебной каплицѣ въ Альфредѣвцѣ надѣславъ тутъ слѣдующу вѣдозву:

„Самѣ бѣдаки, числомъ 200 душъ, осѣвший въ Альфредѣвцѣ, селѣ прилученѣмъ до гр. кат. парохіи Куровичѣвъ, вѣддаленѣмъ 7 км. вѣдъ церкви своей парохіальной въ Куровичахъ, задумалисьмо побудовати богослужебну каплицю на грунтѣ обшару двѣрского, дарованого намъ черезъ Патрона церкви матерной, отримавши позволене на благословене камня угольного вѣдъ Всесв. и Впр. Митр. Ординар. Вѣдъ р. 1900 зѣбрали мы на ту цѣль зъ добровѣльныхъ даткѣвъ вѣдъ своихъ прихожанъ заледво 346 коронъ, а грунтъ вѣдъ будову каплицѣвъ дѣстали мы вѣдъ Патрона пѣдъ условіемъ, що до трехъ лѣтъ каплицю тую поставимо. Веѣ силы нашѣ напружены, щобъ здвигнути свою каплицю, бо до церкви парохіальной за далеко, однакъ силы нашѣ такъ слабѣй, що безъ помочи другихъ мы не въ силѣ дѣло довершити. Отцѣ духовній! молимо Васъ, не вѣдкажѣтъ намъ своей матеріальной помочи; не вѣдпривте насъ зъ порожными руками вѣдъ Вашего порога; промовте за намъ до своихъ парохіанъ, а лепта чи зъ скарбины церковной, чи зъ одного акафисту намъ офѣрованного, чи зъ власныхъ фондѣвъ, все найде ся. Поможѣтъ

намъ, а Богъ сторицею нагородить.“ — Альфредовка, почта Куровичъ. Водъ комитету парохіального. —

Андрей Тижай членъ комитету, А. Стоцкій парохъ.

Подаючи до вѣдомости поручаемъ тоє богоугодне дѣло жертволюбію Всч. Духовенства.

Водъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѡвъ, дня 3. цвѣтня 1903.

Ч. 26.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Ч. 2404. — Оголошуся конкурсъ на посады катихитѡвъ въ Бѡбрцѣ и Берездѡвцяхъ.

Ц. К. Рада шк. окружна въ Бѡбрцѣ розписала пѡдъ д. 8. марта 1903 Ч. 725 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита: 1) въ школахъ народныхъ въ **Бѡбрцѣ**, зъ поборами III. клясы платъ; 2) въ 5-клясовѡй школѣ мѣшанѡй въ **Берездѡвцяхъ**, зъ поборами IV. клясы платъ. — Убѣгателѣ мають dotyчній поданіи посредствомъ своєи власти настоятельной внести до выше сказанѡи ц. к. Рады шкѡльной окружной до дня **15. мая 1903.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕнарх. до вѣдомости.

II.

Ч. 2406. — Оголошуся конкурсъ на посады катихитѡвъ въ Радеховѣ и Буску.

Ц. к. Рада шк. окружна въ Камѣнцѣ Струмиловѡй розписала пѡдъ д. 21. марта 1903 Ч. 947 конкурсъ на слѣдуючі посады гр. кат. катихитѡвъ: а) въ 3-клясовѡй школѣ выдѣловой мужескѡй, злученѡй зъ школою 4-клясовѡю народною въ **Радеховѣ**, зъ обовязкомъ учить религіи такожь въ тамошнѡй 5-клясовѡй школѣ женьскѡй. До той посады привязаніи суть поборы II. клясы платъ; б) въ 6-клясовѡй школѣ мужескѡй въ **Буску** зъ обовязкомъ учить религіи такожь въ тамошнѡй 6-клясовѡй школѣ женьскѡй и въ 1-клясовѡй школѣ мѣшанѡй на передмѣстю „Довга сторона“. До той посады привязаніи суть поборы III. клясы платъ. — Священики убѣгаючі ся о тѣ посады, мають належито удокументованіи поданія посредствомъ своєи власти настоятельной, зъ увзглядненемъ що-до посады въ Радеховѣ постановленя Митроп. Ординаріату зъ д. 3. сѣчня 1902 ч. 98. АЕп. Вѣдом. ч. 1) внести до ц. к. Рады шк. окружной въ Камѣнцѣ Струмиловѡй до дня **15. мая 1903.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕнархіяльному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистоіи.

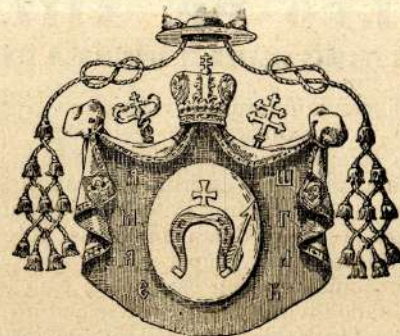
Львѡвъ, дня 9. цвѣтня 1903.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 4. мая 1903.

Андрей Бѡленскій

Генеральный Викарій и Офиціалъ.

Львѡвско-Архіепархіальный Вѣдомости

Рѡкъ 1903.

Выдано дня 30. мая.

Ч. VII.

Ч. 27.

Ч. 1347. — Енциклика св. Отца по поводу 25 лѣтнего ювілею.

Всч. Духовенству архіепархіальному заудѣляє ся Письмо Апостольске св. Отца Папы Льва XIII., выдане по поводу 25-лѣтнего Понтифікату:

Sanctissimi domini nostri

LEONIS

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE XIII.

EPISTOLA APOSTOLICA

AD PATRIARCHAS PRIMATES ARCHIEPISCOPOS ORBIS CATHOLICI.

LEO PP. XIII.

VENERABILES FRATRES SALVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Annum ingressi sumus quintum et vicesimum Apostolici muneris: spatiumque respicientes in maximis curis assiduisque confectum, admiratio Nos divinae bonitatis commovet; unde cum beneficia innumerabilia accepimus, tum hanc ipsam, quae Decessorum perpaucis contigit, pontificatus diuturnitatem. Itaque summo rerum Parenti, eidemque auctori et arbitro vitae gestit animus grates agere quam maximas potest. Profecto aeterni consilii rationem perspicere totam super hac praeter expectationem tanta longiquitate senectae, humanum non est; neque eam Ipsi vestigare nitimur. Illud intelligimus, quando divinae benignitati placitum est huius lucis Nobis usuram prorogare, officium a Nobis esse sanctissimum, in utilitates et incrementa Ecclesiae quantum superest virium impendere, eiusque gratia nec laboris quidquam nec sollicitudinis defugere. — Iam a gratae voluntatis significatione, debita benignissimo Numini, cui sit gloria lausque sempiterna, libet affari vos, Venerabiles Fratres; qui ut, suam quisque, Dominici gregis custodiam geritis a Spiritu Sancto mandatam, ita pastoralis officii Nobiscum certamina palmas, laeta tristia participare consuevistis. Haerebunt Nobis semper in memoria pietatis observantiaeque officia et multa et praeclara quibus cum Pontificatus Nostri cursum continentem ornastis, tum huius felicitatem eventi fecistis incundiorem. Quae quidem officia, ut sumus vobiscum paterna muneris necessitate coniuncti, grate admodum complectimur: etsi non tam causa Nostra, quam quod arguimento sunt, adhaerescere vos penitus huic Sedi Apostolicae, quacum tamquam centro suo ceterae orbis catholici contineri sedes debent. Quod si unquam alias oportuit sacrorum Ecclesiae Antistites caritate mutua et cogitandi agendique similitudine inter se cohaerere, perinde quasi ex omnibus existeret cor unum et anima una, id enimvero hodie, quae sunt tempora, necesse est. Numquamnam latet conspirans ille ad labefaciendum opus Iesu Christi consensus infensissimorum hostium, christiana vel dogmata vel instituta, pertinacia incredibili, convellere molientium? Haec vos plus satis experiendo nostis; qui etiam saepe Nobiscum deplorare soletis, disseminari passim licenterque opinionum et doctrinarum pestes, malisque errorum venenis imbui multitudinem. Pro circumventam insidiis incautorum fidem! Ecclesiae interea, quod magis dolendum, iniectis omne genus vinelis, sua minuitur et quoad potest eripitur auxiliandi copia. Et tamen non dubitant, cumulant flagitio damnum, arguere Ecclesiam ipsam debilitatae virtutis, quod non, ut antea, populares cupiditates, in perniciem communionum rerum inflammatas, queat restringere.

Equidem iucundiora velimus, accomodate ad factum laetabile, scribendo persequi. Verum neque id patiuntur insidentia Ecclesiae incommoda quae levare mature postulant, neque haec tam misera societatis humanae tempora; cui quidem ille a christiana disciplina institutoque discessus fortunarum morumque detrimenta adhuc magna peperit, maiora struit. Siquidem

sanctum natura est, omniumque saeculorum memoria ratum, non posse religionis reverentiam deturbari publice, quin simul convictus humani prosperitas corruat. — In eiusmodi rerum asperitatibus, ad excitandos confirmandosque opportune animos opus esse arbitramur, huius quod cum Ecclesia geritur bellum, initia causas multiplicemque exsequi naturam, quae perniciose consequantur monere, medendi demonstrare vias. Itaque, licet referens quae saepe ediximus in hoc genere, pertineat usquequaque volumus, paternae caritatis plena, vox Nostra; neque ad filios modo catholicae unitatis feliciter compotes, sed ad eos etiam qui Nobiscum de fide dissident, vel qui ab ipsa plane sunt alieni: quippe universi omnes uti eodem sunt prognati Patre, ita ad idem summum invitantur bonum. Sitque ea vox testamenti instar, quo gentibus suprema salutis communis studia Nostra vota-que, impendente iam exitu, commendamus.

Veritatis iustitiaeque vindex, Ecclesia Christi adversa multa et aspera nunquam non pertulit. Ex quo enim instituit, quod acceperat ab Auctore suo munus, constabilire et propagare in hominibus regnum Dei, eosque ab amore fluxarum rerum ad immortalium traducere, necessario in offensionem humanae incurrit corruptae depravataeque naturae. Studia nimirum infesta sibi et inimica sensit cupiditatum, quibus responsandum viriliter esse ipsa edicebat. — Nec vero id acciderit homini christiano novum, quando Christus alumnis disciplinae suae denunciavit, omnia hostilia, dum mundus foret, usque passuros. Pervulgata sunt, quae ipsos dimmissurus in orbem terrarum Evangelii praecones, monuit: *persequentur vos; eritis odio omnibus propter nomen meum; trademini ad reges et praesides; tradent vos in tribulationem et occident vos*. Animosque de suo caperent exemplo voluit: *si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit.*¹⁾ Adeo digna promeritis haec redditur merces!

Iamvero huius tantae invidiae nemo aequus rerum aestimator causam satis idoneam repererit. Urgente caritate immensa, demisit se abiectique Christus ad humilitatem conditionis humanae; praecepta dedit sanctissima, plena solatii, apprime facta ad pacandos inter se copulandosque germanitate homines; opes gloriamque contempsit; iura nullius appetivit; aegris, calamitosis, aerumnosis benignissimus adfuit; denique aetatem omnem optime de hominibus merendo contrivit. Quodsi tamen factus is est, quod Simeon praecinerat fore, *signum cui contradicetur*²⁾, prodigium certe nequitiae hic agnoscimus, atque eo immanius, quo iniuriosius.

Porro Ecclesiam catholicam, Christi heredem muneris, custodem doctrinae mirumne sit eadem usam esse fortuna? Semper eadem constat saeculo perversitas, urgentibus pios impiis ab humani generis hoste profectis, quem ipsum inimicum Dei ab initio rerum, *principem huius mundi*, sacrae appellant litterae. Hi scilicet, quoniam imperium Dei contumaciter abnuunt, nec de-

¹⁾ Io. XV, 18.

²⁾ Luc. II, 34.

nunciari sibi divinam patiuntur legem, nec omnino eos, qui rite denunciant, ferre possunt. Itaque coniurati Ecclesiam perdere, quoties turbulentioribus aetatibus contra omne ius fasque communitatis humanae immania edidere crudelitatis exempla! — Ergo aliud ex alio omnia tentata genera saevienti. Recens ab origine, vi tormentisque cruciatum publice christianum nomen; triumque saeculorum spatio Urbem romanique imperii fines perfudit martyrum cruor. Tum domestica pestis, haereticorum perfidia exitit, tecte primo, dein audacter aggressa technis rationumque iallaciis concentum fidelium unitatemque dissolvere. Erupit deinceps plus semel a septentrionibus barbarorum procella, Saracenorum ab austro, internecionem vastitatemque faciens. Cumque veluti provinciam male habendae Ecclesiae actas aetati transmitteret, eam suscepit, restituto imperio, Caesarum dominatio, superba fere atque impotens; quae sollicita ne prae se sacra potestae cresceret, eius sive libertatem coercere sive iura attentare non destitit. Taedet considerare, quot quantisque difficultatibus affecta atque afflicta subinde Ecclesia fuerit. Illa vero ex angustiis incommodisque evadere fortior, pacifici regni sui proferre terminos; nec veteris humanitatis fructus negligere, custodiendis litterarum et artium monumentis; sed laborare in primis, ut civitatem penitus evangelica sapientia pervaderet totamque imbueret. Ita christianum cultum in commune invexit; peperitque conformatis eo cultu gentibus aequitatem legum, mansuetudinem morum, tenuium tutelam, calamitosorum inopumque misericordiam, alieni iuris dignitatisque verecundiam, denique civilium rerum cursum, pro naturali studiorum concertatione, tranquillum, temperante nimirum iustitia libertatem.

Documenta tam magna tamque illustria beneficae virtutis suae cum daret Ecclesia, ad finem aetatis mediae processit, invidia improborum comite: quae autem sequuta est aetas dimicationes ei vel acerbiores attulit. Etenim saeculo sextodecimo luctuosa illa exarsit, cuius nota sunt semina, perduellio Novatorum; qui caput ipsum adorti, idest romani Pontificis auctoritatem, unde universitas Christifidelium in unum corpus coalescit vivum vigensque, florentissimas gentes a catholicarum complexione misere abstraxerunt. Quo facto discidio illuc necessitate evasere, quo fortasse non spectarant, ut christiani nominis vix umbram retinerent, rem fere exuerent. Nam abiecto semel ex una parte magisterio Sedis Apostolicae, quo maxime unitas fidei salva consistit, posito ex altera proprium cuique iudicium esse normam credendi, infinitis sententiarum commutationibus patuit aditus; quare iam nullum est tam sanctum doctrinae christianae principium quod non illi aut in dubium revocent, aut funditus repudient.

Idem insistentes iter, progressi sunt longius, qui insolenter se philosophiae nomine iacturunt saeculo duodevicesimo. His nullae fuere divinae litterae; nulla, Deo manifestante, nota veritas; unum propositum, ex animo populorum omne christianae religionis vestigium abolere. Ex his fontibus perniciose illa fluxere portenta *rationalismi*, *pantheismi*, *naturalismi*, *materalismi*; quibus veterum errores quos sancti Patres vindicesque fidei splendide convicerant, specie instaurantur nova: prorsus, ut superbia recentiorum,

contempto christianae sapientiae lumine, ad ethnicae vetustatis deliramenta regrediat, vel quod attinet ad animorum naturam et immortalitatem.

Itaque factum ut multo quam antea, ingravesceret ad hanc diem in Ecclesiam bellum, latiusque manaret. Siquidem aetas incredula non satis habet unum et alterum fidei sanctae oppugnare caput: cuncta simul caelestium doctrinarum principia, ipsa sana philosophia reclamante, aggreditur. Atqui huiusmodi principia divinissima hominem de supremo fine monent sui, in officio continent, afflictum recreant tolerantiamque dolorum docent, atque erectum in expectationem incorrupti iudicis Dei, vitaeque post mortem beatae, iubent terrestria posthabere caelestibus, caduca mansuris. Porro in locum fidei quae tantae salutis ubertatisque affert elementa, quid isti sufficiunt? Nempe abnormem veritatis fugam quae frangit animos, et omnes generosae virtutis nervos eligit.

Iamvero pravaram doctrinarum lumen videtis, Venerabiles Fratres, ex opinionibus hominum in agitationem vitae, venasque rei publicae defluxisse. Magnae enim et imperiosae civitates adhibere eas doctrinas atque usurpare non intermittunt, se ratae propterea progredientis humanitatis videri duces. Etiam fere qui civitatibus praesunt, perinde quasi non debeant assumere sibi et praeserere quantum in communibus moribus est optimi, solutos se putant officio colendi palam Numinis; saepiusque fit, ut professi omnium religionum aequam se habere rationem, cum ea solum inimice agant, quam Deus instituit.

Comparatis autem ad contemptum Dei civilibus rebus, quam necesse fuit consequi, consequuta est magna perturbatio demutatioque morum: quippe recti honestique fundamentum religio continet; id quod ipsi sensere ethnicorum sapientissimi. Etenim abruptis officiorum vinculis, quae hominem iungunt Deo, summo omnium legislatori et iudici, nihil superest, nisi simulacrum illud honestatis mere civilis, sive, ut aiunt, a nullo pendens; quae nimirum de lege aeterna praeceptisque divinis nihil pensi habens, illuc prono itinere ad extremum evadit, ut hominem suarum ipsius cupiditatum arbitrio permittat. Qui quidem spe dimotus supernorum bonorum, quid aliud malit, quam ingurgitare se in huius commoditates suavitatesque vitae: explere crescentem voluptatum sitim; divitias quaestusque immodicos avidius, invita etiam iustitia, facere; auctaque libidine dominandi, ad imperia honoresque quavis demum arte coniti? At ubi sic animos multitudinis transversos agit licentia, iacent leges, iacet auctoritas publica; nec iam longe abesse communionem temporum perniciem potest.

Iamvero quae incommoda dicimus ex hac tanta rerum perturbatione gigni, plus nimio constat evenisse; videmusque congregationis humanae fundamenta, aeternis submotis iusti rectique principis, nutare. — Atque cum omnia civitatis membra, tum domestica societas praesertim magnam plagam accipit. Nam, alienus ab Ecclesia, principatus civilis rationem finesque migrans ditionis suae, maritale vinculum sibi vindicavit, omnique exiit sanctitudine; nativum parentum ius educendae proles violavit; stabilitati coniugiorum multifariam obfuit, concessa legibus divortiorum facultate.

Inde est, quod nemo ignorat, ut excrescat quotidie nuptiarum numerus, quas uti libido temere conciliavit, ita brevi fastidium infidelitasque dissolvit: nihil autem sit miserabilis conditione sobolis, quae et parentum incuria aut etiam consuetudine mala mature corrumpitur, et a profana institutione reipublicae imbibit pravarum opinionum virus.

Domesticarum rationum labes labem socialium et politicarum tulit; maxime quod nova commenta germanam notionem principatus, praepostera eidem tributa origine, adulterarunt. Etenim si est ut auctoritas principum non a Deo, supremo aeternoque omnis potestatis fonte, verum a populorum consensu suffragiisque oriatur, continuo illud ipsa deperdit quod unum eam religioissime commendat civibus, abique in facticium quoddam imperandi genus, tam instabili et lubrico nixum fundamento, quam est mutabilis hominum voluntas. Ex quo illud apparet effici in legibus, ut plerumque vitricem quidem sententiam politicarum partium, numero antecedentium, minime vero *scriptam rationem* referant, uti par est. Ob eamque ipsam causam cernere licet, foveri appetitiones proiectas multitudinis; dari frenos popularibus cupiditatibus, ipsa negotia pacemque civium interpellantibus; eos autem multa cum vi atque etiam caede inhiberi, quotiescumque sit ad extremum casum res adducta.

Similiter, ubi a communi iure gentium exsularunt christiana praescripta, quorum mira vis est ad devinciendas invicem et quasi conglobandas universas in unam veluti familiam, paullatim instituerunt nationes sua quaeque immoderate quaerere, aliena aemulari, atque inter se si minus infestum animum gerere, at certe suspiciosum. Quare in suis eas coeptis non magnopere celsa honestatis iustitiaeque forma movet; nec sua quidquam interesse putant, contra vim potentium humiles defendere: sed totae cum sint in amplificandis sine modo opibus suis, unice quod opportunum atque utile sibi fore censuerint, id maturant exsequi: siquidem persuasum habent, facinore patrato feliciter, qui se reducturus sit ad officium, fore neminem. His igitur iudicandi normis, supremam legem rerum humanarum statuunt vim esse: eamque ob causam certatim intenditur undique militaris instrumenti immanitas; unde eiusmodi pax existit, cuius detrimenta perniciosissimum quodque bellum exaequant.

Perturbata vero publicorum disciplina morum, crevere immensum tenuium incommoda, inquietos contumacesque commoventia spiritus: indeque illa nata turbarum seditionumque frequentia, quae graviore iam formidines portendit. Indigne quidem minuta plebs magnam partem laborat, quibusque premitur rerum omnium angustiis liberanda aut certe levanda celeriter est: iis tamen angustiis commode abutuntur ad sua consilia concitatores vaferrimi, *Socialistae* in primis, qui plebem fallacibus pollicitationibus infatuantes ad teterrima peragenda proposita grassantur.

Quoniam autem per declive ruentem necesse est ima petere, ex positis principiis necessitas consecutionum demum effecit, ut consociatio quaedam coiret hominum perditis moribus ingeniisque efferis, quorum atrocita facta terrore ubique brevi iniecerunt. Opibus valida et numero gregalium

in omni gente, quonam iam non potest consociatio istiusmodi consceleratas afferre manus, fidenterque capitalia quaelibet audere? Qui autem in ea sunt haeresi, ii revulsis legum religionis morumque vinculis, a civili se convictu alienos penitus haberi volunt; impositoque sibi *anarchicorum* nomine contendunt omni furiosae temeritatis impetu societatem humanam ab imis radicibus evertere. — Quia vero societas cohaeret vigetque potissimae temperatione potestatis publicae, idecirco potestas potissime est telis profligatorum hominum proposita. Ecquem non perfudit horror miserantem simul et indignantem, cum videret his paucis annis aut paratam necem aut allatam imperatoribus augustisque foeminis, regibus et amplissimarum praesidibus rerumpublicarum, neque aliam ob causam, quam quod potentatum obtinerent?

His tot tantisque vel prementibus malis vel ingruentibus periculis, Nostrarum esse partium intelligimus, omnes quotquot sunt recte animati, eosque magis qui potestate antecellunt, cohortari denuo atque adeo obtestari, idonea velint, quae sepepetunt, remedia attendere, eaque vigilanter nervoseque properent adhibere. Principio autem illa quae sint, quantaque polleant virtute considerandum est. — Libertatis quidem praedicari commoda audivimus magnificeque eius laudari virtutem, tamquam pacis auctuosaeque prosperitatis effectricem, ut nihil supra: sed maneam illam ac debilem exitu rebusque satis cognovimus. In bonis fortunisque, in ordinibus civium calet flagratque apud omnes, quae ubique sunt, gentes contentio; necdum tranquille placideque in civitate vivendi spes ulla ostenditur. Quin etiam illud, quod hodie placet, ut promiscuo iure libertatem usurpent error cum veritate, cum honestate turpitudine, exploratum cuique est quo pertineat: nempe ad quaecumque sunt honorabilia sancta excelsa opprimenda, munientamque viam maleficiis, necibus voluntariis, turpissimarum flagitiis cupiditatum.

Visum est etiam valde conducibile, popularem eruditionem provehi; quippe, quo cultiores, dispulsis inscientiae tenebris, animi fierent, eo contra prava studia cupidinum munitioris forent, faciliusque essent honesti rectique normam servaturi. Veruntamen institutio eiusmodi, quae a solida religionis morumque disciplina abhorreat, quotidianis prope constat experimentis, quo tandem evasura sit. Perversarum error opinionum, quas ephemeridum praesertim infinita licentia fundit, adolescentem aetatem, improvidam eam quidem maximeque cupiditatibus concitatam, facile decipit; mentes animosque passim depravando corrumpit; ac talem vulgo alit superbiam et intollerantiam, quae familiarum statum pariter ac civitatis permisceat.

In assiduis quoque doctrinarum progressionibus spei multum multi collocarunt. Quo quidem in genere incrementa proximum saeculum et magna et nova et admirabilia vidit: illos vero tantopere concupitos indeque expectatos, fructus salutis uberes num vidit? Recentiorum sane sollertia novos eosque immensos campos ingeniis ad pervestigandum aperuit, hominis in naturas corporeas dominatum protulit, commodisque multis actionem auxilium vitae mortalis. Rem tamen spe deterius evenisse, cuique conspicuum est

consideranti et hunc talem animorum morumque habitum et annuas descriptiones criminum, et ab infimae sortis hominibus formidolosos fremitus, et vi iura subacta. Atque ut mittamus de redacta ad incitas plebe, mentes passim inopinabilis quaedam premit aegritudo, intimoque desiderii sensu oblanguent pectora. Neque enim si res corporeas sibi obnoxias homo fecit, animum tamen explevit suum; aut quod plura scientiae investigatione comperit, eo in maximis difficillimisque caussis haeret minus. Omnino veritatis, virtutis, infinitique sitientem boni irritant terrena, non satiant; exter-narumque augenda copia suavitatum nequaquam ex animo demi sollicitudines possunt.

Contemnendae ne igitur sunt aut negligendae doctrinarum opes, civilis cultionis, temperatae moderataeque libertatis? Minime vero: immo tuendae promovendaeque, ac perinde habendae per se sunt, ut totidem ab ipso Deo comparata subsidia ad humani generis utilitatem. Attamen ita ea sunt reapse, consilio Creatoris, frugifera, si apta et connexa fuerint cum virtute religionis, unde omnem vim habent, utilitatis bonae efficientem. Nimirum haec una res caussam continet. Nam ut quidque, si dimotum sit a caussis, a quibus consentaneam trahit stabilitatem, necessitate corrumpitur; ita pariter cum ea ipsa caussarum virtute denuo coniungatur oportet, si velit corruptum restitui. Iamvero civitas, ex quo stultissimum iniiit consilium sese vindicare a Numine, divinitus traditas doctrinas atque adeo quaecumque sunt supra naturam proterve respiciens, salutiferam ab se prohibuit christianae religionis efficientiam; unum illud videlicet omnium vel ordinis firmamentum solidissimum vel germanitatis validissimum vinculum vel recte factorum publice privatimque inexhaustum fontem. Itaque hoc ipsum civitatis a religione discidium magna vitae morumque secuta perturbatio. Ad christiana igitur instituta se recipiat opus est devia civitas, si prosperas, si pacates, si salvas esse res suas velit. — Quemadmodum enim nullius christiana sapientia illabitur animum, quin faciat eo ipso meliorem: eodem modo ubi cuiuspiam pervasit illa administrationem reipublicae, continuo pacatior tranquilliorque status consequitur. Siquidem Dei notione providentissimi, sapientissimi, infinitaeque ejus tum bonitatis tum iustitiae mentes imbuens, ad conscientiam officii revocat, aerumnarum acerbitates temperat, mollit iras, suadet magnanima. Quod si penitus commutavit illa nationes ethnicas planeque ab interitu revocavit ad vitam, si qua vestigium posuit barbariam exclusit, eadem profecto poterit perturbatam, postquam a se declinavere, civitatum disciplinam rursus, ubi ad se redierint, componere.—Sed is, quem dicimus reditum, ut veram plenamque salutem efficiat, hoc vult, ad unius sanctae catholicae apostolicae sinum complexumque redire Ecclesiae. Etenim christianam sapientiam reapse sola totam Ecclesia continet, summe spiritualis illa quidem at numeris omnibus absoluta societas: in qua consistit corpus Iesu Christi mysticum, cuius aspectabile caput est, principis Apostolorum obtinens locum, romanus Pontifex. Ipsam Liberator humani generis constituit perfectricem operis sui, partaeque ab ipso salutis administrat: Evangelium in orbem terrarum ipsa disseminavit fusoque

sanguine asseruit: ipsa sanctissimis freta promissis, praesentem sibi non defecturae fore Deum, a quavis erroris contagione integram Christi doctrinam perseverat ad postremam saeculorum aetatem prodere. — Dux eadem legitima morum ad Evangelii praescripta, non ea solum tuetur, quae singulis ad sempiternam salutem opus sint, verum etiam quae maxime conducant reipublicae, iustitiam, caritatem mutuam, veri nominis libertatem, eamque quae una potest esse, civium aequabilitatem. Praeceptis enim institutisque divini Conditoris sui, iura rationesque omnes communitatis humanae suo quodque momento ponderata dispensat atque componit. Ita cum pares inter se ab eiusdem consortione naturae iubet haberi cives, iubet eodem tempore inviolatos esse, quae natura ipsa discretos vult, varios ordinum gradus. Libertatemque affert eiusmodi, quae rationem ab obsequio oboedientiaque fidei nequaquam eximat, aut sibi ipsam permittat; in quo ius esse edicit, ut libertas veritati concedat, vis numerusque iustitiae, ea quae sunt hominis iis quae sunt Dei.

Neque eo minus salubriter convictum domesticum Ecclesia iuvat: quae et ipsum ab insidiis et licentia impuratorum fidei hostium tegit, et arcissima coniugalis amoris vincula confirmans, honestatem thalami sanctitudinemque custodit. — Eadem porro in genere civili et politico conservat ordinem et roborat, cum ex una parte eorum qui imperant, sustentet auctoritatem, ex altera eorum qui parent, si quando rite meliora quaerant, aequis suffragetur optatis: hinc scilicet sartam tectamque decernens esse verecundam principibus obtemperacionem, illinc inviolabilia iura vindicans humanae dignitatis. Atque ita aequae a servitute longe distabit et ab herili dominatione civitas, dum dicto audiens fuerit Ecclesiae.

Harum Nos quidem rerum probe conscii, vixdum suscepto Pontificatu Maximo illuc curas omnes cogitationesque convertimus, ut eminent per Nos atque exstarent plena salutis consilia Ecclesiae, atque eius cum doctrinarum lux tum vis beneficiorum, quam latissime posset, perlineret. Eo spectarunt quae profecta sunt a Nobis documenta praecipua, nominatim Encyclicae Litterae *de philosophia christiana, de libertate humana, de matrimonio christiano, de secta Massonum, de politico principatu, de civitatum constitutione christiana, de sectis Socialistarum, de praecipuis civium christianorum officiis, de conditione opificum*, aliaeque simili argumento. Cumque Nobis esset in summis votis non modo collustrari veritate mentes, sed etiam revocari ad christianarum virtutum cultum voluntates, propterea quantum cohortando praecipiendoque potuimus, nihil fecimus reliqui, ut ad sempiterna adamanda bona excitaremus animos; utpote ad quae omnem vitae referri cursum oporteret. Factumque est, ut bene multi, adiuvante operam Nos tram Dei gratia, et firmiter in veritate consisterent, et in difficillimis gravissimisque caussis plus viderent, et ardentiore studio inflammarentur ad eam, quae ubique in miseris impenditur, multiformem beneficentiam: ut est nimirum christianae caritatis ingenium, ad quasvis vulgi se miserias porrigens. Quod si tamen uberiores capere fructus non licuit, revereamur arcana Dei consilia, Venerabiles Fratres, imploremusque, benignus respiciat tam ingentem hominum

numerum, in quos nimium quam convenit illud Apostoli: *Deus huius saeculi excaecavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio evangelii gloriae Christi* ¹⁾.

Hi enimvero Ecclesiae, egregium studium populis in omnes partes navantis, tanto cum odio connituntur obscurare existimationem, interpellare opperam, ut facile possis *tenebrarum filios* agnoscere. Itaque in multis fallaciis columnisque, quibus vulgi imperitiam capiant, et aemulationi serviant imperii, illa malitiosius conficta: Ecclesiam vel scientiae interciperere itinera, vel libertatis impedire usuram, vel in aliena invadentem, iura ad se rapere civitatis. Quae tamen crimina, sicut os adversariorum millies intulit, ita millies ratio, historia, consensus hominum recte sentientium propulsavit.

Inimicam doctrinarum et humanitatis aiunt Ecclesiam. — Quasi vero quod tradita divinitus dogmata vigilanter custodit, eo ipso non optimis quibusque disciplinis et artibus faulrix adiutrixque sit. Tantum enim abest ut notitia rerum maximarum, Verbo Dei aperiente accepta, a quo ut a summa veritate quaecumque sunt vera manant, quidquam naturali cognitioni noceat, ut etiam humani ingenii facultatem roborando exacuat, submoto in gravissimis rebus errandi periculo aut ancipiti cogitandi cura. Ceterum exstant in memoria horum undeviginti saeculorum insignia Ecclesiae in omne doctrinae genus promerita, quae falsum convincant. Ecclesiae catholicae laus est, vulgasse et custodisse evangelicam sapientiam; quae si non esset, etiamnum in tenebris superstitionum et barbariae iaceret orbis terrarum: unam curasse ut veterum litterae ne interirent penitus, ad nosque pervenirent: primam populo aperuisse litterarios ludos, eademque lycea illa magna instituisse, quae hodie exstant celeberrima: denique in omni genere et varietate artium fovisse homines praestantissimos, ingeniaque scriptorum ad excellentiam sinceramque gloriam excitasse.

Iniquam libertati dicunt Ecclesiam. — Nihil vero minus; si quidem maneat sua vis vocabulo, nec quod nobilissimo naturae muneri ac dono impositum est, id ad pravitatem vitiumque transieratur. Nam quam esse volunt libertatem, ut, nullis legibus frenisque cohibentibus, quod cuique libuerit facere liceat, eam quidem, nedum Ecclesia, nemo sanus probaverit, potestatem vero expeditam largamque ad legis aeternae normam agendi, in quo ipso posita est digna homine utilisque civitati libertas, nemo unus tuetur quam Ecclesia diligentius. Opera igitur et perseverantia Ecclesiae, in summis doctrinae suae capitibus aequalitatem fraternitatemque omnium inter se hominum defendentis, deletum apud christianas gentes servitutis dedecus: contra factiones potentium tectae rationes inopum: asserta multo cum sanguine martyrum christiani nominis professio: observata in puero et in foemina humanae personae dignitas et iura: in ipsoque civili et politico libertatis genere plurima populis importata adiumenta.

¹⁾ II. Cor. IV, 4.

At, suos praeterverta fines, Ecclesia iura occupat reipublicae. — Imo vero Ecclesiae est celebrata doctrina, praecepisse Christum reddi Caesari quae sunt Caesaris, Deo quae Dei sunt; atque ita alteram inter et alteram potestatem, utramque in suo genere maximam, fixum illud et stabile sanxisse discrimen, quod magnopere ad christianam explicandam urbanitatem valuit. Porro nihil tam alienum ab Ecclesia, quae spiritu caritatis agitur, quam inimice se gerere erga potestatem politicam; cum qua imo studet concordiae actione contendere ad eorundem hominum eiusdemque humanae societatis bonum: quamquam ipsa congruenter suo divino muneri, multo, quam civitas maiora spectat. Quodsi actio Ecclesiae vacuos omni suspitione animos inveniatur, tum demum saluberrimos eos est latura fructus, quos diximus. Sed in quo ipsam reprehendunt tamquam in res civiles involantem, vetus est agnoscenda vituperatio, ob eam caussam usurpata, quod quotquot Ecclesiam opprimerent, id iure se facere videri vellent. Cuique autem sincero aestimatori rerum et iudici tes is est locuples historia, iniurias Ecclesiam nullas cuiquam unquam fecisse; plurimas, ad similitudinem Auctoris sui, tolerasse: idque propterea quod non vi et armis valeretur, verum opinione et veritate.

Relinquitur, harum et similium insimulationum esse malevolentiam caussam. — Hoc autem nocendi studio et mentiendi facile praestat lucifuga quaedam hominum consociatio, iampridem in medullis ac visceribus civitatis inclusum malum, quod ipsius civitatis vires omnes debilitat frangitque. Perturbationem spirans rerum publicarum, ita est ea quidem constituta, ut sit contraria societas societati civili, in quam dominari e suis ipsa latebris contendit: proptereaque ipsi cum Deo Ecclesiaeque Dei naturale quoddam bellum est. Hae tamquam insignes notae satis cuique produnt *sectam Massonum*, cuius, dedita opera, in Litteris Encyclicis *Humanum genus*, XII cal. maias anno MDCCCLXXXIV datis, consilia, doctrinas, facinora exsecuti denuntiando sumus. Longe lateque serpens, iam omnes fere gentes pervasit istius lues exitiosa sectae, quae ceteras sibi cognatas complectitur sectas, occultaque movens machinatione dirigit. Neque id dumtaxat: sed qua multarum utilitatum fructibus assecclas suos pelliciendo, qua magistratus sollicitationibus aut minis flectendo, in omnes iam reipublicae ordines intulit sese: adeo ut respublica specie quidem legitime geri, re vera penes ipsam esse videatur. Haec tamquam spiritu inflata Satanae, qui, ait Apostolus, *transfiguratur se in angelum lucis* ¹⁾, quum humanae communitatis commodis se natam praedicet, in rem suam quidquid potest, convertit; quum nequaquam se spectare ad politica confirmet, maxime se lationi legum gubernationique civitatum miscet: quumque sanctam sibi esse profiteatur maiestatem principum, nec ipsam invisam religionem, id tamquam extremum molitur, quod eius prolata in lucem statuta clamant, principatum sacramque ordinem perdere, utrumque sibi libertatis hostem.

¹⁾ II. Cor. XI, 14.

Itaque in dies magis illud patescit, impulsu praesertim operaque Massonum, sicut iamdiu solitum graviter catholicum exerceri nomen, sic recens ipsius oppugnationem recruidisse. — Et re vera, coortum nuper pluribus locis uno tempore subitum invidiae incendium, nec ulla satis idonea explorata caussa; similia ubique ad ipsum excitandum instrumenta videlicet ephemeridum protervitas, turbae concionum, scenicorum petulantia ludorum; eadem via populos commovendi, hoc est falsa atque iniqua insimulatio probrorum: talia profecto similitudinem mentium indicant, unumque ducem. Quamquam hoc factum partis cuiusdam instar haberi debet ad universam pestiferi belli institutam rationem, quam diximus; quaeque urgetur in id maxime, ut paullatim destituta ab omni de religione doctrina, soboles succrescat incuriosa fidei sanctae aut prorsus incredula; ut assidua procacitate scriptorum christiani expugnentur mores; ut ludibrio habeantur instituta Ecclesiae et solemnia sacra contemptui.

Quoniam autem Cleri proprium est imbuere religione animos ac ministrare sancta, ideoque elevandae in populo auctoritati gratiaeque Cleri multo vehementior datur opera. Tantoque accrescit audacia homines honestissimos in suspicionem crimenque adducendi eisque iniuras contumeliasque imponendi, quanto est maleficiorum impunitas quotidie maior. Itaque non satis habitum est, addixisse in militiam Clericos, intercepta eorum maturitate tirocinii; aut Ecclesiam spoliasse bonis, piorum in ipsam liberalitate collatis; aut alia indigne fecisse: nova sacer ordo pati detrimenta cogitur. — In primisque familiae et sodalitates religiosorum; quibus, utpote ad evangelica consilia aetatem exigentibus, ea res proprie vitio vertitur, quae civitatum non minus quam religionis praeclarum ornamentum continet. His igitur ea dolemus inique odioseque iniusta nuper vulnera, quae nemo frugi quispiam non improbaverit. Nihil ipsis ad defendendam calamitatem valuit morum integritas, illustrior ea quidem quam ut ullis certis criminibus infusari potuerit; nihil civilium statuta legum, quibus naturale ius honestam quampiam ob causam coeundi sancitur; nihil memor gratia populi, referentis iis accepta cum magna doctrinarum et artium atque ipsius agrorum culturae incrementa, tum instituta effusissimae in aerumnosam plebem beneficentiae. Ita populares viros foeminasque complures, qui domesticis spretis voluptatibus, ut inventam, ingenium, vires, animam denique suam bono communi devoverent, sponte ac voluntate pacificas inierant sodalitates, in tanta copia libertatis vidimus tamen, sicut nocentium contaminatos greges, abire excedere iussos.

At vero mirum non est, ita mulcari male filios pietissimos, quando non lenius agitur cum Patre, hoc est cum Capite ipso catholici nominis, Pontifice romano. Compertas omnibus res loquimur; scilicet ut deturbatus de civili principatu Pontifex, alieni esse arbitrii cooperit, contra quam pertinens ad omnes gentes Apostolici ministerii perfunctio postulat; utque premente dominatu hostili, coactus Romae in Urbe sua continere se in suis aedibus, iniusta indignaque rerum conditione utatur: idque postquam ad ludibrium spondissent, tutam ipsius et dignitatem et libertatem fore. No-

vimus ipsi quibus quantisque impedimentis praepediatur opera Sedis Apostolicae, cuius ad minuendam maiestatem ipsa eius consilia perverse interpretari placet. Quotidieque illud magis emergit, eo civilem eversum esse principatum, ut expeditior via esset ad sacram Pontificum evertendam potestatem: quod ceteroquin, missis ambagibus, profiteri qui auctores principesque facinoris fuerant, non dubitarunt.

Id vero contra rem non modo publicam sed sociale quoque esse factum, ex iis quae sequuta sunt, liquet: siquidem natura fit, ut coniecta in religionem tela, in humanam recidant societatem. Nam Deus, sicut hominem ad societatem finxit et conformavit, ita providentissimo consilio condidit Ecclesiam, sublimemque locavit, quemadmodum Scriptura loquitur, in monte Sion; unde latissime elucens, multiplices promoveret vires, humanae insitas societati, eamque, caelestium praescriptionum ope, ad consentaneam perfectionem adduceret. Quapropter, si ab Ecclesia cuius virtute magnam partem viget, societas humana secesserit, declinet sane aut ruat necesse est; quippe iis disiunctis rebus, quas Deus voluerit coniunctas.

Haec Nos quidem, tametsi numquam per occasionem praetermisimus, rursus in hoc tempore opportunum censuimus admonendo urgere. Ex quo utinam eum capere fructum liceat, ut et nostri, communis utilitatis caussa, instituant rectius contendere et animosius; et alieni intelligant, quam sit iniustum maternam Ecclesiae caritatem ac praeclaram in humanum genus beneficentiam odio malefactisque rependere.

Ceterum, sit sane iormidolosa imago, quam adumbravimus, horum temporum: non tamen remittendum de spe fiduciaque est, providentissimum Deum tempestivam nobis victoriam aliquando daturum. Nos enimvero dolemus intime, neutiquam timemus Ecclesiae, natae ad vexationes tolerandas, ut initio diximus. Ipsam si Deus vexari exercerique sinit, primum ob eam causam sinit ut probet limetque virtutem bonorum; deinde praesentiam auxilii sui demonstrat, per novas nec opinatas vias sospitans ab hostium conspiratione Ecclesiam et producens. Constat undevicenorum saeculorum experimento, procellas in ipsam tumultuosiores quam perniciosiores solere existere.

Atque illud hoc tempore Nos recreat, quod ad fiduciam sustentandam certa rerum argumenta non desunt. Repugnandum difficultatibus est sane gravibus; sed plura nunc eveniunt, unde eluceat Deum persolvere promissa, fidelitate mirabili. Videre licet Ecclesiam, contra tantas adversantium coniuratas vires nullo humanitus praesidio munitam, unam tamen excellere, per assiduosque auctus invalescere in quavis ora ac parte terrarum. Omnino *princeps mundi huius*, semel a Iesu Christo exclusus, hic iam non dominabitur: urgere mala consilia nocendo potest, perficere non potest. Atque in tanta conversione communium temporum quantam contraria hominum studia et erumpentes quotidie sectae gignunt, beneficio tribuendum est, foventis Ecclesiam, Spiritus Sancti, si non animos modo piorum sed universitatem catholici nominis mira quaedam securitas tenet: idque ob eam potissimum, quae nunc, si unquam alias, viget inter Episcoporum ordinem et

hanc Apostolicam Sedem summa coniunctio. Haec porro coniunctio aretior suapte vi facit eoque feracior in omni pietatis caritatisque genere, tum Episcoporum cum cetero Clero, tum cum Clero necessitudinem laicorum: qui quidem experrectiores iam inanique omisso pudore certant pro religione dimicare. Istam Nos quidem studiorum concordiam, ut saepe commendavimus adhuc, ita magnopere in praesens commendamus: beneque precamur, ut eo latius increseat, sitque ad retundendos impiorum impetus pro muro inexpugnabili.

Tum proclive erit, tamquam ex arbore surculos, renata virescere sodalitia ex eis institutis non pauca, quae instituta laetissime provenire in Ecclesia cernimus. Neque enim est ullus publicae pietatis ab his neglectus modus, sive quod ad colendum rite Christum et augusta ipsius mysteria, sive quod ad beatissimam Deiparam caelitesque sanctissimos pertinet. Similiter nulla praetermissa beneficentiae ratio: siquidem multiplex ubique impenditur opera erudiendae ad religionem iuventuti, solandis curandisque aegrotis, populorum conformandis moribus, miseris aerumnosisque relevandis. Atqui tamen eiusmodi instituta, ne ad communem salutem celerius uberiusque proficiant, nimium saepe per summam iniuriam prohibentur publice!

Praeterea, cum ita, Dei munere, laetetur Ecclesiam in iis valere regionibus quas ad Christianum cultum eductas iam diu possidet, tum etiam laetabilia spei novae se dant indicia Idque ab industria studioque missionarium, qui nec laboribus victi nec periculis deterriti, in summa rerum omnium inopia, plures quotidie et alacriores, pergunt solidas nationes humanitati Evangelioque acquirere: pergunt constanter; licet, ut Magister divinus, crebris obtrectationum morsibus obnoxii.

Aegritudinum igitur sensum solatia temperant: atque inter discrimina istius certaminis satis est caussae, cur meliora posthac coniiciendo recremur. Quam quidem rem quisquis acuto sinceroque iudicio apud se reputaverit, intelliget profecto, Deum uti sua instructum ope docuit hominem, quae ad finis ultimi adeptionem facerent, item per Ecclesiam, ipsius manifeste praesidio subnixam, hodie quoque docere, ubi veritas, ubi sit quaerenda salus.

Utumque erit, assidente Ecclesiae Deo, sperandum firmiter est, fore ut discussa qua nunc obscuratur caligine, lux veritatis opportuno tempore nec ita longo intervallo pulerior effulgeat, atque humana societas, profligata prope ac perdita, afflante rursus Evangelii spiritu, resurgat.

Nobis quidem, Venerabiles Fratres, quae Nostrae sunt partes, omnia conari certum est ad tuendum ac promovendum Dei regnum in terris, si quo modo auspicatissimum adproperare diem liceat. Vos autem in pastoralis officio novimus multo esse diligentiores, quam ut a Nobis hortandi sitis. Sed ista studii vestri flagrantia volumus sacrorum administratos magis magisque calescere, socios vobiscum operae et laboris. Hi enim quae populus velit, quibus rebus indigeat, quae mala toleret, quot quantisque insidiis aut corruptelarum illecebris pateat, optime norunt, quippe vivunt cum populo,

Quodsi Iesu Christi sensu abunde praediti, despectisque concertationibus politicarum partium, vobiscum una desudaverint, mirum quantum, auxiliante Deo, efficient in multitudine, collustrandis veritate mentibus, animis comitate alliciendis, sollerti caritate afflictam tenuium fortunam sensim sublevando. — In quo multum sane adiumenti conferet Clero actiosa proborum industria laicorum: atque ita quicumque in sinu complexuque Ecclesiae matris alti eductique sunt, omnes, ut gratos filios addeat, honorem ipsius et decora tuebuntur. Ad id autem operis, debitum in primis maximeque ad aeterna frugiferum, nemo non potest aliquid prodesse. Nam ex culti doctrinis aut litteris homines possunt vulgandis in Ecclesiae defensionem scriptis, praesertim quotidianis; quod instrumentum perquam efficax in utramque partem, usitatissimum adversariis est: possunt patresfamilias, vel per se praeceptores bonos impertiendis christiana institutione liberis; magistratus etiam quique populi personam gerunt, constantiam recte sentiendi virtutemque retinendo; omnes denique, nullo ad humana iudicia respectu, catholicos sese praestando. — Enimvero sapienter sentire, generose velle, ordine contendere oportet ut cum maxime. Ordinis autem disciplinaeque caput est, obedierit et cum omni fide huius Apostolicae Sedis servare praescripta: ita ut sublatis opinionum dissidiis, illuc communiter tendatur, quod est commune propositum, Iesu Christo in Ecclesia victori sternere iter.

Id laborare catholicos, officium est: laborum exoptatum exitum Ille dabit, amantissimus idemque sapientissimus sponsae suae immaculatae custos, de quo scriptum exstat: *Iesus Christus heri, et hodie: ipse et in saecula*¹⁾. Ipsum igitur nunc quoque imploramus obsecramusque, qui atrocissimam pro humano genere mortem, immensum testatus amorem, ad expiandum oppetiit; quique mysticae navis sedens non visus gubernator in puppi, tot tantosque commotos fluctus potest uno nutu componere. Vosque, Venerabiles Fratres, ad Ipsum eritis Nobiscum supplices, ut hac mole malorum civilem societatem levet; splendorem lucis suae ad eos afferat qui ignoratione potius quam voluntate improba christianum nomen impugnant: robur alacritatemque novam bonis iniiciat: denique pacem et tranquillitatem communibus rebus, dominante rursus veritate iustitiaque, maturet.

Auspiciem divinorum munerum vobis, Venerabiles Fratres, et gregi universo curis vestris concredito Apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XIX. Martii anno MDCCCCLII, Pontificatus Nostri vicesimo quinto.

LEO PP. XIII.

¹⁾ Hebr. XIII, 8.

Дуже важною єсть и для насъ членѣвъ Церкви Христовой и для цѣлаго свѣта предлежача енцикліка, котру Святый Отець, яко намѣстникъ Г. Г. Христа и голова Церкви Ёго св., выдавъ (якъ Самъ каже) при приближаючій ся вже смерти своѣй яко послѣдне завѣщане або тестаментъ своѣй для добра и спасенія рода людского.

Звертаємъ въ особенности увагу на слѣдующій рѣчи:

I.

Насампередъ ставитъ намъ Св. Отець передъ очи теперѣшний станъ Церкви Божой и свѣта Церквѣ ворожого.

Вѣдь коли першій нашій родичъ въ раю послушали злого духа и вѣдстужили вѣдь Г. Бога, свѣтъ въ зло понавъ, и лише выбавленемъ, котре Г. Богъ намъ дав, можемъ вѣдь зла свѣтового выбавити ся. И такъ вѣдь грѣха первородного почавши, розвивають ся (якъ вже св. Августинъ примѣтивъ и цѣла исторія Письма св. свѣдчить) два царства въ свѣтѣ, собѣ супротивнїи: царство Боже (въ патриархахъ, народѣ жидовскѣмъ и церквѣ Христовѣй), и царство сего свѣта, Богу и Христу и Церквѣ Ёго супротивне, котре єсть заразомъ царствомъ злого духа, *князя міра сего* (Іоан. 14, 30.).

Борба сихъ двохъ царствъ межю собою буде продовжати ся ажъ до кѣнця свѣта, якъ тоє выразно сказано въ св. Письмѣ. Уже св. Симеонъ пророкувавъ о Г. Христѣ: *Се лежитъ Сей... въ знаменїе прерываемо* (въ знакъ, котрому противити ся будуть. — Лук. 2, 34). А Г. Г. Христосъ якъ найвыразнѣйше проповѣвъ св. Апостоламъ, що будуть гоненїи, убиванїи и вѣдь всѣхъ зненавидженїи, и додавъ: *Аще міръ васъ ненавидитъ, айдите, яко Мене прежде васъ возненавидѣлъ... яко же отъ міра нїєте, но Азъ избрахъ вы отъ міра, сего ради ненавидитъ васъ міръ* (Іоан. 15, 18—19).

О тѣй отже борбѣ свѣта и злого духа противъ Церкви Христовой пише Св. Отець, яка она теперъ єсть.

На передѣ ви суть масоны, можъ сказати, що они суть головнымъ войскомъ дїавола. Они-то говорячи, що добра людскости шукають а що и вѣрѣ не суть противнїи: тымчасомъ головно старають ся о то, щобы вѣру зовсѣмъ знищити, а тымъ самымъ въ найгѣршу погибель людскѣсть вѣдуть.

Такъ въ Франціи, где масоны власть въ своихъ рукахъ мають, не досыть що цѣлкомъ усудили всякій навѣтъ слѣдъ религїи изъ шкѣлъ, зъ войска и изъ всѣхъ державныхъ закладѣвъ, а ще власне въ послѣднѣмъ часѣ перевели на глумъ свободѣ, котру всегда въ устахъ мають, заборонене и вигнане законѣвъ монашескихъ мужескихъ и женскихъ зъ краю. Помимо того, що членамъ тыхже законѣвъ не лишъ зовсѣмъ нѣчо злого не можъ було закнуги; але и они, зрѣкаючи ся добровѣльно щастя, жита родинного, жертвовали молодѣсть, силы тѣлеснїи и духовнїи и цѣле жите свое для любви Божой и добра

ближнихъ, въ выхованю молодѣжи, обходженю и услугѣ хорыхъ, научваню народа, и помаганю и улєкшеню всякого рода терпячимъ, черезъ що мали и велику любовь и привязане у народа: а ото безъ взгляду на все тоє, ихъ якбы злочинцѣвъ якихъ, зъ краю выдалено.

Но хоть въ Франціи гѣрше дѣе ся нѣжъ деінде, але и во всякихъ иншихъ державахъ усуває ся впливъ Христїанства изъ законѣвъ, изъ шкѣлъ и взглядомъ супружества, и дає ся цѣлковита вѣльнѣсть противъ вѣры научувати и писати. Велика маса книжокъ и газетъ вѣрѣ противныхъ друкує ся, и законы христїаньскому духови противнїи выдають ся.

А и Самъ Св. Отець въ Италїи, якъ вѣдомо, въ найбѣльшой тѣснотѣ находить ся. И все бѣльше являє ся, що власть политична збстала Папѣ вѣдбраною въ томъ намѣреню, абы тымъ лєкше и духовну власть Ёго знищити; що впрочѣмъ проводирѣ при вѣдбраню Папѣ политичной власти явно самї освѣдчили.

При томъ зауважає ся, що вся борба свѣта и злого духа звернена не тротивъ иншихъ вѣроисповѣданъ, але можъ сказати, выключно противъ Церкви католицкои. Бо и тая одна єсть правдивою Церквою Христовою, и она одна має силу и повагу свѣтову, дѣйстно „католицку“.

И истинно, протестантизмъ прїишовъ вже до того, що не лишъ рѣжнїи поодинокї науки вѣры вѣдкидає, але суть и межю Духовными протестантскими а навѣтъ и професорами богословїя у нихъ такї, котрї явно заперечаютъ Божество Христове и все надприродне обявлене въ христїанствѣ. А протестантизмъ не має навѣтъ и на тѣлько религїйной силы, щобы ихъ зъ межю себе выключити.

А восточна вѣдлучена церковь вѣдь часу нещасного роздору утратила силу жита религїйного, котре впередъ навѣтъ живѣйше тамъ було, нѣжъ на западѣ; розпала ся на самї національнїи, въ самѣмъ дѣлѣ цѣлкомъ вѣдь себе независимїи церкви, и значѣнїя всесвѣтного, правдиво католицкого, церковь восточна вѣдлучена нѣякъ не має.

Тому-то дїаволъ и масоны, хотячіи знищити вѣру и царство Боже на земли, не дбають зовсѣмъ о протестантизмѣ и восточне „православїе“, а воюють всѣми силами противъ Церкви католицкои, въ котрѣй однѣй силѣ вѣры и всесвѣтне значѣнїе царства Божого видятъ. Та и вѣйна сїя злого духа, яко напередъ найвыразнѣйше вѣдь Господа противъ Церкви Своєи приповѣджена, єсть также одною изъ тыхъ ознакъ, по котрыхъ правдиву Церковь Христову пѣзнати можемъ.

Но хоть духъ невѣрства панує въ свѣтѣ, хоть цѣлый свѣтъ повстає противъ вѣры Христовой и Церковь Христова гонене терпить, однакожъ не инакше мы терпимо, якъ лишъ зъ допусту Божого и лише тѣлько, кѣлько Г. Богъ хоче. А Г. Богъ буде все зъ нами и зъ помочевъ Божовъ то все на саме лишъ добро наше буде.

И нѣколи не буде Церковь побѣждена, але буде стояти по все часы аж до конца сего свѣта. Бо такъ обѣщавъ Г. І. Христосъ, коли мовивъ до св. Апостола Петра: *Ты вси Петра, и на семь камени созиждоу церковь Мою, и врата ада не одолють ей* (Мат. 16, 18). Та и до всехъ насъ стосуе ся то, що Господь сказавъ другимъ разомъ до Апостоловъ: *во мирѣ скорбни будете; но держайте, яко Азъ побѣдихъ миръ* (Іоан. 16, 13.) — и: *Се Азъ съ вами семъ во все дни до скончанія вѣка* (Мат. 28, 20.).

Тожъ при всехъ такъ сумныхъ теперѣшнихъ терпѣніяхъ и гоненіяхъ Церкви видимъ, що и теперъ суть также рѣчи, котрѣ (якъ Св. Отець мовить) насъ потѣшити могутъ. А именно указуе Св. Отець на тую стислу еднѣсть Вѣрныхъ цѣлого свѣта зъ св. Апостольскимъ Престоломъ, котра то еднѣсть теперъ больше нѣжъ въ иншихъ часахъ оказуе ся, особливо также при способности различныхъ торжествъ Бго Святости, якъ и при обходженю теперѣшного 25-лѣтнего юбилея. И Церковь, хотъ якъ гонена и кривджена, а всегда сильно стоить, а и возрастаетъ въ рѣжныхъ сторонахъ свѣта, им. въ мѣсяхъ по цѣлому свѣту находячихъ ся.

Та и до конца свѣта нѣгде инде якъ лишь въ Церквѣ Христовой можъ буде такъ для поодинокихъ людѣй, якъ и для суспѣльности людской, не лишь передовѣмъ ласку Богу и спасеніе вѣчне, но также и едину тревалу пѣдставу всякого добра земного найти.

Бо лишь въ правдивой Церквѣ Христовой католицкой може христіянство остаточно удержати ся; а естъ рѣчею цѣломъ певною, що усунувши христіянство, не остойтъ ся въ зѣсутѣмъ свѣтѣ и вѣра природна въ Бога. И дѣйстно майже все тѣи, котрѣ заперечуютъ христіянство, также и вѣру природну въ Бога вѣдкидають. Но якъ Св. Отець представляе, каждый розумный чловѣкъ ясно видитъ, що зъ усуненемъ вѣры и закона Божого заразомъ фундаментъ всего навѣтъ и земного добра для чловѣка и суспѣльности людской гине. До якихъ засадъ и до якихъ чинѣвъ бракъ вѣры веде, видимо въ нашихъ часахъ на радикалахъ и анархистахъ.

Въ особенности естъ рѣчею зовсѣмъ явною, що щира и правдива любовь ближнихъ всехъ и вороговъ, взглядомъ поодинокихъ людѣй и различныхъ народностей, такъ часто межѣ собою ворожихъ — що отже любовь тая безъ пѣдставы любви Божой и закона Божого естъ впрѣсть невозможною.

Свобода, просвѣщеніе народа, поступы наукъ — хотъ якъ самѣ въ собѣ суть добры и пожеланы, однакожь безъ вѣры и закона Божого цѣломъ очевидно правдивого добра навѣтъ на сѣмъ свѣтѣ для людскости нѣякъ дати не могутъ.

Прото упоминае дуже Св. Отець въ сѣмъ послѣднемъ завѣщаню Своѣмъ всехъ, чтобы навѣтъ вже и для земного добра и спасенія людскости не усувати впливу христіянства и Церкви като-

лицкой изъ жита публичного и приватного, изъ шкѣлъ, законѣвъ и родинъ.

II.

Свѣтъ отже вѣдъ грѣха первородного почавши въ зломъ бувъ и естъ и взагалѣ взявши тое всегда такъ буде: *богъ агла сего ослѣпи разумъ невѣривъ, во еже не возсіяти имъ свѣту благомысливанія славы Аристотели* (2. Кор. 4, 4). А лише каждый поодинокій чловѣкъ ласкою Божою вѣдъ того зла свѣтового выбавити ся може; якъ и св. Ап. Петро по першій своѣй проповѣди въ день Сошествія Св. Духа своимъ слушателямъ *словеса множайшими засвидѣтельствоваши и моляши и въ глаголя: спасите ся отъ рода строптивого сего* (Дѣян. 2, 40).

До якожь мы вѣдчности и любви Божой всемо обовязанѣ, що Г. Богъ вѣдъ першого дитинства нашего прѣимивъ насъ до Церкви католицкой, того единого царства своего Божого на земли; призвавъ насъ *во чюдный Свой свѣтъ* (1. Пет. 2, 10), въ свѣтло вѣры св. христовой, до любви Божой и любви ближнихъ всехъ и жита вѣчного Божого въ небѣ. А и въ пѣзнейшихъ лѣтахъ жита нашего Г. Богъ охоронивъ або выбавивъ насъ вѣдъ темноты безвѣрія и вѣдъ злобы и погибели свѣтовой.

А якъ ще много больше до любви и жертвованя ся Г. Богу всемо мы Священики обовязанѣ за тое, що Г. Богъ ще кромѣ того призвавъ насъ до такъ великого стану священническаго, до службы вѣры и Церкви Своѣй св. и до службы спасенія вѣрныхъ Своихъ и при томъ станѣ той же особеннымъ способомъ хоронитъ и якобы забезпечуе насъ вѣдъ погибели свѣтовой. Якъ повинни мы цѣлымъ сердцемъ Г. Бога и ближнихъ любити и готовыми бути, зъ помочевъ Божовъ все а даже и жите наше для Г. Бога и повѣренныхъ намъ душъ жертвувати!

Тому, якъ Св. Отець въ сѣй енциклицѣ взываетъ до ревности Епископовъ въ соединеніи зъ Папою и Священниковъ въ соединеніи зъ Епископами: такъ и тутъ звертаемъ ся до Возлюбленныхъ Всеч. Душпаствѣровъ Архіепархіи зъ завозванемъ до ревной любви Божой и службы душпаствѣрской, и повтаряемъ тутъ найважнѣйшій рѣчи въ томъ взглядѣ.

Передовѣмъ треба, чтобы Священикъ самъ въ собѣ духа вѣры и любви Божой удерживавъ и умножувавъ черезъ вѣдповѣдній средства; межѣ котрыми найважнѣйшій суть:

1) Щоденне ранне розмышленіе, четверть до пѣвъ години; и побожне читаніе, 5—10 минутъ. А сли вже кто не має розмышленія, то що наименше щоденне ранне побожне читаніе.

2) Часта сповѣдь. Яко правило можъ поставити: сли кто частѣйше не сповѣдае ся, то що мѣсяця; зъ вынѣткомъ, сли деколи зайдуть незвыклѣ перешкоды.

3) Рочні реколекції. И если въ якомъ роцѣ не мавмъ способности до водправленя вспѣльныхъ реколекцій, то водправмо ихъ особно въ монастыри подъ проводомъ монаха або дома самѣ для себе, н. пр. послѣ Филлотен св. Франциска Салевія (книжку тую можна отримати оправну въ цѣнѣ 1 к. вѣдъ ОО. Василянъ въ Жовквѣ) або иншимъ якимъ способомъ; а найводновѣднѣйшій на тоє часъ буде звыкло сли не на початку посту, то по Фоминѣй недѣли.

Найважнѣйшій же рѣчи въ службѣ душпаствырскѣй суть:

1) Пильнувати проповѣди и катехизаціи. И найлѣпше есть, щобы въ звыклѣ недѣлѣ проповѣди були катехитичнѣй. А и на проповѣдяхъ и на катехизаціяхъ треба найдальше до трехъ лѣтъ цѣлѣй катехизмъ (о вѣрѣ, заповѣдяхъ, Тайнахъ св. и молитвѣ) перейти.

2) Дуже точно пильнувати науку въ школахъ свои парохій и дѣти шкѣльнѣй хотъ 4 разы въ роцѣ сповѣдати, т. е. окрѣмъ приписанныхъ 3 разѣвъ ще хотъ въ Пилипѣвкѣ. Примѣчає ся, що устава шкѣльна выразно позваляє катехитамъ, дѣти частѣйше пѣжъ приписано до св. Тайнъ приводити, абы лишь при тѣмъ не терпѣли години шкѣльнѣй.

3) Заохочувати вѣрныхъ, а особливо молодѣжь до частой сповѣди. Казати имъ, що кождѣй, хотѣбы ще бувъ склонный до тяжкихъ грѣхѣвъ и легко въ тѣжъ впадавъ, може що мѣсяца сповѣдати ся и причащати ся, если лише мае щирю волю старати ся о поправу (а хто не мае склонности до тяжкихъ грѣхѣвъ, могъ бы навѣтъ и частѣйше Тайны св. приѣмати. А хто не сповѣдає ся що мѣсяца, най приходитъ що два мѣсяцѣ або хотъ 3—4 разы въ роцѣ).

Особливо треба упоминати родичѣй и газдѣвъ взглядомъ науки вѣры и частой сповѣди дѣтѣй и слугъ. Най памятають, що дѣти и слуги мають душу на образъ Божій сотворену, Г. І. Христосъ Себе за нихъ жертвувавъ и они мають бути дѣтми Божиими и наследниками жита Божого въ небѣ — а суть они вѣдъ Г. Бога родичамъ, взглядно газдамъ повѣренѣй.

И треба давати Вѣрнымъ легку и довольну до сповѣдани ся способность, передовѣмъ въ недѣлѣ и свята. Але дуже добре буде, если такожь во все седмичнѣй дни будутъ могли при щоденной читанной литургіи сповѣдати ся.

Такъ въ проповѣдяхъ и катехизаціяхъ, якъ и въ сповѣдяхъ треба мати на памяти и часто говорити о слѣдующихъ трехъ головныхъ и найпрактичнѣйшихъ средетвахъ, щобы въ ласцѣ Божѣй до конца жита удержати ся и спасти ся:

а) Стеречи ся найблизшой способности до грѣха — такихъ мѣсець, товариствъ, книжокъ и т. п. Прого най и Душпаствыр по можности старає ся, щобы им. музыки и танцѣ по корчахъ, если не уснути, то хотъ зменшити и ограничити.

б) Часта сповѣдь и св. причастіє. — А на конецъ, що есть найважнѣйше и найконечнѣйше для всехъ:

в) Неустанно до конца жита Г. Бога о помѣчь просити. А при неустанной молитвѣ треба намъ такожь все подѣ опѣкѣ Пресв. Дѣвы удавати ся. Бо якъ Г. Богъ давъ намъ черезъ Пречисту Дѣву Марію Спасителя, и она есть надъ все сотворѣня до того незрѣваного и непонятого достоинства возвышена, що есть правдивою Матерію Божою: такъ и Г. І. Христосъ все ласки до спасенія Собою заслуженъ, черезъ Би руки намъ давъ, такъ що Она и намъ всемъ есть Матерію до ласки Божой и жита вѣчного въ небѣ.

Окрѣмъ сихъ трехъ головныхъ средетвъ треба Вѣрныхъ такожь часто упоминати, щобы въ разѣ, если бы хто мавъ вже тоє нещастє попасти въ грѣхъ смертнѣй, заразъ безъ всякого водкладаня каити ся и по можности якъ найскорше высповѣдати ся. И треба такъ дѣтѣй якъ и дорослыхъ старанно учити способу возбужденя жалю такъ недосконалого якъ и досконалого.

То суть найважнѣйшій точки звыклой ревности душпаствырской.

Кромѣ того много причинитъ ся до ласки и любви Божой, если Душпаствыр постарає ся о вѣдпустѣ и престолахъ упривидеванѣй для своихъ церквѣй, и обратства канонно установленѣй въ своѣй парохіи.

А найбольшой ваги для спасенія парохіянъ есть, щобы вѣдъ часу до часу уряджати мѣсію. И не доконечно мае бути формальна мѣсія зъ участіємъ сусѣднихъ парохій; але можна о много лекше уряджати реколекції выключно для самыхъ лишь своихъ парохіянъ.

Но понеже, якъ Св. Отець пише, до насъ належить працѣвати и старати ся, а весь skutокъ зависить вѣдъ ласки Божой, прото мавемъ мы ири всехъ нашихъ стараняхъ памятати всегда на неустанну молитву о помѣчь Богу и заступленю пресв. Матери Божой.

И дуже добре буде, если будемъ такожь нашѣ хотъ малѣ покуты за парохіянъ жертвувати.

III.

Теперь же взывають ся Всч. Душпаствырѣ, щобы оголосити Вѣрнымъ коротко и водповѣдно предлагачу енцикликѣ Св. Отца, котрый есть отдемъ всехъ насъ и намѣстникомъ Г. І. Христа на земли. И побудити ихъ до великой вѣдчности и любви ко Г. Богу за даръ вѣры св. христіаньской и приняти насъ до единой правдивой Церквы Христовой католицкой.

Якъ бо великимъ способомъ выбавивъ насъ Г. Богъ вѣдъ грѣхѣвъ нашихъ и погибели свѣтвой: такъ Богъ насъ любивъ, що Самъ Г. Богъ, передъ котрымъ и мы все и весь свѣтъ цѣлкомъ ничимъ есьмо, для насъ ставъ ся чоловікомъ, Себе цѣлкомъ на крестѣ за

насъ жертвувать, и Самого Себе въ наисвятѣйшихъ Тайнахъ въ поживленіе намъ дае.

Отже Г. Богъ Самъ Собою насъ выбавивъ; а и якъ великія дары дае намъ: свѣтло вѣры и любви Бога и ближнихъ всѣхъ, миръ Божій, хоть и середѣ всѣхъ терпѣнь жити сего, милосердіе безграничне въ вѣднущенію всѣхъ грѣхѣвъ, и той даръ великій, що мы єсмы дѣти Божіи и наслѣдники царства и жити Божого въ небѣ Коди наеупротивъ въ невѣрствѣ свѣтовѣмъ єсть очевидно сама лише темнота, злоба всяка и крайна погибель.

Най отже Вѣрніи въ вѣрѣ св. въ всѣмъ Г. Бога любить и Ему служить: въ собѣ, въ родинѣ, въ громадѣ, и въ всѣмъ.

Можемъ такожъ займатися справами политичными и народными; а неразъ єсть то такожъ обовязкомъ нашимъ. Але треба, щобъ sprawy тѣи були всегда цѣлкомъ подпорядкованіи справамъ вѣры и Церкви св. И не можна нѣкакъ ненавидѣти тыхъ, котры бы народнѣсть нашу кривдили; але треба пѣселя наказу Божого и имъ добре желати, и за себе и за нихъ молити ся.

А если тоє стосує ся до всякихъ межи собою, различныхъ народностей, то тымъ больше не можна вражду допускати межи рѣзными партіями въ нашѣй власной народности въ взглядахъ народныхъ и политичныхъ. Може кождый своего мнѣнія, если лишь оно не єсть вѣрѣ и Церквѣ католицкой впрѣстѣ противне, держати ся и дозволенными средствами своѣи поглядѣ боронити, але треба пошанованіе и любовь также для тыхъ заховати, котры иного суть мнѣнія.

Лише зло, котре єсть въ свѣтѣ вѣрѣ и Церквѣ Христовой католицкой противне, маємъ мы ненавидѣти, яко Богу вороже и людемъ правдиво гибельне. И кѣлько лишь можемъ, маємъ мы злу тому противити ся.

Та и такъ якъ дьяволъ и ангелы єго суть проклятїи, вѣдъ Г. Бога вѣдкнени и на вѣчный огонь и вѣчній муки въ пеклѣ засуженїи, такъ и тѣи всѣ, котры зъ власной вины идуць за волею злого духа и противъ Церкви Христовой воюють, если щиро не покають ся, попадуть въ судъ Божій и въ страшну погибель въ пеклѣ разомъ зъ дьяволомъ и ангелами єго на всю вѣчнѣсть.

Однакожь и зъ межи нихъ нѣкого поодинокого судити намъ не вѣльно, але судъ Г. Богу лишити маємъ. Може бути, якъ Св. Отець при концѣ енциклики мовить, що они больше зъ невѣдомости нѣжъ зъ злои волѣ противяць ся вѣрѣ христіаньской; якъ и св. Павло завзято гонивъ Церковь Христову, а предѣ не лишь бувъ помилуваный, но и Г. І. Христосъ за своего Апостола призвавъ єго и вѣнъ ревнѣйше нѣжъ другїи св. Апостолы для вѣры св. працювавъ. И маємъ неразъ приклады въ исторїи, що противники вѣры ще передъ смертевь щиро покаяли ся.

И взыває Св. Отець при концѣ енциклики до молитовъ ко Господу, чтобы приспѣшивъ побѣду Церкви Своєи св., насъ въ вѣрѣ

и любви Г. Бога и Церкви Божой удержавъ и укрѣпивъ, а такожъ милостиво просвѣтивъ тыхъ, котры Церквѣ противять ся, и такъ всему родови людскому добро и спокѣи дарувавъ.

И вагалѣ буде то рѣчею дуже доброю, если Вѣрніи навѣдуть ся до того, чтобы постоянно такожъ и за другихъ молили ся. Дуже легко могутъ они тоє зрѣбити, если на концѣ щоденныхъ своихъ молитовъ рано и въ вечеръ додадутъ: „Господи! помилуй родину мою и тыхъ, зъ котрыми я жию, священника, урядъ громадскїи и громаду, цѣсаря и цѣлый край нашъ, св. Отца и всю Церковь св., и всѣхъ людїи, живыхъ и помершихъ всѣхъ“.

До Апостольского благословенїя, котре Св. Отець всѣмъ намъ зъ любовью удѣлює, Митроп. Ординарїатъ долучає зъ сердца и свое благословенїе для всѣхъ Всч. Священникѣвъ и возлюбленныхъ Вѣрныхъ Архієпархїи.

Вѣдъ Митрополитального Ординарїату.

Львѣвъ, дня 22. марта 1903.

Ч. 28.

Ч. 3535. — Въ справѣ одержанїи богословского докторату.

Митрополиточому Ординарїатови приходило неразъ зъ прикроствію констатовати, що чи то при обсаженю опорожненыхъ катедръ богословскихъ, чи то при обсаженю вакующихъ посадъ префектовъ наукъ въ духовной семинарїи, чи то при иныхъ нагодахъ, дававъ ся дѣткливо учувати недостатокъ докторѣвъ богословїя, котрыи єсть и нынѣ тымъ прикрѣйшїи, що зъ одной стороны нашъ рускїи клиръ єсть такъ численный и має межи собою такъ много даровитыхъ молодыхъ священникѣвъ, а що зъ другой стороны запотребованіе нашихъ докторѣвъ богословїя буде значне при уже недалекѣмъ подѣлѣ руской львѣвской духовной семинарїи на три части, въ наслѣдокъ чого буде уже въ недалекѣй будучности потреба новыхъ фаховыхъ, квалификованыхъ силъ учительскихъ для предметѣвъ богословскихъ при духовныхъ семинарїяхъ въ Перемышлїи и Станиславѣвъ.

Не дасть ся заперечити, що многихъ нашихъ священникѣвъ вѣдѣстрашувала вѣдъ старанїя ся о степень доктора богословїя значна дотеперѣшня труднѣсть въ осягненю тогоже. Нынѣ тая труднѣсть уже вѣдпадає. Ото бо ц. к. Міністерство Вѣроисп. и Просв. выдало п. д. 8. цвѣтїя с. р. розпоряджене, пѣсля котрого зѣстало одержане богословского докторату значно улєкшене.

Тутъ подадутъ ся выключно тѣи приписы реченого розпорядженя, котры толькѣ до самыхъ кандидатѣвъ богословского докторату вѣдносять ся; и такъ:

§. 1. До одержания докторату католицкого богословія wymagaє ся предложена науковою розправы и зложени троухъ ригорозовъ (строгихъ испытывъ).

Цѣлю тыхъ испытывъ есть ствердити, чи и въ якѣмъ степеніи осягнувъ кандидатъ основне знане головныхъ богословскихъ предметовъ и уздобнене до наукового баданя.

Тожь они обнимають слѣдующій группы предметовъ:

- а) спекулятивну и позитивну догматику вразѣ зъ апольогетикою;
- б) науки библийнй;
- в) исторію церковну и право церковне;
- г) моральне и пастырскє богословіє.

Кандидатъ може бути припущеный до тыхъ испытывъ только тогда, коли выкаже ся, що укнчивъ богословскій студія правильно яко звычайный слушатель на якѣмъ богословскѣмъ выдѣлѣ и що вѣдповѣвъ приписови другого, взглядно третого уступу §. 5. сего розпорядженя.

Кандидаты, котры не могутъ выше речеными условіями выказати ся, могутъ бути припущені до строгихъ испытывъ за збволєненемъ Міністерства Просвѣты на внесокъ дотычной колегіи профессоровъ.

Кандидаты, котры укнчили богословскій студія въ якѣмъ законно организованѣмъ дієцезальнѣмъ або монашескѣмъ заведеніи, могутъ въ якѣмъ университетѣ або богословскѣмъ факультетѣ по попередній имматрикуляціи бути до ригорозовъ для одержаня степеніи докторского припущеній, если тіиже кандидаты збстали принятіи на богословскій студія на основѣ важного въ державѣ (staatsgiltigen) свѣдоцтва зрѣлости.

Если кандидатъ бувъ уже на якѣмъ богословскѣмъ выдѣлѣ имматрикульований, тогда не wymagaє ся поновной имматрикуляціи на томъ выдѣлѣ, на котрѣмъ тойже намѣряє складати ригороза.

§. 2. Писана або печатана розправа має обнимати що найменше три аркушѣ друку, а понеже догматика зъ апольогетикою всегда задержує ся для устного испытыву, то муситъ тая розправа содержати науковый розборъ певного свободно выбраного, вѣдѣ декана въ порозумѣннѣ зъ дотычными фаховыми профессорами одобренного, евентуально ближе означеного темату зъ котрогось зъ предметовъ въ §. 1. пѣдѣ б) в) и г) наведенныхъ.

Тематъ належитъ всегда такъ выбирати або формуловати, чтобы розправа могла выказати ознакомлене ся кандидата зъ цѣлюю группою фаховыхъ предметовъ, зъ котрой збстала вынятою, або хоть зъ однимъ головнымъ тойже группы предметомъ.

§. 5. Предметомъ троухъ устныхъ строгихъ испытывъ суть:

- а) спекулятивна и позитивна догматика зъ апольогетикою;
- б) другій въ §. 1. наведеній группы фаховій б) в) и г), однако всегда зъ выключенемъ той группы, зъ котрой збстаетъ выбранный тематъ до писемной розправы.

До припущеня до строгого испытыву зъ библийнныхъ студій (С. и Н. Зав.) потреба, чтобы кандидатъ посѣщавъ выклады семитскихъ діалектовъ, а то сирійско-халдейского и арабского, якъ такожъ высшу егзегетику Ст. и Нов. Завѣта принайменше черезъ одинъ поворѣкъ зъ добрымъ успѣхомъ.

Вѣдѣ посѣщаня помянутыхъ выкладовъ може Міністеръ Вѣроисп. и Просв. въ увзглядненя достойныхъ случаевъ по засягненіи добромнѣя колегіи богословскихъ профессоровъ вынятково увѣльнити; однако въ томъ случаю доженъ кандидатъ на богословскѣмъ выдѣлѣ, где ригороза складати хоче, пѣддати ся испытыву зъ семитскихъ діалектовъ, взглядно зъ высшой егзегезы Ст. и Нов. Завѣта.

Розпоряджене міністеріальне зъ 6. вересня 1895 Ч. 171 що до пострификаціи докторскихъ дипломовъ богословскихъ, узысканныхъ въ Папскихъ университетахъ и колегіяхъ въ Римѣ, мають и на дальше свое значене зъ тою модификацією, що старающій ся о нострификацію, котрій пѣсли точки 3. выше помянутого розпорядженя мають пѣддати ся строгому испытыву зъ права церковного и исторіи церковной, дожныи передъ припущенемъ до тыхъ строгихъ испытывъ предложити наукову розправу пѣсли оречень сего розпорядженя.

§. 6. Три ригороза могутъ въ довольнѣмъ порядку однако на томъ самѣмъ выдѣлѣ бути складаніи.

Вынятково може продовжене ригорозовъ на другѣмъ богословскѣмъ выдѣлѣ бути збволєнене черезъ Міністра Вѣроисп. и Просв. по засягненіи добромнѣя дотычныхъ колегіи профессорскихъ.

§. 20. Се розпоряджене о ригорозахъ стає ся правосильне зъ початкомъ шкѣльного року 1903/04.

Тіи кандидаты, котры доси пѣдали ся ригорозамъ въ цѣлости або по части пѣсли дотенерѣшныхъ приписовъ, мають и на дальше пѣсли тыхъ приписовъ бути трактованіи.

Гартель в. р.

Такъ отже кандидаты докторского степеніи мають въ томъ міністеріальнѣмъ розпорядженіи велике улекшене свои працѣ; замѣсть давнѣйшихъ чотыроухъ строгихъ испытывъ мають они теперь до складаня только три строгіи испытыва, бо одинъ строгій испытывъ есть теперь заступленный писемною розправою, котра давнѣйше по зложено всѣхъ чотыроухъ ригорозовъ мусѣла бути напечатана и до рецензіи предложена; кромѣ того теперь выстарчає, чтобы така розправа была лишь на письмѣ безъ печатаня до оцѣненя предложена. Ходитъ лишь о тоє, чтобы така розправа мала наукову вартѣсть, она бо попереджає всѣ три строгіи испытыва, и вѣдѣ еи користного або некористного оцѣненя, зависитъ пѣсли §. 9. реченого розпорядженя, чи кандидатъ має бути до складаня ригорозовъ припущеный або нѣтъ.

Въ виду такого значного улекшеня въ осягненіи богословского докторату, котрый кромѣ почести есть дверію до катедръ универси-

тетскихъ и другихъ знаменитшихъ посадъ, о котрыхъ на вступѣ була бесѣда, має Митрополитій Ординаріятъ оправдану надѣю, що нашъ особливо молодшій и даровитій священникъ зъ всею охотою забажаетъ користати зъ помянутого улукшеня и при певной працѣ допвнятъ тыхъ невеликихъ условій до одержаня богословского докторату.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 19. мая 1903.

Ч. 29.

Ч. 3432. — Взглядомъ плямистого тифу и иншихъ заразивыхъ хоробъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило тутъ слѣдуючій водписъ своего рѣшеня подъ Ч. 55971 изъ 7. мая с. р. до всѣхъ ц. к. Староствъ и до Президентѡвъ мѣстъ Львова и Кракова:

„Въ остатномъ часѣ епидемія тифусу пятнистого розширяе ся въ краю що разъ бѡльше и то такъ подъ взглядомъ скѡлькости навидженыхъ громадъ, взглядно повѣтѡвъ, якъ и подъ взглядомъ населеня перебѣгу самои хоробы.

Зъ предкладаныхъ справозданъ лѣкарскихъ выникае, що свѣжій закаженя въ численныхъ случаяхъ повстають або черезъ водвиджуване тифусовыхъ, а затѡмъ зъ причины недостаточной, або недбало переведенои изоляціи, або за посредствомъ рѣчій, особенно одежѣ по хорыхъ або помершихъ тифусовыхъ, котра по части недостаточно, а по части цѣлкомъ не була десинфекціонована.

Дальше звертае ся увагу, що бувають случаѣ, въ котрыхъ тѣла умершихъ въ наслѣдокъ тифусу пятнистого, гребуть безъ захованя санитарно-полѣційныхъ осторожностей при численномъ удѣлѣ мѣсцевои людности въ походѣ похоронномъ, а по похоронахъ, або навѣтъ ще при тѣлѣ непохороненѡмъ водбувають ся въ домахъ жалобы, такъ званій стыпы.

Здавало бы ся зъ того выникати, що Староства выдаючи зарядженя, не поступають въ порозумѣню зъ мѣсцевымъ духовенствомъ.

Обставина, що епидемія тотя що разъ бѡльше въ краю ширить ся, а въ декотрыхъ громадахъ тревае зъ малыми перервами черезъ довшій часъ, wskazuje, що стлумлене той епидеміи не все есть одноцѣльне, консеквентно и вытревало выконуване, а въ особенности, що покликаній до того органы не чуваетъ надъ перестерѣганемъ средствъ осторожности.

Въ наслѣдокъ рескрипту ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 24. цвѣтня 1903 Ч. 18542 вызывае ся затѡмъ Пана, абы поручивъ лѣкарямъ урядовымъ и до тлумленя пятнистого тифусу делегованымъ, абы ся не ограничали выключно на выдаваню службовыхъ

поручень и заряджень, але абы особисто проводили цѣлѡй акціи тлумленя епидеміи и дозоровали точного перестерѣганя выданныхъ заряджень.

Въ мѣру потребы належить постарати ся о выученый персоналъ до обслуги хорыхъ, будыто черезъ сироваджене сестеръ службеничѡкъ, будыто въ той цѣли выученои службѣ цивѣльной.

О скѡлько заходитъ потреба урядженя шпиталя зъ конечности, средствъ до перенешеня хорыхъ, бѣля и т. п., звертае ся увагу Пана ц. к. Старосты (Пана Президента) на обѣжники зъ дня 12. марта 1901 Ч. 17453 и поручае ся въ данѡмъ случаю до него ся застосувати.

Ц. к. Намѣстництво вызывае Пана ц. к. Старосту (Пана Президента), абы въ случаю появленя ся навѣтъ поодинокихъ случаѣвъ тифусу пятнистого, поступавъ зъ цѣлою енергією, становчостію и свѣдомостію цѣли, уживаючи всякихъ властивыхъ, а закономъ дозволенныхъ средствъ, абы вже въ самѡмъ початку стлумити епидемію.

При тѡмъ завывае Митр. Ординаріятъ на прошене Выс. ц. к. Намѣстництва всѣхъ Веч. Душпастырѡвъ, абы похороны особъ умершихъ ваагалѣ на заразивій хоробы, а въ особенности на плямистый тифъ водбували ся коротко, безъ вношеня тѣлъ до церквей, але просто зъ домѡвъ передпогребовыхъ взглядно трупарень, де въ кѡлька годинъ по смерти перенесеній бути мають, на кладбище; и абы Всч. Душпастырѣ выплынули на людей, щобы залишено звычайній стыпы посмертній въ случаяхъ слабостей заразивыхъ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 18. мая 1903.

Ч. 30.

Ч. 3630. — Оголошусе ся реченець испытѡвъ квалифікаційныхъ на катихитѡвъ шкѡлъ середныхъ.

Въ дняхъ 30. червня 1. и 2. липня с. р. водбудуть ся испыты квалифікаційній кандидатѡвъ на катихитѡвъ для шкѡлъ середныхъ. Свищеники намѣряючи поддати ся такому испыту, мають свои подаи о приущчене до тогоже испыту предложити посредствомъ допытного Ординаріятского Комисаря шкѡльного найдалше до дня 24. червня с. р.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 22. мая 1903.

Ч. 31.

Ч. 2225. — Въ справѣ Товариства св. Петра.

Выдѣлъ Товариства св. Петра надѣславъ сюда зъ просьбою о оголошене слѣдующе **Справоздане** о станѣ Товариства св. Ап. Петра за I-й кварталъ 1903 р.:

А) Приходы

- I) Позѣсталость касова зъ 1902 року 3589 кор. 21 сот.
II) Въ члены Товариства вступили и членську вкладку зложили за рѣкъ 1903.:

	кор.		кор.
1. О. Прал. Іосифъ Кобыляньскій	4	28. Ч. п. Катарина Федоригъ зъ	
2. О. крыл. Б. Пюрко	4	Беньковецъ	2
3. Церковь въ Хмѣльнѣ (мат.)	4	29. Ч. п. Тимофѣй Телишевскій	
4. " " въ Немиловѣ (доч.)	4	зъ Беньковецъ	2
5. Веч. о. Анастасій Лотоцкій де-		30. Ч. п. Михаилъ Рыбакъ зъ	
канъ Подгаецкій	2	Беньковецъ	2
6. Церковь въ Вертепцѣ	6	31. Ч. п. Григорій Шійко зъ	
7. " " Нивици	5	Беньковецъ	2
8. О. Іоанъ Жегаловичъ	1	32. Ч. п. Дмитрій Билько зъ	
9. Церковь въ Тавровѣ	6	Беньковецъ	2
10. О. Емилианъ Дудровичъ	2	33. Ч. п. Павелъ Василишинъ зъ	
11. Церковь въ Вожиновѣ	6	Беньковецъ	2
12. " " Волощинѣ	6	34. Ч. п. Григорій Пилипшинъ зъ	
13. " " Беньковцахъ	6	Беньковецъ	2
14. Читальня въ "	6	35. Ч. п. Павелъ Лазаръ зъ	
15. Брацка каса "	6	Беньковецъ	2
16. Брацкій складъ въ Беньковцахъ	6	36. Ч. п. Мотря Якимовъ зъ	
17. О. Волод. Филоновскій зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	37. Ч. п. Катарина Шійко зъ	
18. Вп. п. Михаѣлина Филиповска		Беньковецъ	2
зъ Беньковецъ	2	38. Ч. п. Пилип Тимковъ зъ	
19. Вп. п. Елена Филиповска зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	39. Ч. п. Анна Вересъ зъ	
20. Вп. п. Ярослава Филиповска		Беньковецъ	2
зъ Беньковецъ	2	40. Ч. п. Викентій Сомигъ зъ	
21. Ч. п. Іоанъ Телишевскій зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	41. Ч. п. Микита Романовъ зъ	
22. Ч. п. Василь Телишевскій зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	42. Ч. п. Николай Пилипшинъ зъ	
23. Ч. п. Федорій Долгій зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	43. Ч. п. Василь Довгій (Стави-	
24. Ч. п. Андрей Федоригъ зъ		чій) зъ Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	44. Ч. п. Василь Довгій (Михаѣла)	
25. Ч. п. Іоанъ Чолганъ зъ		зъ Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	45. Ч. п. Параскевія Каралюсъ зъ	
26. Ч. п. Анастасія Рыбакъ зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	46. Ч. п. Парія Шпакъ зъ	
27. Ч. п. Катарина Телишевска зъ		Беньковецъ	2
Беньковецъ	2	47. Церковь въ Путятинцахъ	5

	кор.		кор.
48. " " Рокитнѣ	6	83. Впр. о. Онуфрій Ленкій про-	
49. Ч. п. Евдокія Фохтъ зъ		фессоръ ц. в. гѣмп. у Львовѣ	2
Рокитна	2	84. Веч. о. Іоанъ Рудовичъ кати-	
50. Ч. п. Марія Яремко зъ		хитъ у Львовѣ	2
Рокитна	2	85. Веч. о. Юрій Стеткевичъ кати-	
51. Ч. п. Марія Колѣвошка зъ		хитъ у Львовѣ	2
Рокитна	2	86. Веч. Северинъ Згарскій капе-	
52. Церковь въ Перемишлянахъ	6	лянь войск. у Львовѣ	2
53. " " Коростнѣ	6	87. Веч. о. Ант. Ломницькій капе-	
54. " " Поручинѣ	6	лянь войск. у Львовѣ	2
55. " " Вущу	6	88. Веч. о. Кароль Брми префектъ	
56. Веч. о. Михаилъ Мосеора парохъ		сем. у Львовѣ	1
въ Поручинѣ	2	89. Церковь въ Середопольцахъ	
57. Ч. п. Гнатъ Ячиньскій зъ			6
Поручина	2	90. " " Мукано	
58. Ч. п. Теодоръ Севѣвъ	2	91. Веч. о. Дмитрій Іосифовичъ	
59. Впр. о. Іларіонъ Пачовскій зъ		парохъ въ Середопольцахъ	2
Пикудовичъ (чл. основ.)	50	92. Церковь въ Павловѣ	5
60. Церковь въ Пикудовичахъ	5	93. " " Станинѣ	5
61. " " Борщевичахъ	5	94. Веч. о. Матей Поповичъ парохъ	
62. Веч. о. Левъ Курмаповичъ па-		въ Павловѣ	2
рохъ въ Запѣтовѣ	2	95. Ч. п. Семень Грабиньскій зъ	
63. Ч. п. Іоанъ Блавацкій зъ		Станина	2
Запѣтова	2	96. Вп. Дир. Тов. "Дильстеръ" Др.	
64. Брацтво Тверезости въ Запѣ-		97. Ярославъ Кулачковскій (чл. основ.)	50
товѣ	6		
65. Читальня св. Володимира	6		
66. Всп. и Впр. о. митр. А. Вѣ-			
лецкій	4		
67. Всп. и Впр. о. митр. Л. Турге-			
вичъ	2		
68. Всп. о. прал. А. Петрушевчъ	4		
69. Всп. о. прал. А. Бачиньскій	2		
70. Впр. о. крыл. Е. Билиньскій	3		
71. Впр. о. крыл. Г. Чапельскій	3		
72. Впр. о. Іоанъ Редьевичъ про-			
пов. архик.	2		
73. Всп. о. др. Гавр. Крижанов-			
скій проп. арх.	2		
74. Впр. А. Мудричъ спов. архик.	2		
75. Веч. о. М. Тушесъ сотр. архик.	2		
76. Веч. о. Т. Бобикевичъ сотр.			
архикат.	2		
77. Впр. о. Адольфъ Василевскій			
парохъ церкви св. Параскевіи	2		
78. Впр. о. Кост. Ярымовичъ па-			
рохъ цер. св. Ап. Петра и Павла	2		
79. Веч. о. А. Темницькій парохъ			
зав. карного муж.	2		
80. Веч. о. Николай Галаятъ кати-			
хитъ у Львовѣ	2		
81. Впр. о. Діонизій Дорожиньскій			
профессоръ ц. в. гѣмп.	2		
82. Впр. о. Петро Крынякевичъ про-			
фессоръ ц. в. гѣмп. у Львовѣ	2		

**Его Ексц. Высокопреосвященный
Митрополитъ киръ Андрей Шеп-**
тицкій (чл. основ.) 100

98. Церковь Архикафедральна св.	
Юра у Львовѣ	6
99. Церковь въ Корчинѣ (за 1901,	
1902 и 1903 р.)	15
100. Ч. п. Симеонъ Онуфрѣвъ зъ	
Корчина	2
101. Ч. п. Константинъ Юзвакъ зъ	
Корчина	2
102. Веч. о. Антоній Онуферко сотр.	
зъ Скалата	2
103. Веч. о. Анастасій Лотоцкій	
104. Церковь въ Тростянци	6
105. Ч. Братство муж. въ Тростянци	6
106. " " жень. " "	6
107. Веч. о. Григорій Рыбчакъ па-	
рохъ въ Домажири	2
108. Церковь въ Домажири (мат.)	6
109. " " Кожичахъ (доч.)	6
110. Ч. п. Марія Гашукъ зъ	
Рокитна	2
111. Ч. п. Марія Виньовска зъ	
Рокитна	2
112. Хв. Тов. взаимного кредиту "Диль-	
стеръ" у Львовѣ (чл. осн.)	51

	кор.		кор.
113. <i>Хв. Тов. взаємних обезпечень „Дністеръ“ и Львовъ (чл. основ.)</i>	51	129. Веч. о. Коринній Дудыкѣвичъ парохъ въ Плуговъ	2
114. Веч. о. др. Титъ Мышковскій ц. к. професоръ у Львовѣ	2	130. Веч. о. Григорій Дяконъ парохъ въ Махнівцяхъ	2
115. Ч. Громада Пикуловичъ	5	131. Веч. о. Юліанъ Левинскій парохъ въ Розадовѣ	2
116. Ч. п. Филитъ Бачинскій пѣв. ц. въ Пикуловичахъ	2	132. Веч. о. Николаій Малый парохъ въ Ясенівцяхъ	2
117. Церковь въ Стрѣлкахъ (мат.)	6	133. Веч. о. Леонидъ Молчковскій парохъ въ Стѣнцѣ	2
118. " " Стокахъ (доч.)	6	134. Веч. о. Юстинъ Гаврисевичъ парохъ въ Жуличахъ	2
119. Впр. о. Йполитъ Штогринъ деканъ и парохъ въ Стрѣлкахъ	2	135. Веч. о. Іоанъ Малиновскій парохъ въ Жуковѣ	2
120. Веч. о. Вол. Глѣбовицкій сотр. въ Стрѣлкахъ	2	136. Веч. о. Николай Мриглодовичъ сотр. въ Коронци	2
121. Веч. о. Стефанъ Мохначкій зъ Львова	1	137. Веч. о. Лука Несторъ парохъ въ Ремизівцяхъ	2
122. Впр. о. Александръ Чемеринскій деканъ въ Золочевѣ	2	138. Веч. о. Володимиръ Подсосьскій парохъ въ Велици	2
123. Веч. Стефанъ Стисловскій парохъ въ Лицвѣмъ	2	139. Веч. о. Дмитрій Склепковичъ въ Поморянахъ	2
124. Веч. о. Іосифъ Вергановскій парохъ въ Почапахъ	2	140. Веч. о. Антоній Яновичъ парохъ въ Струтинѣ	2
125. Веч. о. Теофилъ Бородайкевичъ парохъ въ Тростянци	2	141. Веч. о. Николай Яновичъ парохъ въ Кальнѣмъ	2
126. Веч. о. Юліанъ Габрусевичъ парохъ въ Годовѣ	2	142. Веч. о. Михайль Кордуба парохъ въ Сувшѣ	4
127. Веч. о. Емиліанъ Гавришо парохъ въ Бѣбцанахъ	2		
128. Веч. о. Николай Демчинскій завѣд. въ Пѣсенянахъ	2		

Вписове и вкладки за I кварталъ 1903 == 723

III. Жертвы:

1. Впр. и Веч. Митрополита Капитула за картки въ день Папского юбилею	20	кор.	—	сот.
2. Веч. о. др. Іосифъ Мѣльницкій вице-ректоръ сем.	2	"	—	"
3. Брацтво церковне въ Стрѣлкахъ	4	"	—	"
4. Брацтво церковне въ Стокахъ ад Стрѣлки	4	"	—	"
Разомъ	30	кор.	—	сот.

IV. Процентъ вѣдъ книж. щадн. Днѣстра ч. 287/II. 134 " 85 "

В) Розходы.

1. Выпечатане и зброшуроване 5000 прим. Статутѣвъ вразъ зъ обвертками	195	"	59	"
2. 4 книги для Тов. и 2 теки	17	"	75	"
3. Папѣръ, листы, конверты, марки, коресп.	6	"	30	"
4. За заложене книгъ касовыхъ	16	"	—	"
5. Служба	1	"	50	"
Разомъ	237	кор.	14	сот.

Зѣбавлене.

А. Приходы:

I. Позѣсталбѣтъ касова зъ 1902 р.	3589	кор.	21	сот.
II. Вписове и вкладки въ I квар. 1903 р.	723	"	—	"
III. Жертвы	30	"	—	"
IV. Процентъ вѣдъ книж. щадн. Днѣстра ч. 287/II	134	"	85	"
Разомъ	4477	кор.	06	сот.

В. Розходы въ I квар. 1903 р.

Станъ касы зъ днемъ 31/3 1903 4239 кор. 92 сот.

Львѣвъ 31. марта 1903 Свящ. *Стефанъ Мохначкій* касієръ. Провѣривъ и справдивъ по мысли § 25. Статута комитетъ надзирающій Львѣвъ дня 2/4 1903.

Пачовскій, Давидякъ, Шухевичъ.

Увага. Позѣсталбѣтъ касова зъ попереднихъ лѣтъ взглядно зъ р. 1902 въ квотѣ кор. 3589 21 яко походича зъ часѣвъ, коли Товариство розтягло ся на всѣ 3. Епархіи буде на найбольшѣмъ загаломѣ збраню вѣдповѣдно роздѣлена межъ 3. Епархіи.

Повышене Sprawozdanie подае ся по мысли § 19, 5. Статута до вѣдомости Веч. Клира АЕпархіального особенно же Веч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ зъ поновнымъ препорученемъ, щобы добротинный цѣли того такъ спосительного Товариства и дальше поипирати не залишили.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 24. цвѣтня 1903.

Ч. 32.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) подѣ днемъ 30. цвѣтня 1903 зъ рѣшенемъ до дня 25. червня 1903:

Ч. 2477. — **Скилѣвъ** зъ прилуч. Ольшанка, декан. Унгѣвского, наданя приватного.

б) подѣ днемъ 14. мая 1903 зъ рѣшенемъ до дня 9. липня 1903:

Ч. 3221. — **Николатѣвъ** зъ прилуч. Подсосьнѣвъ, декан. Бобрецкого, наданя приватного.

Ч. 3261. — **Дарахѣвъ** зъ прилуч. Титкѣвъ и Пантелиха, декан. Терембовельского, наданя Высокопреосвященнаго Ординаріату обр. гр. кат.

в) подѣ днемъ 14. мая 1903 зъ рѣшенемъ до дня 8. липня 1903:

Ч. 3391. — **Болахѣвъ** зъ прилуч. Волоске село и Доляка, декан. Болахѣвского, наданя Его Величества Цѣсаря.

г) підъ днємъ 14. мая 1903 зъ рѣшеніємъ до дня 15. червня 1903:

Ч. 3390. — Посада VI, Викарія архикатедрального и Префекта закрістиі при Церквѣ св. ВМ. Георгія въ Львовѣ.

д) підъ днємъ 21. мая 1903 зъ рѣшеніємъ до дня 16. липня 1903:

Ч. 3429. — **Томашовцѣ**, декан. Журавеньского, наданя приватного.

Ч. 3430. — **Довге** зъ прилуч. Тужилѳвъ, декан. Калуского, наданя Его Величества Цѣсаря.

Вѳдъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 3098. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Збаражи.**

Ц. к. Рада шкѳльна окружна въ Збаражи розписала підъ д. 8. цвѣтня 1903 Ч. 323 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-класовѳй школѣ мужескѳй въ Збаражи зъ обовязкомъ учити религіи такожъ въ тамошнѳй школѣ 5-класовѳй женскѳй. До той посады привязані суть поборы III класы платъ. — Убѣгаючи ся о туюже посаду священники мають належито удокументовані поданя посредствомъ свои настоятельной власти до высше сказаной ц. к. Рады шкѳльной окружной внести до дня 15 червня с. р.

Тов подае ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Вѳдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѳвъ, дня 5. мая 1903.

III.

Ч. 3585. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. Рада шкѳльна окружна въ Рогатинѣ розписала підъ д. 23. цвѣтня 1903 Ч. 983 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-класовѳй школѣ мужескѳй въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ учити религіи такожъ въ тамошнѳй 6-класовѳй школѣ женскѳй. До той посады привязані суть поборы III. класы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 (Ч. 81 В. зак. кр.). — Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають дотичні поданя посредствомъ свои настоятельной власти до ныше сказаной ц. к. Рады шк. окружной внести до дня 30. червня 1903.

Тов подае ся Всч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Вѳдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѳвъ, дня 24. мая 1903.

Институтъ Ставропигійскій въ Львовѣ надавъ зъ фундаціи бл. п. Павла Зарицкогo одноразову запомогу въ квотѣ 160 кор. церквѣ въ Тарнавѣ гѳрнѳй.

ХРОНИКА.

Сотрудництва отримали оо.:

Петро Петрица въ Золочевѣ, Корнелій Йойко въ Львѳвѣ, Андрей Дубицкій въ Николаевѣ, Алексей Пеленьскій въ Буску, Ювеналь Билиньскій въ Пеарахѣ, Антоній Лучаковскій въ Зборѣ, Филипъ Свергулъ въ Ушнѣ, Александеръ Кваснюкъ въ Вербовѣ, Петро Рудаевичъ въ Кобыловолочахѣ, Гермонахъ Мартирій Котовичъ въ Кутѳвѣцахѣ.

Завѣдательства отримали оо.:

Теодоръ Гургаль въ Богутинѣ, Максимиліанъ Кинашъ въ Хороснѣ, Іоанъ Королюкъ въ Выпискахѣ, Михайлъ Раковскій въ Букачѳвѣцахѣ, Василій Владичинъ въ Кропивнику, Казимиръ Савицкій въ Сквиловѣ дек. Учѣвского, Артеміи Авдиновичъ въ Рыпинѣ, Іоанъ Гургула excurrendo въ Гозевѣ, Николаіи Левицкій въ Плавю, Іосифъ Коменда въ Пльснѣнахѣ, Зеновій Маркевичъ въ Дараховѣ, Теодоръ Василікъ въ Гозевѣ, Евгений Бартошъ въ Бѣлѳй, Максимъ Пашасюкъ въ Станимирѣ, Лука Поборскій въ Лукавицѣ нижнѳй.

Въ пропозиціи умѣщеніи оо.:

на **Стратинѣ** въ терѣ: 1) Зарицкій Емилианъ, 2) Барановскій Юліанъ, 3) Дубановичъ Іосифъ — а въ списѣ: 4) Юрѳвъ Іоанъ.
на **Выписки**: 1) Іоанъ Королюкъ, 2) Володимиръ Левицкій.
на **Литвинѳвъ** въ терѣ: 1) Іосифъ Высочанскій, 2) Юліанъ Галькевичъ, 3) Михайлъ Горбачевскій — а въ списѣ: 4) Теодоръ Ковальскій, 5) Тимотей Бордулякъ, 6) Киприанъ Дурбакъ, 7) Корнелій Лотоцкій, 8) Теодоръ Кордуба, 9) Левъ Сѣлинскій, 10) Юліанъ Барановскій, 11) Лука Демчукъ, 12) Плятовъ Карпинскій, 13) Алексей Писецкій, 14) Іоанъ Кмитъ, 15) Іосифъ Дубановичъ 16) Миронъ Коритко.
на **Дернѳвъ**: 1) Василій Лиско, Іосифъ Дикій, 3) Василій Владичинъ, 4) Михайлъ Сивеньскій, 5) Андрей Одѣжнѣскій.

Презенты отримали оо.:

Іоанъ Гургаль на Борки великі, Іосифъ Дубановичъ на Стратинѣ, Николай Демчипскій на Бѣлавцѣ, Іоанъ Хавалка на Иватѣвѣ, Логинскій Іосифъ на Володимирцѣ, Іоанъ Королюкъ на Выписки, Корнелій Лотоцкій на Литвинѳвъ.

Канон. институцію отримали оо.:

Іоанъ Гарматѣй на Стрыганцѣ, Григорій Панчишинъ на Гологоры, Евстахій Радкевичъ на Гаѣ, Яковъ Спроѳдѳвъ на Сихѳвъ, Іосифъ Дяковъ на Городиславичѣ, Теодоръ Величовскій на Долину, Левъ Юрчинскій на Помонята, Павло Кульчицкій на Черепинѣ, Шихъ Іоанъ на Вѣденѣ, Петро Кордуба на Волю велику.

Власть віланді отримали оо.:

Парохъ въ Дунавѣ, парохъ въ Берездѳвѣцахѣ, сотр. въ Рогатинѣ.

Вѣдпусть на всегда отримала церковь:

Вознесения Господняго въ Березовици великой.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Иполитъ Богачевскій, парохъ Лощанки, померъ дня 22. лютого 1903.
 О. Атаназій Чемеринскій, парохъ Скнилова, дек. Унѣвского, померъ дня
 О. Леонидъ Романовскій, парохъ Рыпянки, померъ дня 3. цвѣтня 1903.
 О. Іоанъ Головкичъ, парохъ Спаса, померъ дня 14. цвѣтня 1903.
 О. Іоанъ Маркевичъ, парохъ Дарахова, померъ дня 27. цвѣтня 1903.
 О. Іоанъ Каратницкій, парохъ Довгого, дек. Кадуш., померъ дня 6. мая 1903.
 О. Емилианъ Чирнянскій, парохъ въ Томашовцяхъ, померъ дня 8. мая 1903.
 Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира

**Выназь жертвъ вплынувшихъ до канцеляріи Митр. Консистеріи за часъ
вѣдъ 1. сѣчня до 31. марта 1903:***а) на потреби св. Отця:*

Веч. Урядъ парох. въ Вишенцѣ вел. 80 сот., Впр. о. Пралатъ Кобылянскій 4 кор.,
 Веч. Уряды парох. въ: Бѣлоголовахъ 4 кор., Яценевѣ 20 кор., Якимовѣ
 19 кор. 40 сот., Скалатѣ 4 кор. 32 сот.

б) на місци и знесеніи неволь оз Африци:

Впр. о. Пралатъ Кобылянскій 2 кор., Веч. Урядъ парох. въ Долгѣмъ дек. Калус-
 кого 2 кор. 20 сот.

в) на місци и грѣбѣ Христовой въ святой земли:

Впр. о. Пралатъ Кобылянскій 2 кор.

г) на місци католицкій:

Впр. о. Пралатъ Кобылянскій 2 кор.

д) на институтъ св. Іосафата:

Впр. о. Пралатъ Кобылянскій 4 кор., Весев. и ВПрепод. Еп. Консистерія Станисла-
 вѣвска 60 кор. 80 сот.

е) на фондъ будови церквей:

Веч. Урядъ парох. въ Бортковѣ 4 кор., Веч. Урядъ декан. Скалатскій 80 кор. 35 сот.

ж) для руского Комитету въ Бразили:

Веч. Уряды парох. въ: Малковичахъ 4 кор., Луцѣ Станисл. Епархіи 2 кор., Впр.
 о. Пралатъ Кобылянскій 2 кор.

з) на книжечку: „Житя Папы Льва XIII“:

Веч. Уряды декан.: Городецкій 21 кор., Золочѣвскій 28 кор.

и) на фондъ Неофитовъ:

Впр. о. Пралатъ Кобылянскій 4 кор.

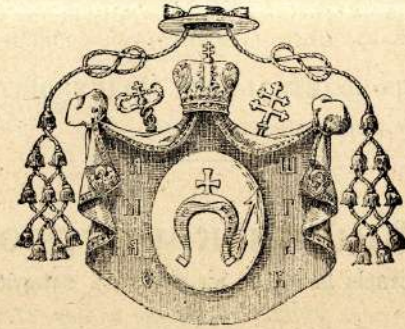
Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 30. мая 1903.

Андрей Бълеикій

Генеральный Викарій и Офиціалъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата. Изд. Ставроуцкійской типографіи подъ управ. О. Данцюка

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 5. червня.

Ч. VIII.

Ч. 33.

Ч. 4009. — Оголошує ся реченець въ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначає ся реченець на день **9. н. ст. червня 1903.** въ которѣмъ то дни желающій приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ Архикатедральной службы Божой выслуhati, а по тойже въ тутешномъ Митрон. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принятя до Дому пресвитеріального обовязаній кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митрон. Ординаріяту въ **непереступномъ реченци до дня 9. н. ст. червня 1903** включно и заосмотрити тія поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ моральности и поведеня, выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатаной копертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ вѣдъ дотычного ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового, або, що ему прислугує увзгляднене §. 31. закона о общій красвой оборонѣ. Примѣчає ся,

що лише ті кандидати къ посвяченю припущені будуть, котрі при попередньому испытані къ тому належнито-успособлеными окажуть ся.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 4. червня 1903.

Ч. 34.

Обвѣщеня конкурсові.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючі парохіи :

а) відъ дня 1. червня 1903 зъ реченнямъ до дня 27. липня 1903 :

Ч. 3936. — **Спасъ** зъ прилуч. Подсухе, Луги, Погорѣлецъ, декан. Перегиньского, наданя Пароха обр. лат. въ Долинѣ.

б) відъ дня 5. червня 1903 зъ реченнямъ до дня 1. серпня 1903 :

Ч. 4054. — **Сновичъ** зъ прилуч. Чижѣвъ, декан. Золочѣвского, наданя Митроп. Консисторіи обр. гр. кат.

Ч. 4055. — **Кропивникъ** зъ прилуч. Кадобна, декан. Калуского, наданя Его Величества Цѣсаря.

Ч. 4056. — **Якимѣвъ**, декан. Буского, наданя Пароха обр. лат. въ Выжнянахъ.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Сотрудництва отримали оо.:

Николай Мриглодовичъ въ Дубківцяхъ, Алексей Пеленскій въ Коронци.

Канон. институцію отримавъ :

О. Василій Кушиѣръ на Лѣсники.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Юліанъ Стеткевичъ, парохъ въ Боркахъ малыхъ, померъ дня 25. мая 1903.

Душа Его поручає ся молитвамъ Веч. Клира

Водъ Митрополитального Ординаріату.

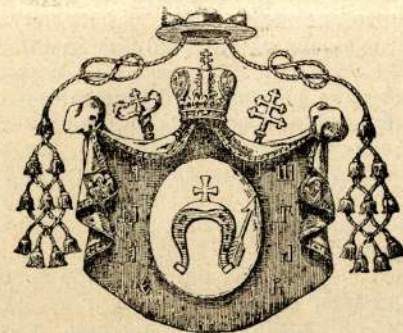
Львѣвъ, дня 5. червня 1903.

Андрей Бѣлецкій

Генеральный Викарій и Офиціалъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата.

Изъ Ставропигійской типографіи водъ управ. О. Данилюка

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 16. липня.

Ч. IX.

Ч. 35.

Ч. 4811. — Въ справѣ бібліотегъ деканальныхъ и парохіальныхъ.

Єсть то рѣчею неоспоримою, що священники, которыхъ званемъ єсть учить людей своей духовной онѣцѣ повѣренныхъ Божого закона, довший самѣ точно сей законъ знати и въ томъ его знаню щоразъ бблшій поступи дѣлати. Они суть нѣсля слѣвъ І. Христа свѣтъ міра, тожь о удержанѣ того свѣтла мають они усиленно старати ся. Тое ихъ свѣтло довший особливо нынѣ ясно и постоянно горѣти, коли то нынѣшний вѣкъ величає ся такимъ высокимъ просвѣченемъ, коли то нынѣ умѣтности и всякі искусства поступають зъ кождымъ днемъ великаньскими шагами, коли то днесъ всюда ширить ся просвѣта. Тожь нынѣ душпастверь, желающей розвинути якъ найуспѣшнѣйшу, всесторонну дѣятельность, желающей стати ся полезнымъ для всѣхъ меньше и ббльше образованныхъ и просвѣченныхъ сословій, не може обмежити ся на науцѣ самого тблько богословія, но вбнѣ мусить до-конче вбддати ся вышимъ наукамъ мірскимъ, а то тымъ ббльше, понеже тѣ науки не лишь побблшають повагу, почитанѣ и довѣре для священника у мірянъ, але кромѣ того, уважаній зъ становиска богосло-вія, суть дѣйстно для душпастверя спомагающими средствами до тымъ

точнішого і легшого поняття і до тьмъ успішнѣйшого застосування вѣдомостей богословськихъ въ самѣмъ же душпастирствѣ въ всѣхъ его вѣдншеняхъ.

Понеже однако таке дальше а безнастанне образоване священиковъ потребує книжокъ, котрыхъ бы они не могли набути при своихъ скудныхъ средствахъ матеріальнихъ, то Митрополитчій Ординаріятъ вѣзвавъ окремымъ обѣжникомъ еще зъ д. 4. мая 1826 ч. 1995 Вч. Духовенство до закладаня бібліотекъ деканальныхъ и парохіальныхъ, подносячи заразомъ, що въ недостатку публичного фонда на основане реченыхъ бібліотекъ, мають ті бібліотеки посредствомъ добровѣльного жертвованя книжокъ або грошей назначеныхъ на купно тыхже основати ся и побѣдшати ся. А дальше такъ читаемъ въ помянутѣмъ обѣжнику: „Бібліотеки, котрі мають основати ся, можуть уважати ся або яко парохіальні, для ужитку пароха основані въ самѣмъ мѣсці парохіи, або яко деканальні устроені въ деканатѣ, назначені до ужитку цѣлого деканального клира. Основане парохіальныхъ бібліотекъ було бы зъ кожного взгляду найбільше пожадане, такъ якъ священники, посѣдаючи въ своемъ мѣсці жерело потрібныхъ для себе вѣдомостей, могли бы тымъ легше и тымъ частѣйше зъ того жерела черпати. Однако основане деканальныхъ бібліотекъ могло бы всюду легше и скорше перевести ся; а хотяиъ выдає ся, що такі бібліотеки не були бы совершенно догдні, понеже священники були бы приневолені удавати ся дальше по потрібні до читаня книжки и понеже не рѣдко требована книжка межі тымъ другому, скорше зголосившому ся, була бы выдана, — то однако мимо тыхъ невыгѣдъ посѣдали бы кондеканальні середъ себе жерело наукового корму, на котрѣмъ неодному до теперъ збуває; выше же реченѣй недогдности можна бы въ части зарадити, заосмотривши бібліотеку двома або бѣльше примѣрниками книжокъ, котрыхъ бы прійшло ся частѣйше до читаня употребляти“.

Дальше же такъ читаемъ въ помянутѣмъ обѣжнику: „Бібліотеки парохіальні, списані инвентарно, мають збставати всегда подѣ непосреднымъ дозоромъ и вѣдвѣчательностію мѣсцевыхъ парохѣвъ. Що дотычити ся деканальныхъ бібліотекъ, то здає ся, що найвѣдвѣтнѣйше було бы основувати тѣже при урядахъ деканальныхъ, где збставали бы подѣ непосреднымъ дозоромъ и вѣдвѣчательностію деканѣвъ. Понеже однако деканальній урядъ не єсть привязаній до певной парохіи, догдной до основанія бібліотеки, протое, если бы священники рѣшили где основати деканальну бібліотеку, буде зависті вѣдъ ихъ спѣльного порозумѣня, мѣсто деканьскои парохіи vybrati друге мѣсце, въ котрѣмъ найдогднѣйше и найбезпечнѣйше речена бібліотека могла бы бути умѣщена и подѣ непосредный дозоръ и вѣдвѣчальность мѣсцевого пароха вѣддана“.

Вѣдновѣдно тымъ практичнымъ гадкамъ помянутого обѣжника розпоряджає Митрополитчій Ординаріятъ слѣдующе:

1) Бібліотеки парохіальні и деканальні суть для дальшого образованя Веч. Духовенства необходимо потрібні; для того мусить находити ся при кождѣмъ урядѣ парохіальномъ бібліотека парохіальна, а въ кождѣмъ деканатѣ бібліотека деканальна.

2) Бібліотеки парохіальні удержують ся и побѣдшаютъ ся старанемъ кожного мѣсцевого пароха; бібліотеки же деканальні яко спѣльна власность клиру цѣлого деканата мають удержувати ся и побѣдшати ся старанемъ и рѣчными взаимною умовою установленными датками Ч. Отцѣвъ кондеканальныхъ, даровизною книжокъ и записованемъ пособій грошевыхъ на рѣчь тыхже бібліотекъ.

3) Бібліотека деканальна має находити ся въ найдогднѣйшѣмъ мѣсці въ деканатѣ вѣдновѣдно спѣльному порозумѣню Ч. ОО. кондеканальныхъ, и має находити ся подѣ непосреднымъ дозоромъ и вѣдвѣчательностію мѣсцевого пароха.

4) Всѣ книжки такъ парохіальныхъ якъ и деканальныхъ бібліотекъ мають бути до инвентаря церковного втягнені, и то такъ тѣ книжки, котрі въ тыхъ бібліотекахъ уже находятъ ся, якъ и тѣ, котрі зъ часомъ до тыхъ бібліотекъ будуть набувані. (Зри розпоряджене М. Орд. зъ 9. жовтня 1902 Ч. 5822, и зъ д. 7. грудня 1902 Ч. 8581.)

5) Для кождои бібліотеки деканальной має бути Ч. ОО. кондеканальными выбраній т. зв. кураторъ, который удержувавъ бы порядокъ въ бібліотецѣ, межі кондеканальныхъ книжки за реверсами позичавъ и вѣдъ нихъ тѣже вѣдбиравъ, закупно новыхъ книжокъ на соборчикахъ деканальныхъ предлагавъ и рѣчний датки вѣдъ Ч. ОО. кондеканальныхъ на ту цѣль збиравъ. Якъ уже зъ самои природы рѣчи виплыває (зри выс. точку 3.), найвѣдновѣднѣйшимъ на такого куратора деканальной бібліотеки бувъ бы парохъ той мѣсцевости, де така бібліотека деканальна находить ся. (Зри розпор. Митр. Орд. зъ д. 20. сѣчня 1876 ч. 273.)

6) Веч. Уряды деканальні суть обовязані старанно доглядати, що бы всѣ приписы сего нынѣшного розпорядженя були точно выконувані; они мають при своихъ осмотрахъ деканальныхъ звертати свою увагу на станъ и розвѣй такъ парохіальныхъ якъ и деканальныхъ бібліотекъ и предлагати о тѣмъ до Митрополитчого Ординаріату що року окреме точно справоздане.

Нынѣшне розпоряджене Митр. Ординаріята має бути въ кождѣмъ деканатѣ на найблизшѣмъ соборчику деканальномъ Ч. ОО. кондеканальнымъ оповѣщене и до якъ найскоршого выконаня припущене.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 19. червня 1903.

Ч. 36.

Ч. 4751. — Взглядомъ аудіенцій у Ихъ Експедиціи ВПреосящ. Митрополита.

Повѣдомляе ся симъ Всечестне Духовенство, що Ихъ Експедиція Преосящєный Митрополитъ удѣляютъ послуханя лише рано вѣдъ 10-ои до 1-ои години въ Понедѣлокъ, Второкъ, Середу и Пятницю, если въ тѣ дни не припаде який торжественный праздникъ.

Зъ канцеляріи гр. кат. Митроп. Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. червня 1903.

Ч. 37.

Ч. 4649. — Въ справѣ належитости за книгу „Служба Нр. 3. Пр. Дѣвы“.

Тѣмъ Веч. Уряды деканальнѣ, котрѣ належитости за книгу „Служба Нр. 3. Пр. Дѣвы“ доси еще не зложили, взывають ся, чтобы тую належитость до Перемыскои Епископскои Консистеріи впростъ надѣслати поскорили.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. червня 1903.

Ч. 38.

Ч. 171 Ком. — Въ справѣ вдов. — сиротиньского фонда.

Чого обавляно ся, тов теперъ и послѣдовало. Не помогли упомненя въ приказѣ зъ дня 4. цвѣтня 1902 Ч. 157/Ком., та на моральну вѣдвѣчальность такъ Веч. Урядѣвъ деканальныхъ и вдовичихъ Комисарѣвъ, якъ и всего Священства Епархіяльного, а на скорбь и явне розжалованє нашихъ нещасливыхъ вдовъ и сирѣтъ, мусѣла бути звычайна запомога на р. 1902 значно понижена до уплаты лише по 100 коронъ на лице. — Выславши туюже до всѣхъ деканатѣвъ и до обохъ Діецезальныхъ Консистеріи, поновно упоминає ся къ напряженому удовлетвореню моральному обовязкови въ цѣли благотвѣятельной, а вѣдтакъ ревнѣйшому якъ дотеперъ уплачуваню и текучихъ и много залеглыхъ даткѣвъ до фонда вдов-сиротиньского, чтобы уможливленою зѣстала зновъ, если не вышєа, то хоть давнѣйша выплата по 100 коронъ на одно лице. — При тѣмъ зауважає ся, що межи вдовы и сироты до получєня за р. 1902 запомоги, не були ще принятѣ: вдова Жуковска Софія по О. Фавіянѣ, вдова Була Марія зъ сирот. зъ дек. Журавеньского и вдова Левицка Савина зъ сирот. зъ Щуровичъ по причинѣ слѣзеного або недокладного заподаня, а вдова Билиньска Марія по О. Викторѣ зъ Шибалина и сир. Величковскій Діонизій зъ дек. Пѣдгавцкогo, про невыказанє зъ деканатѣвъ, въ котрыхъ выказанѣ были за р. 1901 тоже и зъ никуды инде.

Львѣвъ, дня 27. марта 1903.

Ч. 39.

Ч. 4872. — Въ справѣ залеглостей за шематизмы зъ 1902 и 1903 р.

Митрополита Консистерія завзыває Веч. Уряды деканальнѣ, абы найдальше по конецъ липня 1903 вырѣвняли всѣ залеглости за шематизмы зъ 1902 и 1903 р.

Такожъ пригадує ся, що цѣна за шематизмъ на 1903 р. выноситъ 2 кор. 60 сот.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. липня 1903.

Ч. 40.

Ч. 4872. — Въ справѣ вѣдтинкѣвъ до шематизму на 1904 р.

Митрополита Консистерія розсылає Веч. Урядамъ деканальнымъ вѣдтинки зъ шематизму и поручає, абы ихъ точно поправили пѣсля датъ поданныхъ имъ черезъ Веч. Уряды парохіяльнѣ, а вѣдтакъ исправленѣ предложили Митрополитѣй Консистеріи найдальше до дня 31. сєрпня 1903 р.

Неисправленѣ або неточно поправленѣ вѣдтинки зверне Митрополита Консистерія дотычнымъ Урядамъ деканальнымъ до поновной корректуры и тому подбають Веч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ о совѣстне переведеиє поправокъ, абы зъ ихъ вины не опѣзнувало ся выданє шематизму на 1904 р.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. липня 1903.

Ч. 41.

Ч. 4753. — Повѣдомляє ся, що до институціи на нову парохію належить предклати увѣльченє выданє черезъ декана вѣдъ запазаной посады и посвѣдченє комитету парох.

Пригадує ся Всечестному Духовенству, що каждый парохъ институованый на нову парохію зъ днемъ своєи институціи отримувє судовладство въ тѣй новѣй парохіи и всѣ права пароха, а тымъ самымъ тратитъ судовладство въ тѣй посадѣ, котру до теперъ занимавъ; длятого не вѣльно ему на давнѣйшѣй его посадѣ справовати нѣякихъ чинностей душпаствѣрскихъ, а обовязаный єсть сейчасъ по институціи удати ся на нову свою парохію. Въ тѣй цѣли має каждый священникъ, завѣзваный до каноничной институціи на парохію въ иншѣй мѣсцевости день передъ институцією бути увѣльченый вѣдъ занимаємой нимъ посады черезъ урядъ деканальнѣ и до институціи привести зъ собою декретъ увѣльченя разомъ зъ вѣдписомъ протокола передачи пѣдписаного деканомъ або его заступникомъ, уступа-

ючимъ душпастьремъ и до часу прибути нового душпастьря поставленнымъ тымчасовымъ завѣдателемъ, священникомъ зъ найблизшою мѣсцевости, и зъ посвѣдченемъ комитету церковного, що до уступающою душпастьря не має ніякои претенсїи. По отриманій институціи має новопоставленный парохъ сейчасъ удати ся на нову свою посаду, а въ давнѣйшій своей посадѣ не смѣе выконувати ніякихъ душпастьрскихъ чинностей, а тѣлько новопоставленный тымчасовый завѣдатель ажъ до прибути назначеного Консистоїю завѣдателя. Протоѣ нѣмъ котрый зъ Всечестныхъ Отцѣвъ прибуде до институціи повиненъ уже до выпровадження ся на нову посаду бути цѣлкомъ готовый, такъ щобы уже въ самъ день институціи мѣгъ новый душпастьрь на его мѣсце спровадити ся и душпастьрство обняти.

Поручае ся Всечестному Духовенству стисло до сего розпорядження застосовати ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 6. липня 1903.

Ч. 42.

Ч. 3738. — Въ справѣ Товариства „Днѣстеръ“.

Загальнїи зборы Товариства взаимныхъ обезпечень въ Львѣвъ „Днѣстеръ“ рѣшили дня 21. мая с. р. зъ надвыжки бѣлянсовой за рѣкъ 1902 назначити суму 2.000 коронъ на публичнїи добродѣйнїи цѣли, а Рада надзираюча постановила цѣлу ту суму роздѣлити на релїгїйнїи богоугоднїи цѣли а именно: до розпорядимости ВПреосвященного Ординаріята 400 кор., а обохъ Епископскихъ Ординаріятѣвъ по 300 кор., для Товариствъ взаимной помочи дяковъ всѣхъ трехъ Епархїи по 100 кор., а решту 700 кор. роздѣлити на будову рускихъ церквей: въ Яслѣ 200 кор., въ Дорна Ватра на Буковинѣ 100 к., въ Заставнѣи на Буковинѣ 50., ОО. Василянѣмъ у Львѣвъ на обнову престола 100 кор., въ Вацовичахъ дрогобицкогo повѣту 50 кор., въ Биковѣ мостискогo повѣту 50 кор., въ Волостковѣ городецкогo повѣту 50 кор., въ Арламѣвскѣи Воли мостискогo повѣту 50 кор. и въ Бобулинцѣхъ бучацкогo повѣту 50 кор.

Суму 400 кор. до розпорядимости ВПреосвященного Митрополитичого Ординаріята назначивъ Тойже Товариству св. Петра.

Подаючи се до вѣдомости ВЧ. Духовенства припоручаѣмъ горячо, доложити всякого стараня, щобы попираючи Товариство „Днѣстеръ“ такъ Церкви якъ и приходскїи будинки въ тѣмже Товариствѣ обезпечати.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. липня 1903.

Ч. 43.

Ч. 4192. — Поручае ся типикъ Вир. О. Изидора Дольницкогo.

Поручае ся всѣмъ Душпастьрямъ Архіепархїи набути для своихъ Церквей Типикъ ВПреп. О. Изидора Дольницкогo, Духовника Сѣменища, яко дѣло всѣ случаѣ Богослужения Церковного докладно обнимающе, и критично редаговане, и яко плодъ многолѣтнихъ трудѣвъ на поли обрядѣвъ.

Набути можна або въ Жовкѣвъ въ книгопечатнїи ОО. Василянъ, або въ Львѣвъ у Вп. П. Димета, по цѣнѣ 6 коронъ зъ оправою въ подотно.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 11. червня 1903.

Ч. 44.

Ч. 4325. — Въ справѣ „Напѣвника церковного“ Игнатїи Полотнюка.

Вл. п. Игнатїи Полотнюкъ, бывший пѣвецъ церковный въ Станиславѣвъ выдаѣвъ „Напѣвникъ церковный“ одобренный всѣми трома нашими Ординаріятами, котрый може велику прислугу принести пѣвцѣмъ церковнымъ и до заложения хору церковного. Понеже кромѣ того позѣстала по авторѣ того Напѣвника вдовица, немаюча ніякого утриманя, а маюча еще въ печатнѣ довгъ за печатане згаданого Напѣвника, то Всеч. Духовенство сповнитъ такожь учинокъ милосердный, если для каждой церкви закупитъ ся по одному примѣрникви того Напѣвника. Цѣна одного примѣрника 4 кор. — Удавати ся належить до вдовицѣ по Авторѣ: Катерины Полотнюкъ въ Станиславѣвъ ул. Собеского ч. 50.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 24. червня 1903.

Ч. 45.

Ч. 4325. — Оголошуе ся, що въ Краковѣ накладомъ издавництѣвъ апостольства молитвы напечатаннїи сѣтъ въ р. 1903 Новый индексъ забороненныхъ книгъ.

Въ Краковѣ накладомъ издавництѣвъ Апостольства молитвы напечатаннїи въ р. 1903 „Новый индексъ забороненныхъ книгъ“ а заразомъ и его узадачене, дѣянїя и нове право, уложеннїи о. Владиславомъ Щепаньскимъ Тов. Исусового на польскѣмъ языкѣ. Дуже користно естъ для каждого священника, щобы мавъ индексъ забороненныхъ книгъ въ своихъ рукахъ, щобы въ данѣмъ случаю мѣгъ пере свѣдчити ся чи яка книга естъ заборонена чи нѣ; длятого поручае ся Всечестному Духовенству тоѣ дѣло.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 8. липня 1903.

Ч. 46.

Ч. 4748. — Въ справѣ належитости за „Большій Катехизмъ“.

Всечестній Уряды деканальній, котрї еще до теперь не прислали сюда належитости за высланїи до нихъ тутъ Консисто́рією примѣрники „Большого Катехизма христіанско-католицкой религіи“, схотять тую належитость якъ найскорше сюды прислати.

Водъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льво́въ, дня 10. липня 1903.

Ч. 47.

Ч. 5212. — Въ справѣ Товариства св. Петра.

Выдѣлъ Товариства запомоги убогихъ церквей имени св. Петра въ Льво́въ предложивъ сюды по мысли §. 19, 5. зъ просьбою о оголошене слѣдующе **Справоздане** о станѣ Товариства св. Ап. Петра за II-гій кварталъ 1903 р.:

D) Приходы:

А) Позосталость касова з I-ого кварталу 1903 . . . 4239 кор. 92 сот.

Б) Вписове и членську вкладку зложили:

	кор.		кор.
1. Церковь въ Лисенцахъ	6	18. О. Іоанъ Любовичъ парохъ Острова (основ.)	50
2. П. Михаиль Яворскій зъ Лисенчъ	2	19. О. Іоанъ Давидовичъ сотр. Церк. Усп. П. Д. М. у Льво́въ	4
3. Вев. и Впр. Митрополита Капитула у Льво́въ	51	20. О. Романъ Красицкїи сотруди. Церк. Усп. П. Д. М. у Льво́въ	4
4. Впр. о. прал. Мартинъ Пакъжъ	1	21. О. Теодозїи Лежогубекїи сотр. св. О. Николая у Льво́въ	2
5. Церковь въ Фразѣ (дек. Ходоровского)	6	22. О. Іосифъ Панасинскїи пар. Кульперкова	2
6. Крамница братска въ Фразѣ	6	23. О. д-р Стефанъ Юрикъ катех. гимназ. у Льво́въ	2
7. Тов. „Власна помочъ“ въ Фразѣ	6	24. О. крыл. др. Іосифъ Делькевич у Льво́въ	2
8. Церковь въ Подгорю ад Фрага	6	25. О. Лукїанъ Свѣчинскїи пар. Мшаны	2
9. О. Геронъ Кмицкевичъ дек. и пар. Фраги	2	26. Церковь въ Мшанѣ (дек. Городецкого)	6
10. Церковь въ Ланахъ (дек. Буского)	6	27. Сов. Николай Герасимовичъ сепіоръ Ставроп. Института	2
11. О. Кароль Бардинъ пар. Лановъ	3	28. О. Корнїлій Сенїкъ пар. Бережницъ кор.	2
12. О. Петро Гаранюкъ „ Осталовичъ	2	29. Церковь въ Бережницѣ Кор.	6
13. Церковь въ Осталовичахъ (дек. Бобрецкого)	6	30. „ въ Рогозні ад Бережницѣ	6
14. Церковь въ Мерещовѣ (дек. Бобрецкого)	6	31. Ч. Марїа Вигоръ зъ Рокитна	2
15. О. Евгенийъ Шухевичъ пар. Подберезецъ (основ.)	50	32. О. Онофрей Кончевичъ сотруди. зъ Иванчанъ	2
16. Ч. Рада Громадска въ Подберезцяхъ (основ.)	50	33. Церковь въ Иванчанахъ (Эбаражъ)	6
17. Сов. Романъ Алексїевичъ начальникъ суду въ Угновѣ (основ.)	100		

	кор.		кор.
34. „ въ Кобылѣ ад Иванчаны	6	64. О. Іосифъ Кулицкїи парохъ Маркополи	1
35. „ въ Березовицѣ малой ад Иванчаны	6	65. Церковь въ Маркополи (дек. Залозецкого)	6
36. Хв. Тов. „Народна Торговля“ у Льво́въ (основ.)	101	66. О. Юліанъ Левинкїи пар. Пенякъ	2
37. Церковь въ Олѣсѣ (дек. Зборовского)	6	67. Ип. Антонина Левицка зъ Пенякъ	2
38. Церковь въ Вѣлокерниці (дек. Зборовского)	6	68. Церковь въ Пенякахъ	6
39. Церковь въ Озеряницѣ (дек. Зборовского)	6	69. О. Кипрїанъ Дурбакъ пар. Вербовчика	2
40. Церковь въ Цецовѣ (дек. Зборовского)	6	70. О. Романъ Ляндеръ пар. Залозецъ нов.	2
41. Церковь въ Перепельникахъ (дек. Зборовского)	6	71. Церковь въ Залозцяхъ новыхъ	5
42. Церковь въ Гукаловцяхъ (дек. Зборовского)	6	72. О. Григорїи Городницкїи парохъ Серетця	2
43. Церковь въ Сервирахъ (дек. Зборовского)	6	73. О. Григорїи Павлюкъ зав. Кутищъ	2
44. Церковь въ Ярчовцяхъ (дек. Зборовского)	6	74. О. Иларїонъ Мединскїи парохъ Шишковецъ	2
45. Церковь въ Кудиновцяхъ (дек. Зборовского)	6	75. Церковь въ Шишковцяхъ	6
46. Церковь въ Беремовцяхъ (дек. Зборовского)	6	76. О. Емилианъ Кузьма пар. Чепелѣвъ	2
47. О. Фавїанъ Жуковскїи зав. Олѣсѣ	2	77. О. Михаиль Ваврикъ пар. Подкаменя	2
48. О. Іосифъ Высочанскїи парохъ Ивачова	2	78. О. Адамъ Витвицкїи парохъ Батькова	2
49. О. Василїи Молчко пар. Сервиръ	2	79. Церковь въ Батьковѣ	6
50. О. Іоанъ Кондратъ сотр. Грабковецъ	2	80. „ въ Гнидавѣ	6
51. О. Емилианъ Мизъ пар. Зборова	2	81. „ въ Лукавци	6
52. О. Захарїа Тарнавскїи парохъ Мшаны	2	82. О. Петро Гарасимовъ сотр. Поповець	2
53. О. Антонїи Сосенко пар. Зарудя	2	83. О. Михаиль Горбачевскїи пар. Звиженя	1
54. О. Дмитрїи Вахталовскїи пар. Перепельникъ	2	84. О. Тадей Кончевичъ парохъ Тростянця	2
55. О. Іоанъ Алискевичъ пар. Ярославичъ	2	85. О. Льонгинъ Карповичъ пар. Голубицѣ	2
56. О. Юліанъ Ілѣвичъ парохъ Грабковецъ	2	86. О. Евгенийъ Ляховичъ парохъ Лютовищъ	3
57. О. Іосифъ Мизъ сотруди. Кудобинецъ	2	87. О. Симеонъ Заяцъ пар. Ходорова	2
58. О. Евгенийъ Тымкевичъ парохъ Вѣлковецъ	2	88. Церковь въ Ходоровѣ	6
59. О. Юліанъ Лазаревичъ „ Ярковецъ	2	89. О. Юліанъ Туркевичъ пар. Пониквы вел. (основ.)	50
60. О. Петро Чумаць пар. Озерянки	2	90. Церковь въ Пониквѣ великой	6
61. О. Изидоръ Темницкїи парохъ Кудиновець	2	91. О. Корнїлій Монцѣбовичъ пар. Калагаровки	2
62. О. прал. Іосифъ Кобылянскїи зъ Льво́ва (дол.)	2	92. Церковь въ Калагаровцѣ (дек. Скалат.)	6
63. О. Іоанъ Ваковичъ пар. Лисенчъ	1	93. Церковь въ Волицѣ	6
		94. О. Иларїонъ Герасимовичъ пар. Кривого	2
		95. Церковь въ Кривомъ (декан. Скалат.)	6
		96. О. Емилианъ Мальчинскїи пар. Луки мал.	6
		97. Церковь въ Лудѣ малой	6

	кор.		кор.
98. О. Стефанъ Ващишинъ зав. Борокъ мал.	2	133. Комітетъ будовы Церкви въ Пѣволочискахъ	6
99. О. Тома Мелешкевичъ парохъ Вѣкна	2	134. О. Володимиръ Глинскій пар. Пѣдмонастыря	2
100. О. Иванъ Пачовскій сотр. Сороки	2	135. Церковь въ Пѣдмонастыри	6
101. О. Григорій Дяковъ парохъ Жеребокъ	2	136. " въ Будьковѣ	6
102. О. Теодоръ Пиндусъ парохъ Зеленой	2	137. О. Изидоръ Копертинскій пар. въ Перемышлянахъ	2
103. О. Володимиръ Винярекій пар. Иванѣвки	2	138. Читальня „Просвѣти“ въ Перемышлянахъ	2
104. Церковь въ Иванѣвцѣ (дек. Скалатского)	6	139. П. Симеонъ Левинскій телеграфістъ въ Перемышлянахъ	2
105. О. Володимиръ Куницкій сотр. Камянокъ	2	140. Ч. Симеонъ Подвѣрнай мѣщанинъ въ Перемышлянахъ	2
106. Церковь въ Камянкахъ	6	141. Ч. Параскевія Пришляковска въ Перемышлянахъ	2
107. О. Іосифъ Рейтаровскій пар. Качанѣвки	2	142. Ч. Стефанъ Гипинскій въ Перемышлянахъ	2
108. О. Климентій Слюзаръ пар. Колодѣвки	2	143. Ч. Марія Лонкъ зъ Коросна	2
109. Церковь въ Колодѣвцѣ	6	144. Ч. Иванъ Сохоцкій зъ Коросна	2
110. О. Теофанъ Куницкій парохъ Орѣховця	2	145. Церковь въ Звенигородѣ	6
111. О. Іоанъ Рейтаровскій парохъ Осталя	2	146. " въ Борусовѣ	6
112. О. Ювеналь Луцикъ парохъ Пѣзнанки	2	147. О. Андрей Яворскій парохъ Борусова	2
113. Церковь въ Пѣзнанцѣ	6	148. Хв. Товар. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ (основ.)	50
114. " въ Зарубинцяхъ ад Пѣзнанка	6	149. Хв. Тов. „Просвѣта“ у Львовѣ (основ.)	50
115. О. Филипъ Курбасъ парохъ Скалата стар.	2	150. П. Едвардъ Харкевичъ ц. к. директоръ акад. гімн. у Львовѣ	3
116. О. Николай Лужницкій парохъ Сороцка	2	151. Вп. Ілія Кокорудзъ ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	3
117. Церковь въ Заднишѣвцѣ	6	152. Вп. Петро Огоновскій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	3
118. " въ Мысловѣ	6	153. Вп. др. Михайло Пачовскій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
119. " въ Скалатѣ	6	154. Вп. Емилианъ Савицкій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
120. " въ Старомѣщинѣ	6	155. Вп. Іларій Огоновскій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
121. " въ Дорофѣвцѣ	6	156. Вп. Изидоръ Громницкій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
122. О. Яковъ Шидловскій пар. Старомѣщины	2	157. Вп. Василь Білецькій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
123. Церковь въ Скалатѣ старомѣ пар. Кокосинець	2	158. Вп. Юліанъ Левицкій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
125. Церковь въ Кокосинцяхъ	6	159. Вп. Стефанъ Федевъ ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
126. " въ Орѣховці	6	160. Вп. Адріановичъ ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2
127. О. Романъ Зарипцій зав. Глѣбова	2	161. Вп. Иванъ Верхратскій ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	1
128. Церковь въ Глѣбовѣ	6		
129. " въ Сороцку	6		
130. О. Іоанъ Билинскій пар. Ілавча	2		
131. Церковь въ Ілавчу	6		
132. " въ Качанѣвцѣ	6		

	кор.		кор.
162. Вп. Наталь Вахнянинъ ц. к. проф. акад. гімн. у Львовѣ	2	196. О. Д-ръ Іоанъ Бартошевскій ц. к. профес. универс.	2
163. О. Іосифъ Застырець супл. ц. к. акад. гімн. у Львовѣ	1	197. О. Евгеній Гузаръ катехитъ учит. сем. мужеск. у Львовѣ	1
164. О. Леонидъ Лужницкій катехитъ ц. к. акад. гімн. у Львовѣ	2	198. О. Корнилій Слюзаръ парохъ Буцикъ	2
165. Вп. Володимиръ Шухевичъ ц. к. проф. шк. реальн. у Львовѣ	2	199. Церковь въ Буцикахъ	6
166. Церковь въ Суховоли	5	200. " въ Берлинѣ ад Броды	6
167. " въ Дунаевѣ	7	201. " въ Вишенцѣ великій	6
168. " въ Поточанахъ	5	202. О. крпл. Теофілъ Павликѣвъ у Львовѣ	5
169. " въ Бруховичахъ	6	203. Брацтво муж. Ц. Усп. П. Д. М.	5
170. О. Иванъ Кузьмовичъ парохъ Бруховичъ	2	204. " жѣноче " " " " "	5
171. Церковь въ Куропатникахъ	6	205. " дѣвчицъ " " " " "	5
172. О. Юліанъ Барановскій зав. Куропатиниць	2	206. " молодцъ " " " " "	5
173. Монастырь Пюкинь въ Словитѣ	6	207. " въ Вѣломѣ ад Поморяны	5
174. О. Петро Билинскій парохъ Зарванецъ	4	208. Впв. др. Дибстрянскій Станиславъ ц. к. проф. унив. у Львовѣ	2
175. Церковь въ Струсовѣ	5	209. Впв. Дрѣ Колесса Александеръ ц. к. проф. унив. у Львовѣ	2
176. О. Теодоръ Цегельскій парохъ Струсова	2	210. Впв. Дрѣ Стебельскій Петро ц. к. проф. унив. у Львовѣ	2
177. Вп. Кассіанъ Лещинакъ зъ Теребовлѣ	2	211. Впв. дрѣ Студинскій Кирилъ ц. к. проф. унив. у Львовѣ	2
178. О. Іосифъ Шанковскій парохъ Чанижа	2	212. Церковь въ Руднѣ	5
179. Церковь въ Кореличахъ	6	213. " въ Зимній водѣ	5
180. " въ Добрянцяхъ	6	214. О. Артемій Авдыковичъ зъ Новиць	2
181. О. Лука Яримовичъ пар. Кореличь	2	215. Церковь мат. въ Выснѣ	6
182. О. Александеръ Стефановичъ катех. ц. к. сем. учит. жѣноч.	2	216. " доч. въ Любши	6
183. О. Іосифъ Курмановичъ парохъ Новосѣлокъ загальчинныхъ	2	217. " въ Мелнѣ	6
184. Церковь въ Новосѣлкахъ заг.	6	218. Каплиця монаштырска въ Выснѣ	6
185. " въ Митулинѣ (доч.)	6	219. О. Павло Козюкъ пар. Высны	2
186. " въ Трудовачи "	6	220. Церковь матерна въ Гриневѣ	6
187. " въ Топоровѣ	6	221. " доч. въ Коцуровѣ	6
188. " въ Трѣйці (доч.)	9	222. О. Теофілъ Задоренкій парохъ Гринева	2
189. " въ Данаваѣ	6	223. Церковь мат. въ Боршовѣ	6
190. " въ Юсиптичахъ (доч.)	6	224. О. Григорій Кармалита парохъ Боршова	2
191. Ч. Анастасія Турчанъ зъ Данава	2	225. Церковь въ Ольховці	6
192. О. Францъ Громадка парохъ Смержева	2	226. " доч. въ Волощинѣ	6
193. Брацтво мужеске въ Смержевѣ	6	227. " въ Лоцушанѣ	6
194. " жѣноче " "	6	228. О. Лука Яримовичъ парохъ Ольховці	2
195. О. Д-ръ Іосифъ Комаринцкій ц. к. професоръ университету	3	229. Церковь въ Панасѣвцѣ ад Броды	6
		230. О. Іосифъ Мартинець парохъ Глѣздичева	2

	кор.		кор.
231. Церковь св. Онуфрия (вс. О. О. Василияны) у Львовѣ	6	241. Церковь въ Подлѣскахъ (доч.)	6
232. Церковь св. Николая у Львовѣ	6	242. Вдов. Ольга Кмицкевичъ зъ Фраги	2
233. " св. Ап. Петра и Павла у Львовѣ	6	243. Церковь въ Молодиньчу	6
234. Церковь въ Гитзичевѣ (дек. Роздѣльскаго)	6	244. О. Левъ Фицаловичъ парохъ Молодиньча	2
235. Церковь въ Зашковѣ (декан. Яричѣвскаго)	6	245. Церковь въ Молотовѣ	6
236. О. Теодоръ Леонтовичъ парохъ Зашкова	2	246. О. Викторъ Соколовскій парохъ Молотова	2
237. Церковь въ Островѣ (деканату Ходорѣвскаго)	6	247. Церковь въ Загоречку	6
238. Церковь (доч.) въ Рудѣ	6	248. О. Иоанъ Величковскій парохъ Загоречка	2
239. О. Володиславъ Юзычннскій пар. Острова	2	249. Церковь въ Явчу	6
240. Церковь въ Новоселпчхъ (дек. Ходорѣвскаго)	6	250. О. Теодоръ Ковальскій пар. Явча	2
		251. О. Володимиръ Ганицкій пар. Рудна	2
		Разомъ кор. 1482	

Г. Жертвы:

1. Церковь въ Липѣвцахъ (Еп. Перем.)	1	кор.	—	сот.
2. Ч. Никита Шмата зъ Васильова (Еп. Ст.)	10	"	—	"
3. Чч. Парохіане Глинянъ-Застави	8	"	—	"
4. О. Иоанъ Кулицкій парохъ Марковѣи	2	"	40	"
5. О. Юліанъ Левицкій " Пенякъ	7	"	13	"
6. Церковь въ Шишковцахъ	3	"	60	"
7. О. Леонгинъ Карповичъ зъ Голубицѣ	3	"	90	"
8. Чч. Парохіане въ Пониквѣ великій	58	"	16	"
9. Ч. Андрей Крѣвецъ зъ Пѣдмонастыря	1	"	—	"
10. Ч. Катарина Горошко зъ Пѣдмонастыря	1	"	—	"
11. Ч. Василь Сорока	1	"	—	"
12. Чч. Парохіане въ Стрѣлкахъ	1	"	70	"
13. Ч. " въ Перемышлянахъ	6	"	—	"
14. Ч. " Звенигорода	14	"	44	"
15. О. Андрей Яворскій пар. Борусова	6	"	—	"
16. О. Теофилъ Бобикевичъ архик. сотр. у Львовѣ	2	"	—	"
17. Ч. Романъ Мацелюхъ пѣвецъ церк. Усп. П. Д. М. у Львовѣ	—	"	20	"
18. Брацтво церковне въ Гриневѣ	4	"	—	"
19. Хв. Тов. „Народна Рада“ у Львовѣ	10	"	—	"
Разомъ	141	кор.	53	сот.

III) Розходы:

1. Служачимъ за обшошене запрошенъ до вступленя въ члены Тов. Св. Апост. Петра	6	кор.	20	сот.
2. Выдатки канцелярійной и почтовой	6	"	21	"
3. Кошта подорожи на зборы філіяльній Товар. св. Петра до Станиславова и Черемышля	20	"	—	"
Разомъ	32	кор.	41	сот.

Збѣтавлене.

А. П р и х о д ы :

I. Позбѣталѣсть касова зъ I-ого кварталу 1903 р.	4239	кор.	92	сот.
II. Вписове и членскій вкладки за II. квар. 1903 р.	1482	"	—	"
III. Жертвы въ II. кварталѣ	141	"	53	"
Разомъ	5863	кор.	45	сот.

В. Р о з х о д ы въ II. квар. 1903 р.

Станъ касы зъ днемъ 30. червня 1903	5831	кор.	04	сот.
-------------------------------------	-------------	-------------	-----------	-------------

Вѣдъ Выдѣлу Тов. св. Ап. Петра. Львовѣ 30. червня 1903. о. А. *Билинкевичъ* контрольоръ, — о. *Стефанъ Молнацкій* касиръ, — о. *Б. Пурко* предсѣдатель.

Подаючи повисше Справоздане зъ пріятностію до загальнои вѣдомости препоручае ся Всч. Клирови вѣрнимъ въ загалѣ а Всч. Настоятелямъ декаватѣвъ въ особености, щобы высокій цѣли того особливо въ нынѣшній часи такъ важнои и такъ спасительнаго Товариства и дальше вѣми силами веспирати не залишали.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львовѣ, дня 10. липня 1903.

Ч. 48.

Ч. 5275. — Оголошене реченця испиту конкурсовою парохіальнаго.

Въ дняхъ 8. и 9 вересня с. р. вѣдбуде ся испитъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ. Получившій позволене поддати ся сему испиту мають 8. вересня с. р. о 7 год. рано явити ся въ церквѣ Архикадранальной въ цѣли выслуханя Службы Божои о „призване помочи св. Духа“, котра въ тѣмъ часѣ вѣдправить ся. По Службѣ Божѣи зберуть ся вѣ въ сали Засѣданъ Консистерскихъ, где на приготванѣмъ паперѣ спишуть свои имена и выкажутъ ся, що получили позволене приступити до испиту конкурсовою. Дальшій порядокъ обвѣститъ ся устно.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 10. липня 1903.

Ч. 49.

Обвѣщеня конкурсовый.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдуючій парохіи :

а) подѣ днемъ 11. червня 1903 зъ реченцемъ до дня 6. серпня 1903 :

Ч. 4043. — *Гогачинъ* зъ придул. Мѣсточко и Гута, декан. Нараѣвскаго, надана приватнаго.

б) *підъ днемъ 18. червня 1903 зъ реченцємъ до дня 13. серпня 1903 :*

Ч. 4164. — **Борки малі** зъ прилуч. Стѣнка и Новосѣлка, декан. Скалатского, наданя приватного.

в) *підъ днемъ 20. червня 1903 зъ реченцємъ до дня 14. серпня 1903 :*

Ч. 4393. — **Бѣла** зъ прилуч. Чистилѳвъ и Плотича, декан. Тернопольского, наданя приватного.

г) *підъ днемъ 23. червня 1903 зъ реченцємъ до дня 15. серпня 1903 :*

Ч. 4437. — **Липиця горѣшна** зъ прилуч. Липиця долѣшна, декан. Рогатиньского, наданя приватного и властитель израилить.

д) *підъ днемъ 25. червня 1903 зъ реченцємъ до дня 20. серпня 1903 :*

Ч. 4507. — **Дубкѳвцѣ** зъ прилуч. Раштѳвцѣ и Сорока, декан. Скалатского, наданя приватного зъ тымъ додаткомъ, що прилучена село Сорока буде вѳдѣлене вѳдъ Дубковецѣ.

Вѳдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Митроп. Консисто́рія продовжає реченець конкурсовый на слѣдуючій парохіи:

а) *до 10. вересня 1903 на:*

Ч. 5240. — **Долге**, декан. Калуского.

б) *до 15. вересня 1903 на:*

Ч. 5237. — **Спасѣ**, декан. Перегиньского.

Ч. 5238. — **Томашѳвцѣ**, декан. Журавеньского.

Ч. 5239. — **Кропивникѣ**, декан. Калуского.

II.

Ч. 5211. — Оголошує ся конкурсъ на посады катихитѳвъ въ Скалатѣ, Грималѳвѣ и Пѳдволочискахъ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Скалатѣ розписала пѳдъ д. 8. червня 1903 ч. 1156 конкурсъ на слѣдуючій посады:

а) На посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѳй школѣ мужескѳй въ **Скалатѣ** зъ обовязкомъ учить религій такожь въ тамошнѳй 5-клясовѳй школѣ женескѳй.

б) На посаду гр. кат. катихита въ 4-клясовѳй школѣ мужескѳй въ **Грималѳвѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религій такожь въ 4-клясовѳй школѣ женескѳй тамже.

в) На посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѳй школѣ мѣшанѳй въ **Пѳдволочискахъ** зъ обовязкомъ удѣляти науки религій такожь въ школахъ: въ Заднишѳвцѣ и Дорофѳвцѣ.

До каждой зъ тыхъ посадъ привизаній суть поборы III. клясы платѣ. — Священники убѣгаючій ся о котру изъ тыхъ посадъ, ма-

ють дотычній удокументованій поданя посредствомъ своєї настоятельной власти внести до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **31. липня 1903.**

Тое подає ся Веч. Клиру Архієнар. до вѣдомости.

Вѳдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѳвъ, дня 10. липня 1903.

ХРОНИКА.

Титуль Совѣтника Митр. Консисто́ріи отримали ОО.:

Іоанъ Любовичъ парохъ въ Островѣ, Іоанъ Токаръ парохъ въ Вишнѣвчюку.

Право уживаня ерейской сутанны зъ вѳдзнаками крылошаньскими отримали ОО.:

Іоанъ Сендецкій парохъ въ Золотникахъ, Епифаній Роздольскій парохъ въ Соголовѣ, Григорій Вуевудка парохъ въ Долинянахъ, Юліанъ Бачиньскій парохъ въ Васичинѣ, Николай Сенишинъ мѣтодеканъ и парохъ въ Берездѳвцахъ.

Архієрейскій грамоты похвальній за труды и жертвы для Храмѳвъ Божихъ отримали:

Веч. ОО.: Іоанъ Палѣвъ парохъ въ Перевѳзці, Михаилъ Виницкій парохъ въ Новосѣлцѣ Ленчѣ, Ч. Іоанъ Ёмхе провизоръ церковный въ Книгиничахъ, Теодоръ Мандзюкъ, Григорій и Анна Маркѳвъ жителѣ зъ Книгиничѣ, Максимъ Фуртасѣ, Іоанъ Мандрона жителѣ зъ Помонягѣ.

Испытъ квалификаційный на катихиту школѣ середныхъ выдержавъ:

О. Александеръ Коренець катихитѣ школы выдѣловой въ Стрюю.

Сотрудництва отримали ОО.:

Алексей Пеленьскій въ Колюхахъ, Петро Рудакевичъ въ Настасѳвѣ.

Завѣдательства отримали ОО.:

О. Григорій Сапука въ Липици горѣшнѳй, Симеонъ Сильвестеръ Кизима секуляриза. монахъ Ч. св. В. В. въ Спасѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

на Долге, дек. Стрыйского, въ терѣ: 1) Ярославъ Лучаковскій, 2) Петро Нижанковскій, 3) Володимиръ Глѣбовицкій — а въ списѣ: 4) Михаилъ Туревичъ.

Канон. институцію отримали ОО.:

Николай Левицкій на Плаве, Іоанъ Королюкъ на Вышкѣ.

Власть вipani отримали ОО.:

Парохи: въ Войцѳловѣ и Малехѳвѣ, сотрудникъ въ Золочевѣ.

Престолъ упривилеованый отримали Церкви:

Пар. св. Арх. Михаила въ Тростянци дек. Пѳдгавцкого, пар. Пресвят. Троицы въ Шляхтинцахъ.

Брацтва найсвят. Тайнъ збстали канон. установлені-при Церквахъ :

Пар. Преображенія Господнього въ Куткорѣ, пар. св. Арх. Михаила въ Лагодовѣ,
 пар. св. Арх. Михаила въ Рожискахъ, пар. св. О. Николая въ Русатичахъ,
 пар. св. О. Николая въ Пустомытахъ, філ. св. Симеона Столпника въ
 Лѣсневичахъ, пар. Успенія пресв. Богородицѣ въ Синеводзку нижнѣмъ,
 пар. Рождества Пресв. Богородицѣ въ Голдовичахъ, пар. Преображенія
 Господнього въ Скалатѣ, пар. св. В. М. Дмитрія въ Ремизовцяхъ, філ.
 Введенія Пресв. Богородицѣ въ Шпиколосахъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Іосифъ Макогоньскій, деканъ Рогатиньскій и парохъ Липицѣ, померъ дня 13.
 червня 1903.

О. Дмитрій Ходоровскій, парохъ Иванчанъ, померъ дня 30. червня 1903.

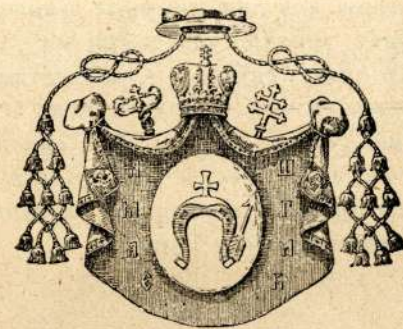
Душѣ Ихъ поручає ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. липня 1903.

АНДРЕЙ

Митрополить.

Львѣвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 21. липня.

Ч. X.

Ч. 50.

До всечестного духовенства архіепархіи.

Митроп. Ординаріатъ подає симъ до вѣдомости Всч. Урядѣвъ
 парохіальныхъ що дня 20 о год. 4 по полудни упокоивъ ся о Господѣ
 Святѣйшій Отецъ

ПАПА ЛЕВЪ XIII.,

котрого Имя славно згадують не тѣлько весь свѣтъ католицкій, але
 такожь всѣ христіяне взагалѣ, а не менше и свѣтъ поганьскій — сло-
 вомъ — цѣла Вселенна. Въ жалю за Тымъ Найлѣпшимъ Отцемъ
 належить намъ заносити найгорячѣйші молитвы до Отца Щедротъ
 и Бога Милости о блаженный упокой души Ёго. Въ той мысли
 Митрополитальный Ординаріатъ поручає всѣмъ Урядамъ парохіаль-
 нымъ 1) оголосити вѣрнымъ въ слѣдуючу недѣлю вѣсть о смерти

С. О., 2) зарядити черезъ три дни три разы денно дзвонене по пѣвъ
години. 3) вѣдравити три Службы Божїи за упокой души Сего
Великого Папы, а то одну спѣвану а двѣ читанїи въ парастасами
4) вѣдравити въ четверъ д. 30 с. м. Службу Божу о призванє помочи
св. Духа до избраня Головы Церкви. При одной Службѣ Божїи
належитъ вѣрнымъ обяснити житє и дѣятельность Великого Покѣи-
ника и заохотити до горячихъ молитвъ за блаженный упокой души
Его, а такожь на намѣрене выбору Папы.

Вѣдъ гр. кат. Митроп. Ординарїята.

Львѣвъ, дня 21. липня 1903.

АНДРЕЙ

Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 5. серпня.

Ч. XI.

Ч. 51.

Ч. 147/орд.

АНДРЕЙ ШЕПТИЦКІЙ

Божою Милостию и Святого Апостольскаго Престола Благословеніємъ Галицкій Митрополитъ, Львівскій Архієпископъ, Епископъ Камениця Подольскаго, Сго дѣс. и кор. Апост. величества дѣйст. тайный Совѣтникъ, Членъ Австрійскои Палаты Вельможъ и Союму Королѣвствъ Галичини и Володымиріа зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Д-ръ Св. Богословія, права, философіи и пр. и пр.

Всему Всч. Духовенству и Вѣрнымъ

Миръ о Господѣ и Архіерейске благословеніе!

Всемилоствѣйшій Богъ Щедротъ и Отець Милости повли-
кавши въ неизслѣдимыхъ и всеблагихъ совѣтахъ своихъ Все-

леньского Архіерея Великого Папу Льва XIII. до вѣчности неоставивъ насъ въ своей неизглубимой добротѣ довго сиротами, но посылаетъ намъ зновъ Намѣстника Христоваго, Настѣдника св. Петра въ особѣ Е. Еминенціи Кардинала **ЮСИФА САРТО**, Патріярха Венеціи, котрый обнимаючи Престоль Папскій Зволивъ приняти имя **П. Пія X.**

Есть то хвиля вѣкопомна, до того дуже радѣтна, вельми взнасла и щаслива, котру всѣ Католики и Мы Русины зъ одушевленьемъ повитали. Зъ взнасною душою и сердцемъ до Отця Небесного заносимъ найщирѣйшій моленія и благодаренія къ Богу, щобы удѣливъ Св. Отцу Папѣ Пію X. долготу дній и дарувавъ Св. Вселеньского Архіерея П. Пія X. Св. Своимъ церквамъ „цѣла, честна, здрава, долгоденъствующа и правопряща Слово Божой истины“ въ Многій и многій лѣта!

То суть чувства сердцеъ всего Веч. Духовенства и вѣрныхъ Русинѣвъ католикѣвъ.

А мы даючи тымъ теплѣйшимъ чувствамъ выразъ, розпоряджаемъ симъ:

1) щобы Веч. душпастырѣ радѣтну вѣсть вступлени на Престоль Апостольскій св. Петра, Е. Святости П. Пія X. во всѣхъ Церквахъ вѣрнымъ торжественно оголосили и заповѣли, що —

2) одправлять въ найблизшу по удержаню сего, Недѣлю — Торжественну Службу Б. „Благодаренія о полученіи“ прошенія на намѣрене Св. Отца, зъ одспѣванемъ Имна Амврозияньского „Тебе Бога хвалимъ“ и взнаснемъ трикатного Многолѣтствія Св. Вселеньскому Архіерею Пію X. Папѣ Римскому

3) Мають всѣ священники имя Св. Отца П. Пія X. во всѣхъ Службахъ Божихъ и Молитвахъ въ мѣсци и способъ приписанный споминати.

Непоколебиме привязане, горяча любовь и преданность сыновска будутъ и на дальше дорогоцѣнными, оды батькѣвъ яко неоцѣнене добро, наслѣженными власностями Духовенства и народа нашего. Найсильнѣйше привязанье до Св. Апостольского Престола потревае—дасть Богъ—у Русинѣвъ до кѣнца вѣка и всѣ въ той мысли единомушно и однимъ сердцемъ подносимъ воскликъ радости:

Святѣйшому Вселеньскому Архіерею

 Пію X. Папѣ Римскому

сотвори Господи во здравіе и спасеніе

Многая и благая лѣта!

Тое удѣляе ся Веч. Духовенству до торжественного оповѣщення и выконаня.

Дано въ Львовѣ при Нашомъ А. Катедр. Храмѣ св. Вм. Георгія дня 5. Серпня 1903.

 АНДРЕЙ
Митрополить.

Ч. 148/орд.

По поводу радостного события вступления на Римский Престоль
Апостельский св. Петра Святѣйшого Вселенского Архіерея

 Папы Пія Ж.

отправить ся въ недѣлю дня 9. сепня с. м. въ Архикатедраль-
номъ Храмѣ св. ВМ. Георгія о годинѣ $\frac{1}{2}$ 10 **ТОРЖЕСТВЕННА**
СЛУЖБА БОЖА зъ Имною св. Амвросія „**Тебе Бога хва-**
лимъ“ на намѣренѣ св. Отца, на котре Митрополитальный
Ординаріатъ симъ почтительнѣйше запрашае.

Водъ гр. кат. Митроц. Ординаріата.

Львѣвъ, дня 6. сепня 1903.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 8. серпня.

Ч. XII.

Ч. 52.

Ч. 149/орд.

На два тыжднѣ передъ смертію удѣливъ Святѣйшій Отець Папа Римскій Левъ XIII, благословеніе Апостольске для ВЧ. Духовенства и всѣмъ вѣрнымъ о чѣмъ ВЧ. Духовенство повѣдомляе ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 4. Серпня 1903.

Ч. 53.

Ч. 4968 (Въ справѣ подѣлу парохій на класы).

Дотеперѣшна практика при обсаджованю опорожненыхъ парохій, пѣсля котрой бували коляторамъ предкладаніи убѣгателѣ безъ огляду на ихъ лѣта службы и заслуги, оказала ся недостатчною а въ своихъ наслѣдкахъ навѣтъ шкѣдливою. Ото бо на лучшій парохіи священники молодшій, меньше опытный, не маючи вызначѣншійхъ або и нѣякихъ заслугъ, выпереджаючи и кривдячи душпаствѣрей старшихъ, опытѣншійхъ, неразъ навѣтъ дуже заслуженыхъ. Кромѣ то-

го дѣють ся теперъ при убѣгателствѣ о опорожненій парохіи неразъ рѣшнїи аномаліи и надъ ужитя, понижающїи достоинство священниче коли то особливо, молодшіи священники убѣгателѣ, не маючи иншихъ поводовъ за ними промавляющихъ, старають ся позыскати у коляторѣвъ взгляди для себе въ способѣ не ѳтповѣдающей ихъ духовному станови и приписамъ церковнымъ. а неразъ осягають въ кѣнци свою цѣль съ кривдою для старшихъ спѣвъ убѣгателей и съ шкодою для отриманой парохіи. Того же всего не було бы, если бы Митроп. Орнарїятъ знавъ напередъ, якого рода есть певна опорожнена парохія, чи она потребуе старшого и опытиѣйшого душпаствыря, чи она належитъ до лучшихъ партій, на яку бы заслугували собѣ лишь старшїи и заслуженїи священники.

Щобы отже положити конецъ тымъ аномалїямъ, кривдячимъ священникѣвъ и шкодячи самѣи же Церквѣ, припоручае Митроп. Ординарїятъ всѣмъ ВЧ. Урядамъ деканальнымъ, щобы туу справу взяли на найблизшихъ соборчикахъ деканальныхъ подѣ зрѣлу розвагу а именно, щобы всѣ парохіи своего деканата въ порозумѣню съ Ч. оо. кондеканальными подѣлили на три класы, узглядняючи число душъ, сколькѣсть и доброту грунтовъ, близкѣсть большого мѣста, комуникацію и другїи важнѣйшіи обстоятельство. Кромѣ того подѣлу парохій деканальныхъ на класы зъ огляду на ѳтношеня матерїальной належити еще здѣлати подѣлу меньшихъ або большихъ праць душпаствырскихъ, н. пр. если где суть три церкви, одна або двѣ школы, народѣ больше подѣ взглядомъ религїино — моральнымъ занедбаный и т. п.

Понеже та справа wymagaе скорого полагоджєня, то займуть ся нею ВЧ. Уряды дек. съ возможно найбѣльшимъ посѣхомъ, и предложать сюда свои помянутїи выказы якъ найдальше до кѣнца грудня с. р. Тымчасомъ же жадае ся ѳтъ ВЧ. Уряду дек., щобы въ своихъ табеляхъ квалификаційныхъ выставляющихъ для убѣгателей о опорожненій парохіи, примѣчали, якого рода тї парохіи суть и якїи и у словїя прикметы должны матї душпаствырѣ, щобы були ѳтповѣдными до успѣшного выконуваня душпаствирства въ певнѣи опорожненѣи парохіи.

Отъ гр. кат. Митр. Ординарїята.

Львѣвъ, дня 29. липня 1903.

Ч. 54.

Ч. 341 кон. Въ справѣ улачуваня даткѣвъ клира архидїецезального до фонда вд. сирѣтъ.

Сумно згадати, но годѣ и замовчати, що перспектива цѣлкомъ не рожево представляе ся, если до половины сего року до касы фонда вдовичо-сирѣтъ. вильнуло даткѣвъ изъ деканатѣвъ всего лишь 3900 кор., коли въ тѣи самѣи половинѣ року минувшѣо малисьмо доставленыхъ выше 12000 коронъ.

Вправдѣ получилисьмо изъ кѣлькохъ деканатѣвъ приречєне подѣ словомъ чєсти священнической, що постарають ся и вси залєгле сплатити, и за бѣгучїи часъ непозбєставати въ рєстанціяхъ. Хочємо вѣрїити и надѣятися, що ою так дѣйстно будє, та коли бы то и многїи другїи деканаты посѣшїити схѣтѣли за тымъ примѣромъ, бо инакше — въ самѣмъ незнати — якъ оно выпадє съ сєгорѣчною, за-помогою для нужденыхъ нашихъ вдѣвъ и сирѣтъ. Чи вѣльно то що властиво не вѣльно — нарушати фѣнь корєнный? бо и годѣ уже низше 100 Кор. сходити зъ назначєною запомогою!!

Одъ гр. кат. Митроп. Консїсторїи.

Львѣвъ дня 25. Липня 1903.

Ч. 55.

На двѣ стипєндїи зъ фундаціи б. п. Кардинала Митрополита Михаила Левицкого, назначєнїи для воспїтаннїицъ Института подѣ зарядомъ Инокїи Ч. св. Василїя В. въ Львѣвъ, розписує ся конкурсъ зъ рєченцємъ до 15. сєрпня с. р. О сїи стипєндїи могутъ убѣгати ся лишь осирѣтѣвшии священничїи дѣвчата Архїєпархїи Львѣвскои учащячїи до публичныхъ шкѣлъ. Матєри або опѣкуны, жєлающїи такїи сирѣты умѣстити въ згаданѣмъ воспиталици, мають свои прошєня, заосмотрєнїи свѣдоцтвомъ крєщєнїя дѣтчныхъ сирѣтъ и свѣдоцтвомъ убожєства, вносити въ означєнѣмъ рєченци до Митропол. Консїсторїи. Передѣвсѣмъ узглядняти ся будутъ дѣвчата, сирѣты священничїи, въ крайнѣи збѣтающїи нуждѣ, не мающїи нѣ матєри, нѣ замѣжнѣйшихъ сродникѣвъ, котрїи бы ся ними опѣкували; въ недостатку такихъ, слѣдуютъ сирѣты, котрыхъ матєри вправдѣ жїють, но не мають и найменшихъ средствъ до ихъ удержаня и образованя.

Вѣдъ Митрополитальной Консїсторїи.

Львѣвъ, дня 27. липня 1903.

Ч. 56.

Розписє ся на конкурсъ 5. мѣсць зъ фундаціи б. п. Кардинала С. Сембратовича въ Воспиталици СС. Василїянокъ зъ терминомъ до 15. сєрпня с. р. зъ тымъ, що кандидатки, котрїи водповѣли въ повнѣ вымогамъ въ минувшѣмъ роцѣ, матъ першенство и на сей рѣкъ. При тѣмъ пригадує ся, що условїя принятїя позбѣстають незмѣненїи, якъ попередѣ. О першїи два мѣсця стипєндїи могутъ убѣгати ся сирѣты, належачїи до родины б. п. фундатора, о другїи два сирѣты священникѣвъ, а о одно сирѣты походячїи зъ мїрского сословїя.

Вѣдъ Митрополитального Ординарїату.

Львѣвъ, дня 27. липня 1903.

Кандидаты стану духовного, желаючі до тутешной гр. к. семинаріи зъ Львовской Архієпархіи бути принятыми, мають до 20. вересня 1903. прошеня свои Митроп. Консисторіи предложити и до тихъ слѣдующій свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохіального, що проситель есть сыномъ законно вѣнчанныхъ родичей гр. кат. обряду и въ томъ же обрядѣ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества вѣдъ взгляднаго уряду парохіального выдане, а ц. к. Староствомъ подтверждено.

3) Свѣдоцтво зъ всѣхъ пѣвочій наукъ гимназіальныхъ зъ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слаббсть або яку иншу причину въ протягу наукъ пѣвочей або доше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоцтво вѣдъ дотичного уряду деканального и вѣдъ ц. к. Староста выданнымъ доказати, где въ томъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво нравственности вѣдъ взгляднаго уряду деканального стверджено, въ котромъ кромѣ поведенія просителя и то выраженымъ бути має, чи той же есть безженнымъ.

5. Свѣдоцтво лѣкарске о здоровію просителя и вѣдбутій природной або щепленой оспѣ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдчене дотично звязи вѣйсковою.

Прошеня и свѣдоцтва мають бути приписанными марками штемплевыми заосмотрены. Такожъ цовѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 29. вересня 1903. мають передъ 8. годиною рано въ Архикатедральной Церкви св. ВМ. Георгія явитися, там же выслушати зъ побожностію св. Литургію, котра о 8. годинѣ для нихъ вѣдправитъ ся, а по св. Литургіи въ сали до того назначити ся мающій поддати ся испытыви зъ пѣнія церковного и начать вѣры Християнской. При томъ примѣчае ся, що знающій пѣть гармонійно при рѣжныхъ прочихъ условіяхъ будутъ скорше увзглядненіи при принятію до заведеня, но за тое будутъ обовязаніи дальше въ гармонійномъ пѣнію упражняти ся, и на кожде завѣзане ВЧ. Ректорату семинаріи въ томъ же пѣнію безусловно участь брати. Дальше въ дни вѣдъ ВЧ. Ректорату семинаріи вызначеномъ мають назначеніи къ принятію поддати ся осмотру лѣкаря заведеня що до стану здоровья.

Наконецъ має каждый кандидатъ стану духовного при принятію до семинаріи выказати ся власнымъ молитвословомъ Іерейскимъ и Изборникомъ службъ церковныхъ. Та послѣдня точка обовязуе такожъ тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, котріи вже суть питомцами семинаріи.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львовъ, дня 30. липня 1903.

Кандидаты стану духовного намѣряющій убогати ся о принятію до руской Папской Колегіи въ Римѣ мають до дня 20. вересня 1903. предложити Митроп. Консисторіи свои прошеня и до тихъ слѣдующій свѣдоцтва долучити:

1) метрику крещенія и миропомазаня;

2) свѣдоцтва шкѣль народныхъ и гимназіальныхъ, евентуально свѣдоцтво зрѣлости;

3) свѣдоцтво лѣкарске о здоровію просителя и вѣдбутій природной або щепленой оспѣ посвѣдчаюче;

4) свѣдоцтво моральности вѣдъ взгляднаго уряду стверджено;

5) свѣдоцтво вѣдъ ц. к. Староста, що кандидатъ не належитъ до вѣйсковою звязи;

6) свѣдоцтво убожества затверджено дотичнымъ ц. к. Староствомъ.

Прошеня и свѣдоцтва мають буги приписанными марками штемплевыми заосмотрены.

Дня 29. н. ст. вересня 1903. мають кандидаты по выслуханю Службы Божой, котра о 8. год. рано въ Архикатедральной Церкви вѣдправитъ ся, явити ся въ сали до того назначити ся мающій въ цѣли подданаи ся испытыви зъ пѣнія церковного и начать вѣры Християнской.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львовъ, дня 31. липня 1903.

Подае ся до вѣдомости ВЧ. Духовенства, що испытыви конкурсовій парохіальной вѣдбувати ся будутъ **въ двохъ стальныхъ реченцяхъ** а именно: въ першихъ дняхъ мая передъ св. ВМуч: Георгіемъ и въ першихъ дняхъ листопада передъ св. ВМуч: Димитріемъ. Въ котрыхъ дняхъ тыждня сѣ испытыви вѣдбудуть ся, повѣдомитъ ся ВЧ: Духовенство каждымъ разомъ мѣсяць напередъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львовъ, дня 10. липня 1903.

Ч. 60.

Пригадує ся клирови АЕпархіальному розпорядженю компетентныхъ властей, що до з м я к и книгъ метрикальныхъ.

Рѣшенемъ еще зъ дня 14. вересня 1875. Ч: 7.750. подала Митрополитальна Консисто́рія до вѣдомости и до дальшого точного поступованя розпорядженю Министерства справъ внутреннихъ зъ дня 16. вересня 1875. Ч: 1.767. въ справѣ языка книгъ метрикальныхъ, котре въ дословнѣмъ переводѣ звучить, якъ слѣдує:

„Коли уряды парохіяльнїи 3-хъ обрядѣвъ католицкихъ въ Галичинѣ провадять книги родженихъ, вѣнчанихъ и умершихъ въ языкѣ латиньскѣмъ, що вѣдповѣдає нормамъ, на подставѣ котрыхъ запроваджено тї книги и забезпечаетъ важнїи публичнїи и приватнїи интересы, до документѣвъ метрикальныхъ привязанїи, нема нїякои причини вѣдступати вѣдъ того звичаю и належить его и на будучнѣсть держати ся. Сторонамъ, котрїи вписати мають до метрики рожденихъ и вѣнчанихъ свое имя, станъ и т. д., вѣльно послугувати ся такожъ языкомъ польскимъ, рускимъ або нѣмецкимъ. Посвѣдченя метрикальнїи, яко урядовїи вытяги зъ книгъ публичныхъ, мусять годити ся дословно зъ вписомъ умѣщенимъ въ книгѣ метрикальнѣй, чо́го при выдаваню того рода вытяги стисло держати ся нележить. Коли однакъ не ходить о властивїи вытяги, но лишъ о посвѣдченє певныхъ въ реестрахъ записанихъ обстоятельствахъ, позбавляє ся до волѣ властей, взглядно сторѣнъ, жадати выдачѣ такихъ посвѣдченъ въ еднѣмъ зъ выше вымѣненихъ языко́въ, а тому жаданю повиненъ провадять метрики удовлетворити, коли владає обранымъ языкомъ. Коли не жадано выразно едного зъ тыхъ языко́въ, належить выдати посвѣдченє въ языкѣ латиньскѣмъ“ (Обвѣщенє ц. в. Нам. зъ 25/IX 1875. Ч: 47.131. д. 3. кр. Ч: 66.).

Пригадуючи повыше в. розпорядженє, котре и нынѣ еще має повну обовязуючу силу, приказує ся Всч. клирови АЕпархіальному тогоже, ажъ до дальшого зарядженя компетентныхъ властей, держати ся, тымъ бѣльше, що книги метрикальнїи яко публичнїи документи подпадають подъ надзѣръ властей державныхъ и мають провадити ся по приписамъ тыхже властей.

Вѣдъ гр. кат. Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 29. червня 1903.

Ч. 61.

ОБВѢЖНИКЪ.

Высоке ц. к. Намѣсництво рѣшенемъ зъ дня 25. червня 1903. Ч: 123.587 заявило слѣдуюче:

„Пѣсля §. 59. закона зъ 7. мая 1874. В. з. д. Ч: 50. опорожне-

ныхъ бенефіцій впливають до религїйного фонда. Понеже пѣсля §. 23. того закона до доходѣвъ бенефіціальныхъ належать оплаты за заповѣди, вѣнчаня и похороны, прѣтоє ОО. Администраторы суть должнїи такожъ оплаты за заповѣди въ рахунку доходѣвъ епитрахильныхъ выказовати.“

Що симъ подає ся до вѣдомости и до застосованя Всч. Архієпархіального душпаствьрского Духовенства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. липня 1903.

ХРОНИКА.**Сотрудництва отримали новопоставленїи пресвитери:**

Петро Левичкїи въ Городку, Симеонъ Гаврилюкъ въ Зарваници, Алексей Миронъ Даниловичъ въ Сосновѣ, Павло Чехуть въ Вербилѣвцяхъ, Петро Кижикъ въ Буску.

Сотрудництва отримали ОО.:

Льонгинъ Туркевичъ въ Луцѣ малѣй, Іоанъ Харламповичъ въ Завидовичахъ.

Завѣдательство отримавъ:

о. Володимиръ Марчакъ въ Николаевѣ.

Въ пропозиціи умѣщенїи ОО.:

на Кольову дек. Скольского въ терѣ 1) Богданъ Янѣшевскїи, 2) Іосифъ Высочанскїи, 3) Ярославъ Лучаковскїи а въ списѣ 4) Володимиръ Присташевскїи 5) Іосифъ Дикїи 6) Артанїи Авдикевичъ 7) Николай Рыцарь 8) Плятонъ Карпинскїи 9) Іоанъ Юрковъ на Ораву дек. Скольского въ терѣ 1) Сухославъ Лучаковскїи, 2) Володимиръ Присташевскїи 3) Левъ Сѣльнскїи въ списѣ 4) Артемїи Авдикевичъ, 5) Плятонъ Корпинскїи, 6) Николай Рыцарь, 7) Іоанъ Юрковъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

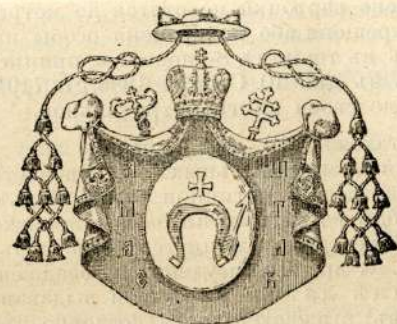
О. Емплїянъ Яросевичъ парохъ въ Хащованю померъ дня 11. липня 1903.
О Савинъ Беодоровичъ парохъ Ракова померъ дня 19. липня въ Вѣдни въ шпиталѣ.
Душѣ ихъ поручає ся молитвамъ ВЧ. Кліра.

Вѣдъ гр. кат. Митроп. Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. серпня 1903.

АНДРЕЙ
Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 24. серпня.

Ч. XIII.

Ч. 62.

Ч. 6301. — Въ справѣ точного и правильного записованя до книгъ метрикальныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво заудѣлило сюда подъ днемъ 1. Липня 1903. Ч. 90837 слѣдующе распоряджене:

„Ц. к. Намѣстництво зауважало, що духовенство парохіальне не все сповняе точно свѣи обовязокъ въ провадженю книгъ метрикальныхъ подъ ваглядомъ запису випадковъ уродженя, вѣнчаня и смерти, котрѣ ся лучали въ окрузѣ ихъ парохій.

Вже патентъ цѣсарскій зъ дня 20. Лютого 1784. подносить зъ натискомъ, що реестра уродженыхъ, вѣнчаныхъ и помершихъ суть актами великой важности такъ для друга, дѣйствія державного, якъ такожъ для правно-приватныхъ обстоятельствъ обывательствъ державы, позаякъ становлять доказъ стосунку фамилійного поодинокихъ особъ не меньше правъ и обовязковъ вынікаючихъ послѣ приписовъ закона цивильного зъ стосунку правно заключеного супружества.

Мимо того случае ся, що духовенство парохіальне не записуе кождымъ разомъ до книги метрикальной въ присутности свѣдковъ актовъ крещеня або вѣнчаня заразъ новѣдбутю дотычного акту, але

вѣдбуть актъ нотуе собѣ тымчасомъ на карточкѣ, пѣзднѣйше черезъ забуте або зачрачене карточкѣ не втягае до метрикѣ тыхъ нотатокъ, въ случахъ же окрещена або похоронена особы инного обряда занедбуе донести о томъ въ терминѣ 8-дневномъ, приписаномъ рескриптомъ министеріальнымъ зъ дня 10. Серпня 1886. Ч. 7191. ex 1884 парохови въ цѣли вписана до своей книги метрикальной.

Случае ся такожь, що при записаню акту уродженя, вѣнчана або смерти до книгъ метрикальныхъ, духовенство умѣщае будьто невластиве назвиско родове дотичной особы, будьто записуе тое назвиско ошибочно подъ взглядомъ писовнѣ и происходженя особы, надто не перестерѣгае рескрипту министеріального зъ 16. Вересня 1875. Ч. 1767. Ч. 66. Дн. у. кр. приписуючого провадженя записѣвъ метрикальныхъ въ языцѣ латиньскѣмъ и выдаваня вытягѣвъ метрикальныхъ (выписѣвъ) згаджаючихъ ся дословно зъ записами въ книгахъ метрикальныхъ.

Понеже занедбане запису въ книгахъ метрикальныхъ актѣвъ уродженя и окрещеня, такожь вѣнчана або смерти въ обще и такожь ошибочно записоване тыхъ актѣвъ спроваджае не толькѣ для правительства але такожь для особъ интересованыхъ дуже шкѣдливи наслѣдствія, особливо, що въ томъ случаю пѣсля припису нормального зъ дня 23. Цвѣтня 1813. Ч. 13683. муситъ бути позволене доказати тое, що мусѣло бути черезъ метрики окрещена, вѣнчана або смерти доказане, иннымъ дуже утяжливимъ и коштовнымъ способомъ, протѣ ц. к. Намѣстництву упрашае Высокопреподобну Консисторію о препорученѣ Урядамъ парохіальнымъ, чтобы въ провадженю записѣвъ метрикальныхъ завсѣгды тримали ся точно обовязуючихъ приписѣвъ метрикальныхъ, деканамъ же пригадати ихъ обовязокъ, чтобы при періодичныхъ визитаціяхъ переконували ся, чи тѣи приписы суть точно перестерѣгані и о кождѣмъ случаю занедбана запису, будьто ошибочно запису акту уродженя и окрещеня, такожь вѣнчана або смерти, доносили предложеной Власти, въ цѣли властивого дальшого зарядженя.

Въ концѣ изволить Высокопреподобна Консисторія поучити пѣдвладнй Уряды парохіальнй, що прошена о деспензу ѳтъ перешкодъ кривництва або посвояченя въ цѣли заключеня супружества, мають стороны (женихи) въ мыслѣ §. 84. зак. держ. самѣ и въ власномъ имени (а не Уряды парохіальнй въ имени женихѣвъ) вносити впрѣсть (не посредственно) до ц. к. Намѣстн. и долучити до просьбы черезъ женихѣвъ пѣдписанный родовѣдъ черезъ властивый Урядъ парохіальнй потвержденый, зъ котрого бы повзяты можна степень заходячого межѣ наречеными кривництва взглядно посвояченя, такожь даты уродженя нареченыхъ, немѣньше дату смерти мужа нареченой взглядно дату смерти жены нареченого.

Тое подае ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до якъ найточнѣйшого поступованя по мысли повысшого в. роспорядженя.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ дня 22. серпня 1903.

Ч. 63.

Ч. 6290. Въ справѣ правильного поступованя при увѣльненю и веденію въ душпастьерскй посады и при поданяхъ о ремунарацію за *excurrendo* завѣдательство и заступство сотрудника.

По поводу неправильного поступованя при увѣльненю и введенію въ душпастьерскй посады якъ и при поданяхъ о ремунарацію за *excurrendo* завѣдательство и заступство сотрудника розпоряджае ся:

1) о кождѣмъ увѣльненю и введенію въ душпастьерску посаду має деканъ донести заразъ М. Консисторіи, въ цѣли вставленя у цк. Намѣстництва о асигнованѣ платнѣ для нововведенного;

2) скоро нововведенный до 4. недѣль на зѣставъ вѣзванный до зложеня таксы за вѣднесенесе до цк. Намѣстництва о асигнату платнѣ для него має въ дорозѣ уряду деканального внести сюда ургенсь, а по дальшихъ 4. недѣляхъ второй ургенсь; звычайно обидняесе асигната платнѣ зъ той причины, що деканъ не довѣсь сюда о введенію, бо М. Консисторіи вѣдносится о асигнату платнѣ ажъ по донесеню декана о введенію дотичного кандидата въ душпастьерску посаду;

3) толькѣ за *excurrendo* завѣдательство парохіи опорожненыхъ (§. 10) и за заступство сотрудника сотрудничствъ системизованыхъ необсаджныхъ — належится ремунараці; коли же завѣдуесе парохією *excurrendo* лишь по причинѣ недуги пароха або заступае ся сотрудника обсадженого, но лишь где инде до службы придѣленнотѣ — то не належится завѣдуючому взглядно заступающему ніяка ремунарація зъ фонду религійного;

4) при поданяхъ о ремунарацію за *excurrendo* администрацію треба навести назвиско и день смерти попередного пароха, число и дату тут. рѣшеня, котрымъ проситель зѣставъ *excurrendo* завѣдательствѣ поставленый взглядно въ томъ завѣдательствѣ затвержденый а наконецъ число и дату грамоты на пѣдставѣ котрой зѣставъ проситель увѣльненый а его наслѣдникъ НН. яко мѣстцевый завѣдатель або парохъ введеный; коли тыхъ датъ не подавъ проситель въ своѣмъ поданю, то має ихъ подати деканъ въ своѣмъ предложеню зъ додаткомъ чесель и датъ донесень деканальныхъ о смерти пароха и о введенію мѣстцевого душпастьера;

5) при поданю о ремунерацію за заступство сотрудника треба подати число и дату грамоты, на подставѣ котрой послѣдній сотрудникъ НН. зоставъ увольненный и день того увольнення; число и дату грамоты, на подставѣ котрой его наслѣдникъ НН. зоставъ впровадженный и день того впровадження; коли тыхъ датъ не подавъ проситель, то має ихъ подати деканъ въ своѣмъ конкомитаційнѣмъ предложено зъ додаткомъ числа и даты донесеня деканального о увольненю одного а введеню другого сотрудника;

6) прошеня взгляди предложена безъ такихъ датъ не могутъ бути увзгляднені.

7) всѣ поданя мають предклагатися посредствомъ дот. уряду деканального; въ противнѣмъ разѣ не могутъ бути увзгляднені;

8) поданя не по формѣ и существующимъ приписамъ выготвлені мають настоятелѣ деканѣвъ звертати до доповненя и ажъ по такѣмъ доповненю сюда предклагати.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18 Серпня 1903.

Ч. 64.

Ч. 3812 Австрійске Тов. Червоного Креста выдало справоздане за рѣкъ 1902. Зъ сего оказуе ся, що въ Галичинѣ Тов. тоє має 1927 членѣвъ звичайныхъ 9. надзвичайныхъ, а 104 почетныхъ. Філія Галицка выказуе въ 1902 р. доходу 18431 кор. и 51 сот.

Мастокъ загальный выносить 280770 кор. 10 с. 95 монахинѣ и 45 свѣтскихъ невѣсть по вѣдбутю курсу приготовательного зъобовязали ся до полненя службы въ шпиталяхъ санитарныхъ на выпадогъ войны.

Духовенство галицке обѣщало, що урядити шпиталѣ резервоі для 50 офицерѣвъ и 180 жовнѣрѣвъ, заявило такожъ готовѣсть дѣлати опѣку домову для 38 офицерѣвъ и 142 жовнѣрѣвъ.

Въ минушѣмъ роцѣ уложено остаточно и выдано инструкцію для всѣхъ родѣвъ службы санитарной организованой черезъ товариство. Не поперестаючи на приготованияхъ до дѣланя чоловѣколюбивого въ часѣ будучой войны, Тов. старае ся въ часѣ миру нести жертволюбиву помѣчь хорымъ. На вѣзване властей политическихъ бере оно живу участь въ поконаню хорѣвъ эпидемичныхъ въ той способѣ, що достарчае баракѣвъ переносныхъ иденосныхъ и уряджуе шпиталѣ, а такожъ призначае своихъ людей до обходженя хорыхъ и до обслуги апаратѣвъ дезинфекціныхъ.

Школа Червоного Креста при Львѣвскимъ загальнѣмъ шпиталі оказала ся дуже пожиточною. Въ нѣй бо образують ся надзирательки хорыхъ монахинѣ и свѣтскі, котрі ознакомивши ся зъ вымаганемъ гігіены и обходженемъ хорыхъ, працюють зъ великимъ узнанемъ дотычныхъ сферѣ середъ терпячоі людскости яко помѣчницѣ лѣкарѣвъ.

Припоручае ся ВЧ. Духовенству, абы тоє пожиточне Тов. якъ доси, такъ и на будучность поспирати старало ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 10. Серпня 1903.

Ч. 65.

Ч. 6351. Для рукополаганя въ пресвитеры призначаея речинець на день 7. вересня н. ст. с. р., въ которомъ то дни жилаючі ту св. Тайну приняти въ Митроп. Ординаріатѣ лично явитися мають.

Въ цѣли узисканя принятія до дому пресвитеріального обовязані кандидаты стану духовного внести въ непереступномъ речинци до 1 н. ст. вересня с. р. включно посредствомъ дотычного уряду деканального свои поданя и тіиже слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

- 1) Свѣдоцтвомъ моральности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатаной ковертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившіися, свѣдоцтвомъ вѣнчаня.
- 4) Посвѣдченемъ вѣдъ ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугуе увагляднене § 25 закона о общей краевой оборонѣ.

Примѣчаея, що лишь ті кандидаты къ св. рукополаганіе будутъ прыпущені, котрі при попередномъ испытѣ къ тому успособленими оказують ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ дня 21. серпня 1903.

Ч. 66.

Ч. 6289. Въ справѣ Товариства св. Петра.

На просьбу выдѣлу Товариства для заповоги убогихъ церквей имени св. Петра розсылаея зъ нынѣшнымъ числомъ Вѣдомостей до всѣхъ урядовъ парохіальныхъ водозву Товариства до громадъ зъ препорученемъ доручити туюже громадѣ матеріой зъ тымъ, чтобы тамъ где парохія складеа зъ больше громадъ, громада матерна удѣлила водозву и громадамъ дочернымъ.

Тойже выдѣлъ именовавъ по мысли §. 26. статута на засѣданію зъ 6. липня с. р. водпоручниками Тов-а окромъ оо. декановъ, давнѣйше именованныхъ, еще и всѣхъ оо. катихитовъ и пароховъ городскихъ. Першій зъ нихъ малибы збирати членовъ вкладки и датки межи професорами и учителями, а другіи межи прочою интеллигенціею городскою. Въ той цѣли малибы першій выготовити листу професоровъ взглядно учителямъ, а другіи листу всѣхъ товариствъ, институцій, брацтва и всѣхъ интеллигентныхъ русиновъ, як: урядниковъ, нотаровъ, адвокатовъ, дѣкаровъ, техниковъ и прочихъ русскихъ личностей, и, при залученію той листы, выслати sigulando письменне запрошене до вступлени въ члены Тов-а зъ вкладкою що наименше 1. корона водъ особы физичной а 5. кор. водъ особы моральной (брацтва, товариства, громады, институцій) рѣчно и 1. кор. вишевого одноразово. Призбираній въ сей способъ члены и вкладки малибы доручитися мѣстцевому парохови, мѣстцевый парохъ же мавъ бы доручити ихъ водпоручникови деканальному для доручени выдѣлови въ дорозѣ Консистоіи.

Пріймаючи сю организацію до пріятной вѣдомости и подаючи еи до вѣдомости интересованихъ Всч. оо. водпоручниковъ препоручаея тимже, чтобы дѣлами товариства св. Петра, такъ важного и такъ полезнаго, якъ найревнѣйше занималися.

Водъ гр. кат. Митрополитальной Консистоіи.

Львовъ, дня 15. Серпня 1903.

Ч. 67.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митроп. Консистоіа росписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) подъ днемъ 13. серпня 1903 зъ реченіемъ до дня 15. жовтня 1903:

Ч. 6139 — **Иванчаны** зъ прилуч. Березовица мала, Кобыла и Курники Иванчанскій дек. Збаражского съ тымъ застереженемъ, що на вылучене прилученой въ Березовица малой изъ звязи парохіи въ Иванчанамъ институтуюційся має дати декларацію своєю согласія наданя приватного.

б) подъ днемъ 13. серпня 1903 зъ реченіемъ до 15. паздерника 1903:

Ч. 6141 — **Хашчоване** дек. Сколоского.

в) Ч. 6140 — **Рыпянка** съ прилуч. Мыслова, Яворовка дек. Калушского поданя правительственного.

г) Ч. 6138 — **Раковъ** съ прилуч. Надѣевъ дек. Перегиньского наданя правительственного.

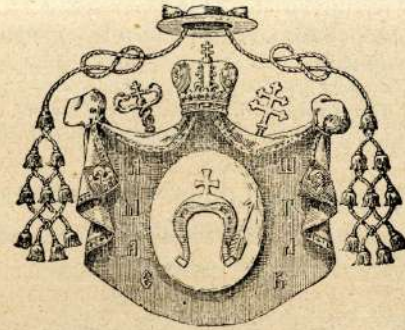
Ч. 6191 — Реченець къ убѣгательству на парохію Лишица горѣшна и долѣшна деканата Рогатиньского продовжаея до 30 Вересня 1903съ тымъ ореченемъ що получившій сказану парохію при институцій каноничной на туюже издасть декларацію на отлучене долѣшноу Лишиць отъ парохіи Лишица горѣшна.

Водъ Митрополитальной Консистоіи.

Водъ гр. кат. Митроп. Ординаріята.

Львовъ, дня 8. серпня 1903.

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 18. вересня.

Ч. XIV.

Ч. 68.

Ч. 5631. — Вагаюмъ адресы при посылкахъ урядовыхъ.

Для уникненя всякихъ непорозумѣнь поручае ся Веч. урядамъ деканальнымъ и парохіальнымъ, щобы на будуче на адресѣ при урядовыхъ посылкахъ почтою не уживали загальнои клявзулѣ: „рѣчь урядова вѣльна вѣдъ оплаты,“ а тѣлько по мысли Арт. V закона зъ дня 2/10 1865 в. з. д. ч. 108 подавали до якои справы (церковной, супружеской, школьной) дотычна посылка вѣдноситъ ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 26. серпня 1903.

Ч. 69.

Ч. 5785. — Въ справѣ надвычайныхъ даткѣвъ до фонда вдов-сиротиньского.

Комисія фонда свящ. вѣдовъ и сирѣтъ тут. Архієпархіи промавляє за тымъ, щобы конечно пѣсля Статута Товариства уплачувано датки надвычайній до фонда, котрій, еслибы акуратно и докладно уплачувані були, становили бы рѣчно показну квоту высше 8000

коронъ. Зъ прикростію нотує Комисія, що майже до половини року доставлено до фонда звичайнихъ даткѣвъ зъ деканатѣвъ ледви 3.900 коронъ, коли въ половинѣ минувшаго року було зложенохъ выше 12000 коронъ.

Митрополитичій Ординаріятъ згаджаючи ся зъ тымъ, буде строго наставати на уплачуванє згаданихъ даткѣвъ надзвычайныхъ зъ будь котрого титулу.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. вересня 1903.

Ч. 70.

Ч. 6922. — Въ справѣ задгностій за Шематизмъ зъ 1902 и 1903 р.

Вѣдозвою зъ дня 3. липня 1903 Ч. 4872 (Львѣвскій-Архієпархіальній Вѣдомости Ч. IX зъ дня 16. липня 1903) завѣзвала Митрополита Консисто́рія Всч. Уряды деканальній, абы найдалше по конецъ липня 1903 вырѣвнали всѣ задгности за Шематизмъ зъ 1902 и 1903 р. Многі Уряды деканальній доси не учинили того и тому поновно пригадує ся имъ, абы прислали якъ найскорше залягаючі належитости.

Такожь примѣчає ся, що цѣна за Шематизмъ на 1902 и 1903 р. выносить 2 кор. 60 сот.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 11. вересня 1903.

Ч. 71.

Ч. 6921. — Въ справѣ вѣдгипкѣвъ до Шематизму на 1904 р.

Пригадує ся Всч. Урядамъ деканальнымъ, абы якъ найскорше прислали исправленій вѣдгипки до Шематизму на 1904 р., высланій имъ въ липни с. р. (Льв.-Архієп. Вѣдомости Ч. IX. зъ дня 16. липня 1903), бо зъ концемъ вересня с. р. зачне ся печатанє нового Шематизму.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 11. вересня 1903.

Ч. 72.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисто́рія розписує на конкурсъ пѣдъ днємъ 10. вересня 1903 зъ реченцемъ до дня 5. листопада 1903 слѣдуючій парохіи:

Ч. 6647. — Рогачинъ зъ прилуч. Мѣстечко, дек. Нараѣвского, наданій приватного.

Ч. 6648. — Якимѣвъ, декан. Буского, наданія лат. Пароха въ Буску.

Ч. 6714. — Кудинѣвъ зъ прилуч. Беремѣвъ, декан. Зборѣвского, наданія приватного.

Ч. 6778. — Загѣре, декан. Залозецкого, наданія приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́рії.

II.

Ч. 6812. — Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ Галичи.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Станиславѣвъ розписала пѣдъ д. 20. липня 1903 ч. 706 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Галичи зъ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ женескѣй. До той посады привязаній суть поборы III. клясы платъ зъ евентуальнымъ увзглядненємъ постановленія §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899 ч. 81. — Священники рефлектуючі на тую посаду, мають дотычній поданія посредствомъ своєї настоятельской власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной внести до д. 15. вересня с. р.

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́рії.

Львѣвъ, дня 10. вересня 1903.

III.

Ч. 6956. — Оголошує ся конкурсъ на посады катихитѣвъ въ Радехѣвъ, Буску, Калуши, Бѣбрѣць и Берездѣвцяхъ.

А. Ц. к. Рада школьна окружна въ Камѣнцѣ Струмиловѣй розписала пѣдъ д. 6. серпня 1903 ч. 2129 конкурсъ: а) на посаду гр. кат. катихита въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй мужескѣй злученѣй зъ 4-клясовѣю школою народною въ Радехѣвъ зъ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѣй 6-клясовѣй школѣ женескѣй. До той посады привязаній суть поборы II. клясы платъ; — б) на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Буску зъ обовязкомъ удѣлюванія науки религіи въ тамошнѣй 6-клясовѣй школѣ женескѣй тамже, и въ 1-клясовѣй школѣ мѣшанѣй на тамошнѣмъ передмѣстю „Довга сторона.“ До той посады привязаній суть поборы III. клясы платъ. — Священники убѣгаючі ся о тѣи посады мають дотычній удокументованій поданія внести посредствомъ своєї настоятельской власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной найпѣзнѣйше до 15. жовтня 1903.

Б. Ц. к. Рада школьна въ Калуши розписала пѣдъ д. 21. серпня, ч. 1867 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита 6-клясовѣй школы му-

жескои въ Калужи зъ обовязкомъ учити религiи такожь въ 6-клясово́й шко́лѣ женської тамже. До тои посады привязані суть поборы III. клясы платъ. Священники рефлектуючі на тую посаду мають свои подана посредствомъ своеи настоятельной власти до высше сказаной ц. в. Рады шк. окр. внести до дня **15. жовтня 1903.**

В. Ц. к. Рада шко́льна окружна въ Бѣбрцѣ обвѣстила по́дъ д. 15. серпня 1903 ч. 1857 конкурсъ: а) на посаду гр. кат. катихита зъ поборами III. клясы платъ въ 6-клясово́й шко́лѣ мужескої и женської въ Бѣбрцѣ; б) на посаду гр. кат. катихита зъ поборами IV. клясы платъ въ 5-клясово́й шко́лѣ мѣшаной въ Берездѣвцяхъ. Убѣгаючі ся о ти посады священники мають дотычній удокументовані подана посредствомъ своеи настоятельной власти до высше сказаной Рады шко́льной внести до дня **15. жовтня 1903.**

Тое подае ся Всч. Клиру Архієнарх іальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистерiи.

Львѣвъ, дня 12. вересня 1903.

ХРОНИКА.

Дѣйствительнымъ деканомъ Залозецкого деканата именованъ:

О. Іоанъ Кулицкій, завѣдатель тогожь деканата и парохъ Маркополя.

Архієрейске благословеніє зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошанскихъ отримали ОО.:

Иполитъ Дроздовскій парохъ въ Кияжѣмѣ, Яковъ Мандзій парохъ въ Войшловѣ.

Власть bіпапі отримали ОО.:

Іосифъ Мельницкій парохъ въ Полоничахъ, Іосифъ Ганкевич парохъ въ Краснѣмѣ.

Брацтва Найсвят. Тайнъ зѣстали канонно установлені при церквахъ:

св. ВМ. Георгія въ Гологорахъ, пар. св. О. Николая въ Жуличахъ.

Вѣдпусть на всегда отримали церкви:

пар. Рождества св. Іоанна Крестителя въ Баворовѣ, пар. Успенія пресв. Богородицѣ въ Долинянахъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Николай Здерковскій, завѣдатель Конюхова, померъ д. 25. серпня 1903.

О. Ізидоръ Темницкій, парохъ Кудиновець, померъ д. 31. серпня 1903.

О. Фавстинъ Гавришо, парохъ Лонѣ, померъ д. 8. вересня 1903.

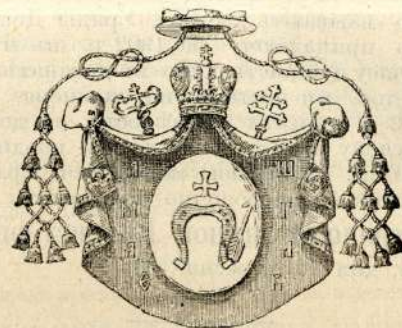
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Духовенства.

Вѣдъ гр. кат. Митроц. Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18 вересня 1903.

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріята. Изъ Ставропигійской типографіи по́дъ управ. О. Дашлюка.

Львѣвско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 8. жовтня.

Ч. XV.

Ч. 73.

Ч. 7335. — О набоженствѣ жовтневѣмъ сего року.

Пригадуе ся Всч. Священству приписане на кождый рѣкъ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень по́сля церковного численя вѣдправляти ся має по́сля АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1897 Ч. 71. стор. 138—142.

Приписана при тѣмъ набоженствѣ молитва къ св. Обручнику Іосифу була звѣдси розбслана вразѣ зъ числомъ X. Вѣдомостей изъ 1889 р. (ч. пор. розпорядженя 59., стор. 93.); а еслибы молитва таи въ яко́йсѣ церквѣ бракувала и не вѣднайшла ся, то належить ю або вѣдписати або безпроволочно зъ книгариѣ Ставропигійского Института спровадити.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 26. вересня 1903.

Ч. 74.

Ч. 522. Ком. — Вымають ся Всч. Уряды декан. поновно до предложена выказѣвъ Душпастьрѣвъ, обовязаныхъ до даткѣвъ до фонда вдов-сирот.

Зъ надѣсланныхъ тутъ до теперъ Выказѣвъ Всч. Душпастьрѣвъ, обовязанныхъ до даткѣвъ къ вдов. сирот. фонду оказалось, що не всѣ Всч. Уряды Деканальні точно выповнили тутешній приказъ зъ дня 10. серпня с. р. Ч. 451/ком., а то що до выповненя рубрики „За-леглисть по конецъ 1901 р.“, и „Припадаюча належитѣсть за 1902 р.“

Въ виду того взымають ся Всч. Уряды Деканальні означити точно належитість припадаючу за 1902 р. въ мѣру побираной въ 1902 р. конгруи и часу душпастврства въ деканатѣ въ протягу 1902 р., и безъ взгляду на тоє, чи збстала она уплачена, чи нѣтъ, — квоту припадаючу за 1902 р. вписати въ цѣлости въ дотычну рубрику, — тоже и точно обчислену квоту залежностей поодинокихъ душпастврствъ по конецъ 1901 р. Тѣ выказы мають Всч. Уряды Деканальні въ надосланю приоставши безприволочно предложити.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 24. вересня 1903.

Ч. 75.

Ч. 7350. — Въ справѣ выставки приборѡвъ литургичныхъ и ризъ церковныхъ зъ часѡвъ Цѣс. Маріи Тересіи.

Єго ц. к. Выс. Архикнязь Людовикъ Викторъ намѣряє въ Вѣдни устроити выставу приборѡвъ литургичныхъ и ризъ церковныхъ, входячихъ зъ часѡвъ незабутой памяти Цѣсаревой Маріи Тересіи.

Въ тѡй цѣли воднесено ся до Митр. Ординаріату зъ прошенемъ о поданє церковей, а взглядно парохій и монастырей, въ котрыхъ бы наведеніи рѣчи церковній и ризы жертвованіи або можливо руками незабутой сеи Цѣсаревой або Ёї дочерей тканіи або вышиваніи находили ся.

Протое взымає Митр. Ординаріатъ Всч. Уряды парохіяльній о безприволочне поданє до Митр. Ординаріату, де такіи предмети и рѣчи церковній высше згаданымъ обстоятельствамъ водповѣдаючіи находили бы ся въ цѣли удовлетворенія высше наведеному благородному намѣреню Єго ц. к. Выс. Архикнязя Людовика Виктора.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 1. жовтня 1903.

Ч. 76.

Ч. 7362. — Въ справѣ несеня помочи погорѣльцямъ Золочева.

Комитетъ ратунковый завязаный въ цѣли несеня помочи погорѣльцямъ страшнымъ пожаромъ навѣщеного мѣста Золочева приславъ ту слѣдуючу водозву:

„Загально звѣстна єсть страшна нужда, котрою Провидѣніє дѡткнуло наше нечастие мѣсто.

Розмѣры єи не дадутъ ся описати тымъ болѣше, що дѡткнула она наибѡльшу часть народу въ числѣ около 5000 душъ, котра теперъ голодна и неодѣта подъ голымъ небомъ проживає зимній осѣнній ночѣ. Загальна шкода выноситъ надъ кѡлька мільонѡвъ коронъ. Комитетъ ратунковый звертає ся делятого до Свѣтлого Уряду парохіяльного зъ горячою просьбою о сердечній слова зъ амвоны поучаючи парохіянъ о страшномъ положеню погорѣлыхъ, якъ такожъ о занятє збира-

немъ складокъ, котрїи Свѣтлый Урядъ парохіяльній зволитъ ласкаво прислати до рукъ Комитету ратункового.“

Повысша водозва удѣляє ся Всч. Урядамъ парохіяльнымъ зъ припорученемъ, щобы въ мыслѣ той-же до складокъ на рѣчь наведеныхъ погорѣльцѡвъ словомъ и дѣломъ причинити ся поспѣшили.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 1. жовтня 1903.

Ч. 77.

Ч. 5673. Въ справѣ жертвъ на докѡнченє будовы церкви въ Олексичахъ.

Урядъ парохіяльній въ Олексичахъ надѡславъ тутъ слѣдуючу водозву:

„Парохійка Олексичѣ зъ прил. Ярушицѣ числить 418 душъ и має церковцю стареньку лѣтъ тому 200 побудовану. Та церковъ знищена зубомъ часу, до того такъ маленька, що ледве въ нашѡмъ краю где такого розмѣру Дѡмъ Б. знаходивъ ся, не могла уже болѣше для славы Б. служити, тожъ парохіане знайшлись въ конечности нову церковъ побудовати. Мимо крайно неспрїяючихъ обставинъ, мимо перепонъ зъ стороны патрона церкви и другихъ, побожній парохіане не дались водклонити водъ повязтого замѣру и сего року приступили до дѣла — до будовы нового Дому Б. И дѣло поступило впередъ — церковъ въ половинѣ выбудована. Но где еще конецъ того дѣла? Громадяне крайно убогїи зъ выселенемъ силъ складають свои датки та не всѣ можуть, бо суть такіи, котрымъ мусить ся водписати ихъ конкуренцію, видить бо Богъ, що не мають звѡдки ю заплатити. А до того Нѣмцѣ протестанты, котрїи въ половинѣ Олексичѣ замешкують и того року спровадженїи мазуры нетерпеливо чекають, коли то убогїи Русины болѣше зъубожіють, щобы могли бути змушенїи свою батькѡвщину за пѡвъ дармо имѣ збути. Прикра ситуація парохіянъ, но еще прикрѣйша того, котрого Провидѣніє Б. поставило ихъ парохомъ, котрый видить всю ихъ бѣду и нужду, а помочи имѣ не въ силѣ. Зъ помочію може имѣ прїйти наше жертволюбиве духовенство. Правда не всѣ священники може водчуютъ конечность той помочи, але многїи водчуютъ и Тыхъ я прощу и молю, щобы схотѣли ласкаво причинитись до докѡнченя Дому Б. хотьбы найменьшою лептою. Лѣтъ тому кѡлька щедро прислали священники жертвы для погорѣльцѡвъ Олексичкихъ, а я маю повну надѣю въ Бозѣ, що и теперъ тыхъ жертволюбивыхъ сердець не бракне. Всякїи жертвы зъ подякою прїймає о. Петро Яцишинъ парохъ въ Олексичахъ почта въ Подгѡрцяхъ коло Стрыи.“

Подаючи до вѣдомости повысшу водозву поручає ся тоє богоугодне дѣло жертволюбію Всч. Духовенства.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 24. серпня 1903.

Ч. 78.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсѣ слѣдуючі парохіи:

а) пббѣ днямъ 24. вересня 1903 зъ рѣшенемъ до дня 12. листопада 1903:

Ч. 7156. — **Довге** зъ прилуч. Моршинъ, декан. Стрыйского, надана приватного.Ч. 7228. — **Лоня**, декан. Унѣвского, надана ВПреосвящен. Митр. Ординаріату обр. гр.-кат.

б) пббѣ днямъ 1. жовтня 1903 зъ рѣшенемъ до дня 26. листопада 1903:

Ч. 7333. — **Ляшки королѣвскій**, декан. Унѣвского, надана приватного.

Водъ Митрополитальнои Консисторіи.

ХРОНИКА.**Завѣдательства отримали 00:**

Володимиръ Левицкій въ Любвицяхъ, Григорій Грушка въ Сновичи, Михайль Андрущишинъ въ Лоци, Михайль Сивенькій въ Дерновѣ, Іоанъ Юрковъ въ Жупаню, Онуфрій Кончевичъ въ Тухольцѣ, Василь Зацерковный въ Подгородю.

Сотрудництва отримали 00.:

Володимиръ Барановскій въ Лисятичахъ, Романъ Березовскій cum jure directionis въ Коростовичахъ.

Презенту отримавъ:

О. Николай Янович на Медынѣ.

Канон. институцію отримали 00.:

Николай Демчинскій на Вѣлявцѣ, Амвросій Полянскій на Конохѣвѣ, Іоанъ Кобриничъ на Добротворѣ, Діонизій Жуковскій на Олѣвѣ, Андрей Гиналь на Увес, Михайль Сивенькій на Дерявѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво айгнувало плату для прив. сотрудниина на дальшій одинъ рѣкъ:

въ Сосновѣ.

Престолъ упривилеованый отримали Церкви:

пар. Пр. М. Параскевіи въ Коростовѣ, Рождества пресв. Богородицѣ въ Малковичахъ, Усѣкновенія ч. главы св. Іоанна Крестителя въ Ялниковатѣмъ.

Брацтва тверезости збѣтали канонно установленіи при церквахъ:

пар. Воскресенія Господнього въ Стѣвцѣ, філ. Преп. О. Онуфрія въ Майданѣ гологорѣкѣмъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Іоанъ Стрѣльбицкій, парохъ въ Подгородю, померъ дня 20. вересня 1903. Душу Ёго поручає ся молитвамъ Веч. Клира.

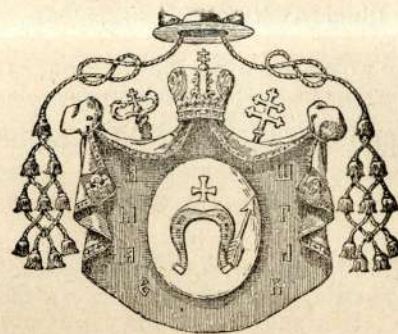
Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 8. жовтня 1903.

АНДРЕЙ

Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата. Изъ Ставропигійской типографіи пббѣ управ. О. Дан илюка.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 3. листопада.

Ч. XVI.

Ч. 79.

Ч. 8098 — Въ справѣ переходу зъ гр.-кат. на обрядъ рим.-кат.

Въ справѣ переходу зъ гр.-кат. на обрядъ рим.-кат. выдала Конгрегация о розширеніи вѣры слѣдуюче рѣшене:

Accepta epistola die 15. mensis vertentis data sub Nr. 1485 pergratum mihi est opportunas dilucidationes exhibere quoad petitionem e graecorum ad latinum ritum transeundi. 1. Itaque haec S. C. nemini concedit veniam transeundi ex uno ad alium ritum, nisi intercedat consensus Episcopi a quo et ad quem in scriptis traditus. 2. A praedicta consensione imploranda non eximuntur fideles ritus graeci qui subiacent iurisdictioni Episcoporum latinorum. 3. Proles a graeci ritus coniugibus ortae, quae deficiente graecorum Ecclesia latino ritu baptisuntur, pertinent ad ritum graecum. 4. Fideles ritus graeci, qui, ut suum ritum mutare valeant, prius a fide catholica deficiunt et postea latinum ritum amplectuntur, graviter admonendi sunt apostasiam a fide esse detestabile delictum. 5. Ad remedium huic defectioni opponendum lidem recurrant in singulis casibus ad Apostolicam Sedem pro transitu e proprio ad latinum ritum implorando. Interim Deum adprecor, ut te quam diutissime sospitet. Amp. Tuae Addictissimus servus Fr. H. M. Card. Gotti m. p. Praefectus. A. Savelli

Spinola m. p. Secr. Illmo ac Rmo Josepho Boltizár, Episcopo Auxiliari, Esztergom (Hungariae).

Повыше многоважне рѣшене подае ся Всч. Клирови до вѣдомости и до поступованя по мысли тогоже.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 26. жовтня 1903.

Ч. 80.

Ч. 7826. — Въ справѣ заклада конфесійныхъ цмитарѣвъ черезъ церковь.

Трибуналъ администраційный рѣшивъ въ поодинокѣмъ випадку подъ ч. 7054 изъ 1903, що Церковь а взглядно Зарядъ еѣ (который у насъ доси выключно властямъ духовнымъ принадлежить), если хоче зъ власныхъ церковныхъ средствъ заложити цмитарь конфесійный, має право до того, безъ всякого збзволена громады або и дальшихъ инстанцій автономичныхъ; и потребуе лише збзволена власти политической, и то ино зъ взглядовъ санитарныхъ.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. жовтня 1903.

Ч. 81.

Ч. 7702. — Щобы кресты и изображеня Святыхъ не ставили ся на мѣсяцъ невѣдомыхъ.

Всч. Душпастырѣ звернуть увагу на тое, щобы въ ихъ парохіяхъ кресты, изображеня Святыхъ, маліи каплички и т. п. не ставили ся на мѣсяцъ невѣдомыхъ, и щобы по возможности огороджували ся; абы инакше не було нечести якои тымже предметамъ святымъ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 9. жовтня 1903.

Ч. 82.

Ч. 599/Ком. — Въ справѣ датковъ до фонда вдов.-сирот.

Уже близко конецъ року. Яка сѣйба, така и жатва. Нехай помнеть о томъ Всч. ОО. Деканы, Комисарѣ деканальній впрочѣмъ и весь Всечест. Клиръ Архидіецеазальный, що ведля квоты збранныхъ всякого рода датковъ, мусить наступити назначенѣ и роздача звычайной за р. 1903 запомоги.

Протое подвоити ревнѣсть и стараня ещѣ въ тыхъ пару мѣсяцяхъ, щобъ по возможности зобрати и доставити тутъ якъ наибѣольшу квоту изъ каждого деканата.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 28. жовтня 1903.

Ч. 83.

Ч. 608/Ком. — Въ справѣ выказовъ священниковъ обовязанныхъ до датковъ до фонда вдов.-сирот.

При случайности предложена Выказовъ Душпастырѣвъ, обовязанныхъ до датковъ до вдов.-сир. фонду звертають ся декотры Всч. Уряды Деканальній до Комисіи вдов.-сир. фонда о даты що до уплатъ, здѣланныхъ поодинокими Душпастырями къ тому же фонду, въ особености въ послѣднихъ часахъ посредствомъ чекѣвъ почтовой касы ошадности.

Для поясненя тои справы подае ся до вѣдомости Всч. Урядѣвъ Деканальныхъ и Всч. Комисарѣвъ декан. вдов.-сир. фонда, що Комисія не есть на теперъ въ станѣ удовлетворити симъ желанямъ, такъ якъ власно выказы, выготовляеміи Всч. Урядами Деканальными по мысли тутейшого вѣзваня зъ дня 10. сернія с. р. Ч. 451/Ком. служити мають до заведеня тутъ вслѣдствіе ухвалъ послѣднихъ загальныхъ зборѣвъ вѣдпоручниковъ деканальныхъ вдов.-сир. фонда книги належитости и уплатъ, здѣланныхъ къ вдов.-сир. фонду поодинокими Душпастырями, обовязанными до датковъ къ тому же фонду, — и доперва по заведеню тои же книги буде Комисія въ силѣ маючи точну евиденцію залеглостей, припадающей належитости и уплатъ, удѣляти потрібній даты Всч. Урядамъ Деканальнымъ и Всч. Комисарямъ фонда якъ для вѣдомости, такъ и для точнѣйшого стяганя датковъ.

Въ виду того мають Всч. Уряды Деканальній улегчити Комисіи дѣло заведеня згаданой книги и зъ предложенемъ тутъ по можности якъ найточнѣйшихъ выказѣвъ въ интересѣ самого фонда а въ дальшій консоквенціи и въ интересѣ вдовъ и сирѣтъ священ. поспѣшити, — деканальне же Всч. Духовенство взывае ся къ точному перестерѣганю розпоряджень, що до обовязку доношеня Всч. Урядамъ Деканальнымъ о кождѣй уплатѣ, здѣланѣй посредствомъ чекѣвъ почтовой касы ошадности. —

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1903.

Ч. 84.

Ч. 4802. — Въ справѣ будовы церкви въ Вербянахъ деканата Олеского.

Парохіянѣ Вербянъ, села прилученого до Гумнискъ, деканата Олеского, намѣряють у себе построиити церковь. Понеже однако не посѣдають на ту цѣль потрібныхъ средствъ и саміи по причинѣ малого числа душъ (355) и убожества того довершити не суть въ силѣ, длятого Митроп. Консистерія, узглядняючи прошене комитету парохіального, поручае тое для славы Божой и утверждѣния нашего св. обряду предприняте дѣло жервволюбію Всч. Духовенства. Жертвы належить посилати на руки предѣдателя комитету парох. Всч. О. Виктора Єзерского пароха въ Гумнискахъ почта Бускъ.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20. жовтня 1903.

Ч. 85.

Ч. 7442. — Поручає ся закушно „Напѣвника церковного“ до бібліотеки церковной.

„Напѣвникъ церковный“ бл. п. управителя церковного хору при катедральной церквѣ въ Станиславовѣ, яко дуже практичний въ цѣнѣ по 4 кор. за одинъ примѣрникъ поручає ся горячо Всеч. Духовенству до Библіотеки церковной. Черезъ закушно такого Напѣвника не лише управильнитъ ся пѣніє въ нашихъ церквахъ, но такожъ здѣлає ся милосердний учинокъ для здовиць бл. п. Автора Напѣвника, Катарини Полотноу въ Станиславовѣ ул. Собѣского Ч. 50. вѣдь котрою згадану книжку можь отримати, и котра находить ся въ дуже прикрѣмъ матеріальномъ положеню.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторій.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1903.

Ч. 86

Ч. 7684. — Въ справѣ Товариства св. Петра.

Видѣлъ Товариства св. Петра предложивъ зъ просьбою о оголошеніє слѣдующе

Справоздане о станѣ Товариства св. Ап. Петра за III-тій кварталъ 1903.

Приходы:

A.) *Поздѣсталадѣть касова зъ II-го кварталу 1903 р.* 5831 кор. 04 сот.

B.) *Въ члены Товариства вступили и членску вкладку зложили:*

	кор.		кор.
1. Сов. Александеръ Барвѣвскій зъ Львова	2	17. о. Андрей Пеленскій парохъ Книгиничъ	2
2. Василь Тисовскій зъ Львова	2	18. Церковь доч. въ Загѣрю	6
3. сов. Титъ Реваковичъ "	2	19. Церковь въ Бориничахъ	6
4. Волощакъ Евстахій ц. к. проф. техники у Львовѣ	2	20. о. Стефанъ Донатовичъ парохъ Бориничъ	2
5. Левинскій Иванъ проф. техники у Львовѣ	2	21. Церковь въ Дроговичахъ (доч.)	6
6. Маринякъ Теодоръ " "	2	22. о. дръ Хомишинъ Григорій ректоръ духовной сем. у Львовѣ	2
7. Медведскій Юліанъ " "	2	23. о. Ярема Теодатъ вице-ректоръ дух. семинаріи у Львовѣ	2
8. Залозецскій Романъ " "	2	24. о. Жукъ Йосифъ префектъ дух. семинаріи у Львовѣ	2
9. Марія Шнайдеръ зъ Львова	2	25. о. Ломницкій Антоній капеланъ войск.	2
10. Церковь въ Псарахъ	6	26. сов. Грабовенскій Володимиръ зъ Мкулинцѣ	3
11. о. Иларіонъ Барусевичъ парохъ Псарь	2	27. Хв. Институтъ Ставропигіи у Львовѣ (чл. основ.)	51
12. о. Ювеналь Билинскій сотр.	2	28. Церковь въ Ладанцяхъ (дек. Напѣв.) чл. основ.	50
13. Церковь доч. въ Деговой	6		
14. Церковь въ Русятичахъ	6		
15. о. Емилианъ Билинскій парохъ Русятичъ	2		
16. Церковь въ Книгиничахъ	6		

29. Церковь въ Брикови дек. Напѣв.	50	73. о. А. Одѣвнскій парохъ Поддѣврянъ	2
30. Церковь мат. въ Сорокахъ	5	74. о. Григорій Стецѣвъ пар. Станьковецъ	2
31. Церковь доч. въ Лышкахъ	5	75. п. Аделя Стецѣвъ зъ Станьковецъ	2
32. Церковь " въ Жидатичахъ	5	76. о. Зенонъ Гутковскій парохъ Дулибъ	2
33. Церковь въ Дѣдушицахъ мал.	6	77. п. Марія Гутковска зъ Дулибъ	2
34. " въ Побуцѣ	6	78. Стефанъ Подляецкій зъ Подкаменя	2
35. " доч. въ Межибродахъ	6	79. Парохія въ Корчинѣ (членъ основ.)	50
36. " въ Росточахъ	6	80. Церковь въ Свистѣльникахъ	6
38. " въ Тисовѣ	6	81. Монастырь ОО. Василианъ въ Гошеві	6
39. " въ Трухановѣ	6	82. о. Миронъ Даниловичъ парохъ Несторовецъ	2
40. " въ Розгѣрчу	5	86. Церковь въ Несторовцѣ	5
41. о. Христофоръ Бобикевичъ пар. Дѣдушицъ мал.	2	87. " въ Ожидовѣ	6
42. о. Сильвестеръ Богачевскій пар. Побука	2	88. о. Я. Гутковскій пар. Ожидова	2
43. о. І. Гегейчукъ пар. Розгѣрча	2	89. Церковь въ Помонятахъ	6
44. о. Константинъ Целевичъ пар. въ Росточахъ	2	90. о. І. Юрчинскій пар. Помонять	2
45. о. Йосифъ Грабовенскій пар. Тисова	2	91. п. Теофіля Юрчинска зъ "	2
46. о. Іоанъ Лѣщинскій пар. Труханова	2	92. Максимъ Фуртасъ зъ "	2
47. о. Іоанъ Илевичъ пар. Баличъ нагѣрныхъ	2	93. Тимко Гарматюкъ зъ "	2
48. Церковь въ Радиховѣ	6	94. Иванъ Кизаль зъ "	2
49. о. Изидоръ Давидовичъ парохъ Радихова	2	95. Филиппъ Войчакъ зъ "	2
50. о. Емилъ Боберскій парохъ Суходолу	2	96. Луць Китинюкъ зъ "	2
51. Церковь въ Суходолѣ	6	97. Евдокія Раврухъ зъ "	2
52. о. Іоанъ Честыньскій пар. Подяркова	2	98. Агафія Китинюкъ зъ "	2
53. Церковь въ Подярково	6	99. Церковь въ Подкамѣни	6
54. " въ Горыславичахъ	6	100. о. Аполонъ Филиповскій парохъ зъ Подкамѣня	2
55. о. Йосифъ Дяковъ пар. "	2	101. п. Модеста Филиповска зъ Подкамѣня	2
56. о. Іоанъ Яриловичъ " Шоломы	12	102. Церковь доч. въ Ягдужи	6
57. Церковь икаплица въ Шоломы	2	103. Богданъ Домбчевскій пар. Голдовичъ	2
98. " доч. въ Старѣмъ селѣ	6	104. Церковь доч. въ Юшкѣвцяхъ	6
59. Церковь мат. въ Черчу	6	105. " въ Лучанахъ	6
60. " въ Лѣщинѣ	6	106. о. Володъ Дылинскій пар. Ляшокъ	2
61. " въ Долинянахъ	6	107. п. Ольга Одѣвнська зъ Поддѣврянъ	2
62. " въ Отыневичахъ	6	108. о. Корнелій Скоморовскій пар. Новоселець	2
63. " доч. въ Горыдущу корол.	6	109. Церковь мат. въ Залесцахъ	6
64. " " въ " петнер.	6	110. о. І. Винницкій пар. Залесцѣвъ	2
65. " мат. въ Поддѣврянахъ	6	111. п. Наталія Винницка зъ "	2
66. " доч. въ Чарторы	6	112. Гнатъ Илечко зъ "	2
67. " мат. въ Станьковцяхъ	6	113. Михаилъ Озарко зъ "	2
68. " " въ Дулибахъ	6	114. Стефанъ Переговскій зъ "	2
69. о. Іоанъ Созанскій пар. Черча	2	115. Гринъ Илечко зъ "	2
70. о. Мих. Фаціевичъ " Лѣщина	2	116. Гринъ Малиновскій зъ "	2
71. о. Григ. Возвѣдка " Долинянъ	2		
72. о. Іоанъ Дудынскій " Отыневичъ	2		

117. Пилипъ Пшикъ зъ Залесцѣвъ	2	164. о. Ілія Лагола парохъ Дубро-	2
118. Михайлъ Пшикъ зъ "	2	вицѣ	2
119. Антоній Швець зъ "	2	165. о. Іоанъ Залуцкій парохъ Тере-	10
120. Иванъ Вербовскій (Стеф.) "	2	бовлѣ	10
121. Иванъ Вербовскій (Ост.) "	2	166. Церковь въ Теребовлѣ	2
122. Церковь доч. въ Жиравъ	6	167. о. Григорій Алискевичъ парохъ	2
123. Евстахій Гукъ зъ Жиравы	2	Осташовець	2
124. Кирило Бабій "	2	168. Церковь мат. въ Осташовцяхъ	6
125. Ільо Вербовскій "	2	169. " доч. въ Даниловцѣ	6
126. Якимъ Прокопакъ "	2	170. " мат. въ Ярославичахъ	6
127. Дмитро Давидовъ "	2	171. " доч. въ Моншловцѣ	6
128. Иванъ Климовичъ "	2	172. " мат. въ Зарудю	6
129. Іосифъ Балацко "	2	173. " " въ Ляшчахъ	6
130. Максимъ Щербатый "	2	174. " " въ Васючинахъ	6
131. Василь Сендовъ "	2	175. о. Юл. Бачинскій пар. Васючина	6
132. Петро Тітикъ "	2	176. Володимиръ Бачинскій "	2
133. Гнатъ Прокопакъ "	2	177. Церковь доч. въ Воскресѣнцяхъ	6
134. Церковь доч. въ Воронцяхъ	6	178. " мат. въ Сугровѣ	6
135. Луць Кобаць зъ Воронци	2	179. о. Андрей Ольшь парохъ въ	2
136. Николай Лашко "	2	Сугровѣ	2
137. Гринъ Кучеръ "	2	180. Церковь доч. въ Вербицѣ	6
138. Гринъ Николинъ "	2	181. " мат. въ Голдовичахъ	6
139. Мартинъ Кобаць "	2	182. Минодора Воевѣдка зъ Долинчанъ	2
140. Петро Мартиновъ "	2	183. Людвика Величовска зъ Загѳ-	2
141. Стефанъ Кучеръ "	2	речка	2
142. Церковь въ Берездѳвцяхъ	6	184. п. Меланія Пеленьска зъ Книги-	2
143. о. Николай Сенишинъ парохъ	2	нцяхъ	2
въ Берездѳвцяхъ	2	185. п. Каролина Бачиньска зъ Васю-	2
144. п. Доминика Сенишинъ въ Бе-	2	чина	2
рездѳвцяхъ	2	186. п. Павлина Ольшь зъ Сугрова	2
145. Церковь доч. въ Малеховѣ	6	187. Бронислава Донаровичъ зъ Во-	2
146. о. Григ. Грушна зав. Вѣлявецъ	2	риничъ	2
147. Церковь въ Вѣлявцяхъ	6	188. п. Климентина Домбчевска зъ	2
148. о. Николай Герасимовичъ пар.	2	Голдовичъ	2
Лешнева	2	189. о. Григ. Словицкій пар. Буска	2
149. Церковь въ Лешневѣ	6	190. Церковь въ Буску	6
150. " въ Суховолѣ (Брод. дек.)	6	191. о. Іоанъ Лозиньскій парохъ Гор-	2
151. о. Михайлъ Чачковскій парохъ	2	пина	2
Товстого	2	192. Церковь въ Горницѣ	6
152. Церковь въ Товстѳмъ	6	193. Иванъ Бабухъ зъ Горпина	2
153. о. Корнилій Мандичевскій пар.	2	194. Церковь въ Нагѳрцяхъ	6
Турѳвки	2	195. " въ Дерновѣ	6
154. Церковь въ Турѳвцѣ	6	196. о. Ілія Андрущичинъ зав. Дер-	2
155. о. Корнилій Малишевскій пар.	2	нова	2
Грималова	2	197. о. Николай Поджарко пар. Дѣ-	2
156. о. Іоанъ Зазулякъ пар. Рожискъ	2	дилова	2
157. Церковь въ Жеребкахъ	6	198. Церковь въ Дѣдиловѣ	6
158. " въ Грималовѣ	6	199. о. Михайлъ Цегельскій пар. Ка-	2
159. " въ Вѳкнѣ	6	мѣшки струм.	2
160. Громада Зашкѳвъ	6	200. Церковь въ Рудѣ	6
161. Церковь въ Сухорѳчу	5	201. " въ Ясениці	6
162. о. Михайлъ Бобовникъ зав. Су-	2	202. о. Мих. Горбачевскій пар. Звы-	1
хорѳча	2	женя	1
163. Церковь въ Дубровици	6	203. о. Іоанъ Стефановичъ " Мильна	2

204. Церковь въ Мильнѣ	6	240. о. Теод. Кузьмовъ сотр. Олеська	2
205. о. Василь Пилипчукъ пар. Гар-	2	241. Церковь въ Миклашевѣ	6
бузова	2	242. о. М. Струминьскій пар. Скварявы	2
206. о. Діон. Коцюба сотр. Зарванцѣ	4	243. др. Шухевичъ Микола адвокатъ	2
207. о. Миксимъ Кинашь Арх. сотр.	2	у Львовѣ	2
208. др. Стефанъ Федакъ адвокатъ	51	244. др. Лисевичъ Зигмундъ адвокатъ	2
(чл. основ.)	51	у Львовѣ	2
209. др. Иванъ Добрянскій	12	245. Сов. Атан. Заячкѳвскій у Львовѣ	2
адвокатъ у Львовѣ	12	246. " Теофіль Несторовичъ "	2
210. др. Кость Левицкій "	2	247. " Иванъ Менциньскій "	2
211. " В. Шафранскій "	2	248. Церковь въ Гозѳвѣ	5
212. " Левъ Павенцкій "	2	249. Тов. "Ризница" въ Самборѣ (чл.	50
213. " Алексан. Лисякъ "	2	основ.)	50
214. " Вол. Ясеницкій "	2	250. о. Евстахій Качмарскій парохъ	2
215. " Теодозій Заяць "	2	Славска	2
216. " Тадей Соловій "	2	251. Церковь въ Славску	6
217. " Левъ Косакъ лѣкарь "	2	252. о. Ігнатій Юхновичъ парохъ Кор-	2
218. " Ев. Озаркевичъ "	2	чина	2
219. Сильв. Гавришкевичъ сов. нам.	4	253. о. Волод. Сабать парохъ Сине-	2
220. Василь Нагѳрний архитектъ у	11	вѳдска нижн.	2
Львовѣ	11	254. о. Михайлъ Реваковичъ парохъ	2
221. др. Альфредъ Яновскій сов.	2	Волосянкм	2
прок. скарбу	2	255. о. Іоанъ Реваковичъ б. парохъ	2
222. др. Володимиръ Ивасечко сов.	2	Волосянки	2
прок. скарбу у Львовѣ	2	256. Ольга Реваковичъ зъ Волосянки	2
223. Максиміл. Левицкій секр. прок.	2	257. Церковь въ Волосянцѣ	6
скарбу у Львовѣ	2	258. о. Юліанъ Охримовичъ парохъ	2
224. Денисъ Кулачковскій секр. прок.	2	Сенечола	2
скарбу у Львовѣ	2	259. п. Охримовичъ зъ Сенечола	2
225. Василь Морозъ офіц. прок. скар-	2	260. Церковь въ Сенечолѣ	6
бу у Львовѣ	2	261. Іосифъ Охримовичъ парохъ Вел-	2
226. Петро Давидовскій офіц. прок.	2	дѣжа	2
скарбу у Львовѣ	2	262. о. Савинъ Устѳиновичъ парохъ	2
227. Стефанъ Грицай возный прок.	2	Головецка	2
скарбу у Львовѣ	2	263. о. Теодозій Строцкій парохъ	2
228. о. Петро Билиньскій парохъ Зар-	2	Синевѳдска выж.	2
ванцѣ	2	264. о. Володимиръ Мартинковъ па-	2
229. о. Михайлъ Тандюкъ пар. Ялен-	2	рохъ Сколього	2
коватого	2	265. о. Ярославъ Лучаковскій пар.	2
230. Церковь въ Яленковатѳмъ	6	Коростова	2
231. Громада въ "	6	266. о. Богданъ Охримовичъ завѣд.	2
232. Брацтво церковне въ Калуши	5	Козьвовѣ	2
233. о. Волод. Петрушевичъ парохъ	1	267. Церковь въ Коростовѣ	5
въ Калуши	1	268. о. Никола Левицкій пар. Плава	2
234. о. Ярославъ Гургула парохъ въ	2	269. о. Іоанъ Юркѳвъ зав. Оравы	2
Чолганахъ	2	270. Церковь въ Оравѣ	6
235. о. Викторъ Бзерскій парохъ Гум-	2	271. Церковь доч. въ Погари	6
нискъ	2	272. о. Ник. Гапій пар. Сморжа	2
236. Церковь въ Гумнискахъ	6	273. о. Ігнатій Калинскій пар. Урича	2
337. " въ Настасовѣ	5	274. о. Оцуфрій Даниловичъ парохъ	3
238. Плятонъ Кариньскій сотрудиць	2	Пѳдгородцѣвъ	3
Струсова	2		
239. Церковь въ Погорѳльцяхъ	6		

275. Церковь въ Пѣдгородцяхъ	6
276. " въ Хащованю	6
277. " мат. въ Выбранѣвцѣ	6
278. " доч. въ Бринцяхъ церк.	6
279. " въ " загѣри.	6
280. о. Дорощъ Володимиръ парохъ въ Выбранѣвцѣ	2
281. Церковь въ Поморянахъ	10
282. о. о. Кипріянь Дурбакъ парохъ Вербѣвчика	5
283. Церковне брацтво въ Гарбузовѣ	5
284. о. Петро Патрило катихитъ въ Тернополи	2
285. п. Климентина Патрило зъ Тер- нополя	2
286. Юрій Гецьвъ директоръ выд. школы въ Тернополи	3
287. Геодоръ Сеникъ директоръ нар. школы въ Тернополи	2
288. Василь Гафтковичъ учитель нар. школы въ Тернополи	2
289. Левъ Швакъ "	2
290. Игнатій Морозъ "	2
291. Церковь въ Стронѣбадахъ	5
292. о. Иванъ Сатурскій неопресви- теръ	2
293. о. Александ. Голѣбнатый "	2
294. о. Стефанъ Головацкій "	2
295. о. Емилъ Чернецкій "	2
296. Николай Лятошинскій уряд. Выд. кр. у Львовѣ	3
297. Церковь въ Доброводахъ	6
298. " доч. въ Новикахъ	6
299. др. Петро Сушкевичъ лѣкарь у Львовѣ	6
300. о. Волод. Проскурницькій пар. въ Зарудкахъ	2
301. Церковь въ Зарудцяхъ дек. Я- ричѣв.	6
302. Церковь въ Гаяхъ	6
303. о. Евстахій Радкевичъ пар. Га- ѣвъ	3
304. о. Василь Бернацийъ " Пѣд- борцѣвъ	3
305. Волод. Коновалець " Ма- лехова	3
306. о. Слободянь Гнатъ неопресви- теръ	2
Разомъ	1349 кор. — сот.

Г.) Жертвы.

	кор.	сот.
1. о. Емилианъ Мальчинь- скій пар. Луки м.	1	" — "
2. о. М. Чачковскій пар. Товстого	6	" 79 "
3. о. Корнелій Малишев- скій пар. Грималова	2	" — "
4. о. Игнатій Галька зъ Дубковецъ	5	" — "
5. о. Романъ Зарицкій зъ Глѣбова	3	" — "
6. о. Корн. Мандичевскій пар. Турѣвки	2	" — "
7. о. Димитрій Ксьонжекъ пар. Кокочицець	1	" — "
8. о. Тома Мелешкевичъ парохъ Вѣкна	2	" — "
9. о. Антонь Оноферко сотр. Скалата	3	" 04 "
10. о. Илярій Герасимовичъ пар. Кривого	4	" — "
11. о. Стефанъ Вацшинъ зав. Борок. мал.	2	" — "
12. Иоанъ Рейтаровскій пар. Остапа	3	" — "
13. о. Юсифъ Рейтаровскій пар. Качанѣвки	3	" 20 "
14. о. Иоанъ Зазулякъ пар. Рожицьк	6	" 40 "
15. Брацтво церковне въ Городыславичахъ	4	" — "
16. Парохіане въ Суховоли (дек. Бродск.)	16	" — "
17. Парохіане въ Поникѣвъ вел. (дек. Бродск.)	12	" 60 "
18. о. І. Кмицикевичъ пар. Фраги	5	" 70 "
19. о. Иванъ Кулицкій пар. Маркополя	2	" 40 "
20. о. Максимъ Кинашь арх. сотр. у Львовѣ зъ роспродажи 31 прим. проповѣдей	31	" — "
21. о. Петро Вилинскій парохъ Зарванцѣ	12	" 80 "
22. Тов. "Ризниця" въ Сам- борѣ (на фондъ кор.)	100	" — "
23. Брацтво Церковне въ Выбранѣвцѣ	3	" — "

24. Екск. Пресвящ. Ми-
трополитъ А. Шеп-
тицькій зъ вѣданныхъ
ѣму до диспозицій Тов.
„Дибетеръ“

400 " — "
Разомъ : 631 кор. 93 сот.

Розходы:

	кор.	сот.
1. Порто, коверты, папѣръ	4	" 25 "
2. Печатане вѣдозвъ до гро- мадь (3000 пр.)	40	" — "
3. Зворотъ филіи въ Пере- мышли 1/2 вкладки Ви. Романа Алексѣевича зъ Угнова	50	" — "
Разомъ :	94	кор. 25 сот.

Д.) Процента:

	кор.	сот.
1. 0/10 вѣдь книж. Ч. 2345 95 36	"	98 "
2. 0/10 вѣдь " Ч. 287 99 37	"	57 "
3. 0/10 вѣдь " Ч. 1648 901 174	"	66 "
Разомъ	249	кор. 21 сот.

Зѣбавлене :

1) Приходы :	
А). Позѣсталѣсть касова зъ II кварт. 1903 р.	5831 кор. 04 сот.
Б). Вклады за III-тій кварталъ с. р.	1349 " — "
В). Жертвы " "	631 " 93 "
Г). Процента " "	249 " 21 "
Разомъ приходы :	8661 кор. 18 сот.
2) Розходы за III-тій кварталъ 1903 р.	94 " 25 "
Позѣбаетъ въ касѣ на IV кварталъ 1903	7966 кор. 93 сот.
Вѣдь Выдѣлу Тов. св. Ап. Петра. Львовѣ 1. жовтня 1903. О. крѣд. Пю рко предѣдатель; о. Стефанъ Мохнацкій касієръ; оо. Пл. Пачовскій и Евге- ній Шухевичъ за комитетъ надзирающій.	

Поданоци повисше справозданє до загальнои вѣдомости поручає ся Вєч. Па-
стоятелямъ деканатѣвъ надѣлати сюда чимъ скорше вкладки членскій вѣдь вєсьєъ
тамотниєъ священникѣвъ и церквей.

Вѣдь Митрополитального Ординаріату

Львовѣ, дня 8. жовтня 1903.

Ч. 87.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) пѣдѣ днямъ 8. жовтня 1903 зъ рєшєнємъ до дня 3. сьудня 1903 :

Ч. 7759. — Тухолька, декан. Скольського, надана приватного.

а) *підъ днемъ 20. жовтня 1903 зъ реченнямъ до дня 14. грудня 1903:*

Ч. 8045 — **Братківцѣ** зъ прилуч. Слободка, декан. Стрыйского, надана ВПреосвящен. Ординаріату обр. гр. кат.

Ч. 7774. — Митр. Консисторія продовжає реченець конкурсowyй на парохію **Иванчаны**, дек. Збараского, надана приватного, до **15. листопада** 1903 зъ тымъ заявленемъ, що прилучена село Кобыля буде вѣдъ парохіи Иванчанъ вѣддѣлена.

II.

Ч. 8103. — **Оголошує ся конкурсъ на посады гр. нат. катихитѣвъ въ школахъ народныхъ въ Перемышлянахъ и Рогатинѣ.**

I. Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Перемышлянахъ розписала пѣдъ д. 26. вересня 1903 Ч. 1953 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовыхъ школахъ мужеской и женской въ Перемышлянахъ, зъ поборами III клясы платъ.

II. Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Рогатинѣ розписала пѣдъ д. 21. вересня 1903 ч. 2.191 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Рогатинѣ въ 6-клясовѣй школѣ мужеской и такойже школѣ женеской въ Рогатинѣ, зъ поборами III клясы платъ зъ уваглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ 22. червня 1899 В. з. кр. ч. 81.

Священники убѣгаючи ся о котру изъ тыхъ посадъ мають удокументованій поданя посредствомъ своего настоятельства внести до дотычної Рады шкѣльной окружной найдалше до д. **15. листопада 1903.** Тое подає ся Веч. Клиру АЕнархіальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 21. жовтня 1903.

III.

Ч. 8378. — **Оголошує ся конкурсъ на посады катихитѣвъ школъ народныхъ въ Журавнѣ, Роздолѣ, Болеховѣ и Перегиньску.**

I. Ц. к. Рада шк. окружна въ Жидачѣвъ розписала пѣдъ д. 26. вересня 1903 Ч. 1904 конкурсъ: а) Въ 4-клясовѣй школѣ мужеской въ **Журавнѣ** зъ обовязкомъ учити религіи такожъ въ тамошнѣй 4-клясовѣй школѣ женеской.

б) Въ 4-клясовѣй школѣ мужеской въ **Роздолѣ** зъ обовязкомъ удѣлювати науку религіи такожъ въ тамошнѣй 4-клясовѣй школѣ женеской.

До тыхъ обохъ посадъ привязаніи суть поборы III. клясы зъ е-вентуальнымъ уваглядненемъ постановленъ зъ д. 22. червня 1899, В. з. кр. Ч. 81.

II. Ц. к. Рада шк. окружна въ Долинѣ розписала пѣдъ днемъ 4. жовтня 1903 Ч. 3549 конкурсъ на посаду катихита: а) Въ 6-клясовыхъ школахъ мужеской и женеской въ **Болеховѣ** зъ поборами III.

клясы платъ и уваглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ д. 22. Червня 1899 В. з. кр. Ч. 81.

б) Въ 4-клясовыхъ школахъ муж. и женск. въ **Перегиньску** зъ поборами IV. клясы платъ и уваглядненемъ §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899 В. з. кр. Ч. 81.

Священники убѣгаючи ся о котру изъ высше наведеныхъ посадъ мають свои удокументованій поданя внести до дотычної ц. к. Рады шкѣльной окружной посредствомъ своей настоятельной власти до дня **30. листопада 1903.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕнарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1903.

ХРОНИКА.

Завѣдательства отримали 00.:

Стефанъ Ивасикъ въ Братківцахъ, Николай Кравцѣвъ въ Лопацѣ, Пнгатій Слободанъ въ Раковѣ, Лука Демчукъ въ Кальнѣмъ, Онуфрій Колевичъ въ Тухольцѣ, Іоанъ Юрѣвъ въ Жупаню.

Сотрудництва отримали 00.:

Іоанъ Сатурекій въ Товстѣмъ, Іосифъ Марицкій въ Чертежи, Іоанъ Головацкій въ Збаражи, Александръ Голипатій въ Шельпакахъ, Стефанъ Мохнацкій при церквѣ св. Параскевii у Львѣвъ, Іоанъ Ковальскій въ Лисатчахъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

на **Николаѣвъ** дек. Вобрецкого въ терѣ: 1) Александръ Даниловичъ, 2) Іоанъ Колянковскій, 3) Изидоръ Зельскій — а въ списѣ: 4) Григорій Дяківъ, 5) Емилианъ Боберекій, 6) Володимиръ Глѣбовицкій 7) Василій Левицкій, 8) Володимиръ Престашевскій, 9) Іоанъ Яблоньскій, 10) Іоанъ Илевичъ 11) Максимъ Панасюкъ, 12) Николай Демчукъ, 13) Николай Рыцарь, 14) Константинъ Кунинскій.

на **Букачѣвъ** въ терѣ: 1) Богданъ Еляшевскій, 2) Теодоръ Ковальскій, 3) Ярославъ Янкевичъ — а въ списѣ: 4) Емилианъ Зарицкій, 5) Іосифъ Дикій, 6) Михайль Раковскій, 7) Іоанъ Илевичъ, 8) Лука Демчукъ, 9) Николай Рыцарь.

на **Станимирѣ** въ терѣ: 1) Амврозій Рыбакъ, 2) Емилианъ Зарицкій, 3) Теодоръ Кордуба — а въ списѣ: 4) Артемій Авдиковичъ, 5) Максимъ Панасюкъ, 6) Николай Рыцарь.

на **Богутинѣ**: Максимъ Панасюкъ и Николай Рыцарь.

Нанон. институцію отримали 00:

Ярославъ Лучаковскій на Ораву, Николай Яновичъ на Мединь.

Декретъ на тымчасового катихита отримавъ:

О. Василій Лиско въ школахъ муж. и женскій им. Гордецкого и св. Анны у Львовѣ.

Брацтво тверезости зѣстало канонно установлене при церквѣ:

пар. Покрова пресв. Богородицѣ въ Дубровици.

Выказъ жертвъ вплынувшихъ до канцеляріи Митр. Консистоіи за часъ вѣдъ 1. цвѣтня до 31. жовтня 1903:*а) на мѣси и Грѣбъ Христовый въ Єрусалимъ:*

Всч. Уряды парох. въ: Осташѣвцяхъ 12 кор. 86 сот., Шумланахъ 10 кор., Струтинѣ выжѣмъ 2 кор. 47 сот., Дашавѣ 4 кор. 80 сот., Вишенцѣ вел. 9 кор. 40 сот., Млынигахъ 3 кор.

б) на мѣси католицкй:

Всесв. О. Изидоръ Дольницькй духовникъ семинаріи 10 сор.

НЕКРОЛОГІЯ.

О. Іосифъ Шуховскій, парохъ Братковецъ, померъ дня 5. жовтня 1903.

О. Іоанъ Крыжановскій, парохъ въ Берлогахъ, померъ дня 12. жовтня 1903.

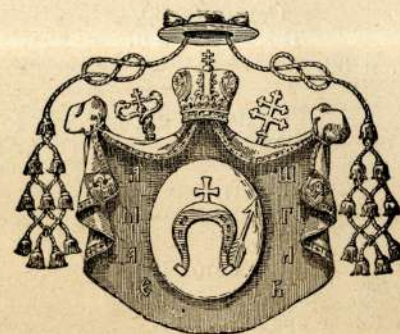
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 3. листопада 1903.

АНДРЕЙ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 2. грудня.

Ч. XVII.

Ч. 88.

Ч. 9013. — Перехѣдъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ р. 1903 на 1904.

Подеа ся тутъ Всч. Священству до однообразного захованя переходѣ Апостолѣвъ и Евангелій литургійныхъ зъ р. 1903 на 1904 для недѣль, субѣтъ празничныхъ и седмиць въ загаль. Для лекшого орієнтованя ся кладуть ся тутъ даты ино латиньского календаря. Выразъ „седмиця 31. або водпадає“ значить, що въ разѣ, если єсть на Литургій Ап. и Ев. Святому або намѣреню, то вже Ап. и Ев. дневне (рядове) можна опустити, позаякъ седмиця тая другій разъ повтаряє ся; бо межі двома по собѣ наступаючими Пасхами въ поодинокихъ рокахъ або жадна седмиця не повтаряє ся, або 1 або 4 або 5 (сего року буде 1 повтаряти ся). Кожда седмиця зачинає ся понедѣлкомъ и кѣнчить ся недѣлею.

Єсть же переходѣ сей слѣдуючій:

Въ мѣсяци Грудни.

Седмиця 28.

20) нед. 28: Ап. 28. а Ев. 29.

Седмиця 29.

27) нед. Праотець сама (= Ап. 29. а Ев. 28.)

Седмиця 30.
Въ Сѣчнн.

- 2) суб. предъ Рожд. и 30.
3) нед. Отець и 30.

Седмиця 31.

- 9) суб. по Рожд. и св. Стефану.
10) нед. по Рожд. и 31.

Седмиця 31. або *вдпадає*.

- 16) суб. предъ Просв.
17) нед. предъ Просв.

Седмиця 32.

- 23) суб. по Просв. и 32.
24) нед. по Просв. и 32. и св. Θεодосію.

Седмиця 33.

- 31) нед. Мытаря.
— и такъ дальше по порядку.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѳвъ, дня 25. листопада 1903.

Ч. 89.

Ч. 5242. — Въ справѣ веденя книгъ метрикальныхъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво подъ днемъ 1. липня 1903 Ч. 90.837 заудѣлило Митроп. Консисторіи рѣшене слѣдующого содержания:

„Ц. к. Намѣстництво зауважало, що духовенство парохіальне не завсѣгды сповняе точно свѳй обовязокъ въ провадженю книгъ метрикальныхъ подъ взглядомъ запису случаѣвъ уродженя, вѣччаня и смерти, котрѣ ся лучили въ окрузѣ ихъ парохіи.

Вже патентъ цѣсарскій зъ дня 20. лютого 1784 подноситъ зъ натискомъ, що реестра уродженыхъ, вѣччаныхъ и помершихъ суть актами великои важности такъ для круга дѣйствія державного, якъ такожь для правно-приватныхъ обстоятельствъ горожанъ державы, позаякъ становлять доказъ стосунку фамилійного поодинокихъ особъ не меньше правъ и обовязковъ впливаючихъ пѣсля приписовъ закона цивѣльного зъ стосунку правно заключеного супружества.

Мимо того случае ся, що духовенство парохіальне не записуе кождымъ разомъ до книги метрикальной въ присутности свѣдковъ актѳвъ крещеня або вѣччаня заразъ по вѳдбутю дотычного акту, але вѳдбутый актъ нотуе собѣ тымчасомъ на карточцѣ, пѳанѣйше черезъ забуте або затрачене карточки не втягае до метрикъ тыхъ нотатокъ, въ случаяхъ же окрещеня або похороненя особы иного обряду занедбуе донести о томъ въ терминѣ 8 дневномъ приписанымъ рескриптомъ міністеріальнымъ зъ 10. серпня 1886 приналежному парохови въ цѣли вписаня до своєї книги метрикальной.

Случае ся такожь, що при записаню акту уродженя, вѣччаня або смерти до книгъ метрикальныхъ, духовенство умѣщае будьто невластиве назвиско родове дотычной особы, будьто записуе тоє назвиско ошибочно подъ взглядомъ писовнѣ и происходженя особы, надто не перестерѣгае рескрипту міністеріального зъ 16. вересня 1875 Ч. 1767 Ч. 66. Дн. у. кр. приписуючого проваджене записовъ метрикальныхъ въ языкѣ латиньскомъ и выдаваня вытяговъ метрикальныхъ (выписовъ) згаджающихъ ся дословно зъ записами въ книгахъ метрикальныхъ.

Понеже занедбане запису въ книгахъ метрикальныхъ актѳвъ уродженя и окрещеня, такожь вѣччаня або смерти въ загалѣ и такожь ошибочне записуване тыхъ актѳвъ спроваджае не только для правительства але такожь для особъ интересованыхъ дуже шкѳдливи наслѣдки, особливо, що въ томъ случаю пѣсля припису нормального зъ 23. цвѣтня 1813 ч. 13683 мусить бути позволене доказати тоє, що мусѣло бути черезъ метрики окрещеня, вѣччаня або смерти доказане, иншимъ дуже утяжливимъ и коштовнымъ способомъ, проте ц. к. Намѣстництво упрѣшае Высокопреподобну Консисторію о препорученя урядамъ парохіальнымъ, щобы въ провадженю записовъ метрикальныхъ завсѣгды тримали ся точно обовязующихъ приписовъ и не наражали стороны на трудъ и кошта впливаючѣ зъ заличеня своѳго обовязку въ провадженю записовъ метрикальныхъ, деканамъ же пригадати ихъ обовязокъ, абы при періодичныхъ визитаціяхъ переконували ся, чи тѣ приписы суть точно перестерѣганѣ и о кождѳмъ случаю занедбаня запису, будьто ошибочного запису акту уродженя и окрещеня, такожь вѣччаня або смерти доносили дотычноѳ Власти въ цѣли властивого дальшого зарядженя.

Въ кѳнци зволить Высокопреподобна Консисторія поучити подвладнѣй (власти) уряды парохіальнѣй, що прошеня о диспензу водъ перешкоды покровенства або посвояченя въ цѣли заключеня супружества, мають стороны (женихи) въ мысль §. 88. зак. держ. самѣй и въ власномъ имени (а не уряды парохіальнѣй въ имени жениховъ) внести впростъ (непосредственно) до ц. к. Намѣстництва и долучити до просьбы — черезъ жениховъ подписаный родовѳдъ черезъ властивѣй Урядъ парохіальнѣй потвержденый — зъ котрого бы повзяти можна степень заходячого межѣ наречеными покровенства взглядно посвояченя, такожь дати уродженя нареченыхъ, не меньше дату смерти мужа нареченоѳ, взглядно дату смерти жени нареченого“.

Удѣляе ся Всч. Духовенству до вѣдомости и точного застосованя ся.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѳвъ, дня 18. листопада 1903.

Ч. 90.

Ч. 7633. — Въ справѣ границъ грунтоѳвъ церковныхъ и ерекціональныхъ.

Прихилаючи ся до прошеня зъ многихъ сторѣбъ духовныхъ сюда предложеного поручае ся Всч. Душпаствырямъ постарати ся о докладну мапу грунтоѳвъ церковныхъ и ерекціональныхъ.

Мапа тая, черезъ дот. ц. к. геометра евиденційного выготовити ся маюча, має служити за підставу при вѣддачи ґрунтѡвъ ерекціональныхъ и церковныхъ кождоу новому душпастиреви и въ тѡй цѣли має вшити ся въ новѣйшій Инвентарь церковный и подавати: ч. выказу ипотечного, ч. катастральне, границѣ и обшарѣ кождоу парцелѣ ерекціональной и церковной.

Вѡдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 4. листопада 1903.

Ч. 91.

Ч. 8091. — Въ справѣ рѣвномѣрного упорядкованя способу побору стипендій и даткѡвъ зъ фондаций, належачихъ до обсягу дѣлана В. ц. к. Намѣстництва.

Высоке ц. к. Намѣстництво рѣшенемъ зъ дня 10. жовтня 1903 Ч. 127.928 заудѣлило слѣдуюче: „На основѣ рескрипту В. ц. к. Міністерства внутрѣшнихъ дѣлъ зъ дня 18. вересня 1903 Ч. 32.976 выдае ся слѣдуюче розпоряджене въ цѣли рѣвномѣрного упорядкованя способу побору стипендій и даткѡвъ зъ фондаций, котры належать до обсягу дѣяльности ц. к. Намѣстництва.

О подтвержене житя. убожества, несаможности и иншихъ обставинъ, вѣдносячихъ ся до стану маеткового на поквитованяхъ згаданныхъ поборѡвъ фондацийныхъ мають особы интересовані удавати ся на будучность до властїи законно до того покликаныхъ.

Отже уряды душпастирскї, котрымъ поручено ведене метрикъ, мають потверждати, що жите, станъ вѡльний, або сирѡтскїй, або вдовичїй и приналежность до вѣроисповѣданя, о скѡлько такихъ выказѡвъ спеціально буде ся вымагати; подтвержене убожества, несаможности, крайной нужды, або вѣдносинъ увзглядненя, незаосмотреня, тожь и подтвержене що до стану маетку належить до урядѡвъ громадскихъ, подтвержене же нездѡбности до зарѡбку (неможности самого себе удержати) будуть выдавати лѣкарѣ урядовї.

Згаданї потвердженя повиннї бути выдаванї точно пѡсля постановленя властивыхъ рескриптѡвъ (декретѡвъ и интиматѡвъ) а ихъ змѣсть має бути о скѡлько зможности короткїй, однакъ выключачуїи всякї сумнѣвы.

Позаякъ ликвидоване поборѡвъ фондацийныхъ може слѣдувати лише при сповненю приписаныхъ условїй що до способу ихъ пѡдойманя, мають стороны въ власнѡмъ интересѣ перестерѣгати точного сповненя условїй побору, а о всѣхъ несправдженыхъ перешкодахъ ставляныхъ при жаданю клявзулѣ потвердження доносити ц. к. Намѣстництву“.

Повышене в. рѣшене подае ся Всч. Духовенству парохїяльному до вѣдомости и до застосованя ся.

Вѡдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѡвъ, дня 2. листопада 1903.

Ч. 92.

Ч. 9052 — Въ справѣ т. зв. Колектантѡвъ.

Въ справѣ т. зв. колектантѡвъ предложено М. Консистоїи на дняхъ слѣдуюче донесене възглядно предложено:

При визитаціи д. заявляли начальники громадъ, що громада охочо приступити до Товариства, если буде оголошено, чтобы не высылано до збираня складокъ на ц. т. зв. колектантѡвъ, тѡлько чтобы впростъ вѣдносили ся о запомогу до Товариства, понеже такіи колектанты $\frac{3}{4}$ збранихъ даткѡвъ въ натурѣ споживаютъ: то продаючи збране жидамъ дешево то покрѣпляючи себе и слугу громадского по трудѣ, а наконецъ побираючи по 1 кор. денно за свѡй трудъ.

Поручае ся Всч. Урядамъ деканальнымъ подати повыше справу на найблизшихъ соборахъ деканальныхъ Всч. Клирови пѡдъ обраду а ухвалу, яка въ тѡмъ предметѣ западе, предложити Митрополитальной Консистоїи зъ своимъ добромнѣїемъ и зъ покликомъ на нынѣшне рѣшене до дальшого зарядженя.

Вѡдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѡвъ, дня 26. листопада 1903.

Ч. 93.

Ч. 8717. — Въ справѣ выдана: „Нового завіта“ и „Псалтири“ въ языцѣ церковно-словенскѡмъ зъ переводомъ на языкъ народно-русскїй.

Выдавництво Библиѡтеки богословской во Львѡвъ надѣслало ту слѣдуючу

В О Д О З В У:

„Маемъ честь повѣдомити Всеч. Духовенство, що „Новый Заветъ“ въ языцѣ церковно-словенскѡмъ зъ переводомъ на языкъ народно-русскїй и поясненями, одобренный Виреосв. Митроп. Ординаріатомъ и. д. 16-о липня 1903 Ч. 4531 уже выпечатанный ии переданный до переплеты, а „Псалтирь“ печатае ся и буде въ полов нѣ Грудня окѡнченнїй и до переплеты вѡдданный, а при кѡнцї р. 1903 и въ першихъ дняхъ сѣчня 1904 будутъ обѣ тѣ книжки вѡдосланї всѣмъ тымъ П. Т. предплатникамъ, котры до кѡнця сего року надѡшлютъ цѣлу предплату въ квотѣ 6 коронъ.

Кто бы хотѣвъ тѣ книжки отримати въ хорошихъ окладинкахъ зъ скѡры зъ позолочеными берегами, має за обѣ книжки прислати 9 коронъ.

Вѡдъ 1-ого сѣчня 1904 цѣна тыхъ книжокъ буде пѡдвышена, и такъ: Новый заветъ самъ безъ Псалтири, оправленный въ полотно, буде стояти 6 кор. а въ оправѣ въ скѡру зъ позолочеными берегами 8 коронъ; а Псалтирь оправленный въ полотно 2 кор. 50 сот., а въ оправѣ въ скѡру зъ позолочеными берегами 4 короны.

Въ кѣнци почувасемъ ся до милого обовязку зложити подяку всѣмъ Всеч. Отцямъ, котрї заняли ся збиранемъ предплатникѣвъ межї своими парохїянами, такъ що не зъ одной парохїи маемъ по кѣлькадесятъ а навѣтъ и понадъ сто предплатникѣвъ. Господь Богъ най позволитъ имъ тѣшити ся многї лѣта хорошимъ успѣхомъ своєї душпастьерской ревности. Вѣдъ Выдавництва Библиотеки богословской. Львѣвъ пл. св. Юра Ч. 5. Александръ Бачинскїй“.

Подаючи се до вѣдомости Всечестного Духовенства поручаемъ повѣдомити о тѣмъ своихъ парохїянъ и заохотити ихъ, щобы закуповали собѣ тї книжки, поки цѣна ихъ не зѣстане пѣдвысшена.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 15. листопада 1903.

Ч. 94.

Ч. 8881. О новѣмъ выданїи Типика Перемыскаго.

Подае ся Всч. Духовенству слѣдующе до вѣдомости:

Въ тыхъ дняхъ зѣстала выпечатана книжка: „Типиконъ сирѣчь Уставъ церковнаго пѣнія, третїимъ тисненїемъ напечатанъ въ Перемышлї въ книгопечатни рускаго Собора Крїлошанъ г. 1903. Въ примѣчанїяхъ указано рѣшенїя Львовскаго провинціального Синода, егѣже уставъ положенъ при концї типика. При содѣйствїи О. Василя Романовскаго бывшаго духовника Сѣменища Перемышльскаго, нынѣ же пароха въ Угновѣ, трудомъ и иждивенїемъ своимъ Іер. Миронъ Подолинскїй кустосъ Капитулы Перемышльскїя“.

Типикъ сей, на основѣ книгъ церковныхъ печатаныхъ и рукописныхъ уставѣвъ (именно же типика печатаного въ Москвѣ 1682 р. и найстаршаго рукописного изъ XV. столѣтя) и вѣдѣчной практики при Церквѣ катедральной Перемыскѣй написаный и выданный бувъ въ р. 1852 б. п. Іер. Яковомъ Досковскимъ. (Попередъ сего выдавъ бувъ тойже Іерей въ р. 1849 въ Перемышлї маленьку книжочку на 86 сторонахъ 16-ки „короткїй типикъ или уставъ пѣнія церковнаго“ яко пѣдготовлене до повысше наведеного типика зъ р. 1852). Вторе выдане сего типика по части розширене и мало змѣнене послѣдовало въ р. 1870 трудомъ б. п. Архипресвитера Капитулы Григорїя Шашкевича. Нинѣшне трете выдане, що до уставовой части полишено неизмѣнно, лишь декуда привернено текстъ первого выданя, въ примѣткахъ узгляднено рѣшеня Львовскаго пров. Синода р. 1891 и додано цѣльый уставъ тогожь Синода (такожь и уставъ о барвахъ ризъ церковныхъ) въ кѣнци типика. Окромъ того на початку типика переставлено порядкъ чинѣвъ (службъ) церковныхъ вообще, въ цѣли лучшаго перегляду, и додано точнѣйшїй уставъ службы Божой св. Іоанна Златоустого. Въ части Минейной додано уставъ 1) на 21. Ноємврія:

Входъ въ Храмъ Пресв. Богород., 2) на 8. и 9. Декемврія: Предпразденство и Праздникъ Непорочн. Зачатїя Пресв. Дѣвы пѣсля устава изъ типика Всесв. О. Дольницкаго. (Львѣвъ 1899), 3) на 31. Декемврія: Отданїе Праздн. Рождества Христова, 4) на 5. Январїа: додано точнѣйшїй уставъ освященя воды, 5) на 8. Мая: св. Апост. и Евангелиста Іоанна Богослова, 6) на 21. Мая: св. Равноапост. Константина и Флены, 7) на 5. Юлія: св. Апостолѣвъ Славян. Кирила и Методїя.

Въ части Трїодной додано: 1) Уставъ о поставленю Гробу Господняго зъ рукописного устава XVI. столѣтя, 2) розширено уставъ на Недѣлю Пасхи, 3) на Праздникъ Святѣйшой Евхаристїи подано точнѣйшїй уставъ по рѣшеню Синода Львовскаго.

Въ загалѣ въ цѣломъ типикѣ переведено точну корректу и поправлено находившїя ся въ попередныхъ выданяхъ случайнїи ошибки.

Типиконъ сей получить можно въ „Ризницѣ“ въ Самборѣ и въ Львовѣ въ філіи „Ризницѣ“, такожь у Впр. О. Подолинскаго въ Перемышлї.

Цѣны примѣрника на лучшѣмъ папери 4 к., на темнѣйшѣмъ 3 к., на пересылку почтовою порученю доплатити належить 60 сот.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 2 листопада 1903.

Ч. 95.

Ч. 8573. — Розписуе ся конкурсѣ на богослужебну стипендію зъ фундаціи бл. п. Григорїя Шашкевича

Управляющїй Совѣтъ рускаго народнаго Института „Народный Домъ“ донѣсь тутъ, що на р. 1904 припаде для Архїепархїи Львовскаго только одна богослужебна стипендія зъ фундаціи бл. п. Григорїя Шашкевича въ сумѣ 100 коронъ, понеже власти вымѣрили для тойже фундаціи эквивалентъ въ сумѣ 401 кор. 81 сот., котра по мысли постановленя фундаціиной грамоты зъ вѣдсоткѣвъ фундаціиной капиталу покрыти ся мае.

Митроп. Консистоїя розписуе проте конкурсѣ на агадану стипендію до дня **10. сѣчня 1904** и дотычнїи поданя мають ся внести посредствомъ урядѣвъ деканальныхъ. Въ поданяхъ належить навести:

1) Чи проситель ще нѣколи не получивъ або получивъ вже впередъ стипендію тую, кѣлько разѣвъ и въ котрыхъ рокахъ дотычнїи Службы вѣдправлявъ.

2) Рѣкъ ординаци.

3) Яка есть правно до того мѣсця назначена конгруа, чи 600 кор. для сотрудника, 920 для экспозита, 1080 для завѣдателя, 1200 для пароха, чи въ иншѣй якѣй высотѣ.

4) Чи проситель мае або не мае окромъ той конгруы ще иншїи сталї поборы грошей (н. пр.: за катихитурѣю або якї будъ иншїи).

Поданя безъ наведеня чога небудъ зъ того, що въ повысшихъ чотырохъ точкахъ сказано, не будутъ зовсѣмъ узглядне-

нї; и такъ само подана впростъ, а не черезъ урядъ деканальный тутъ внесенъ. Кромѣ того може проситель ще додати:

5) Особнїи причины, если якї суть, промавляючі за надѣленемъ. Що до дѣтей не досить есть навести число ихъ, але также чи и якї суть тягарѣ взглядомъ нихъ (посылане до школы и т. п.)

Всѣ же Настоятели деканатѣвъ мають выплынувшї до 10. сѣчня 1904 подана безпроволочно, а найдалше до 20. сѣчня 1904 тутъ предложити и при томъ зъ свои стороны о всѣхъ повысшихъ точкахъ донести; а кромѣ того:

6) Чи дотычне мѣсце належить до горшнихъ або середнихъ або лѣпшихъ въ своимъ родѣ т. е. яко сотрудничество або завѣдательство або парохїя.

7) Якїи есть загално звѣстнїи станъ мастрковий просителя: чи вѣнъ есть убогїи, чи въ середномъ состоянїю, чи добре маючіи ся. Въ кѣнци

8) Чи нема противъ просителя якого закиду въ взглядѣ моральномъ або душпаствѣрскомъ. Пѣсля означенїя фундатора має вспѣмнену стипендію въ першѣи линїи получитьи найнизше дотованнїи сотрудникъ (и завѣдатель парохїи), дальше же загално звѣстнїи убогїи численными дѣтми обтяженїи парохїи. Священникъ надѣленный въ однѣи роцѣ тою стипендією, не може убѣгати ся о такову въ роцѣ слѣдуючѣмъ, только ажъ въ наиблизшѣмъ по томъ наступаючѣмъ роцѣ. Однакъ всегда должнїи мати, першенство священники не получившїи ще нѣколи стипендіи передъ тыми, котрїи вже разъ або бѣльше разѣвъ получили; а дальше при рѣвныхъ даныхъ священники лѣтами що до службы молодшїи.

Получившїи сю стипендію має водїравити кождою мѣсяца въ р. 1904 одну Службу Божу за усопшого Архипресвитера Григорїя (фундатора) и его сына Михаила въ довѣльный день мѣсяца, а лишъ въ мѣсяци серпни о скѣлько можна 18. серпня, если же той день есть празничнїи, то въ слѣдуючїи день седмичнїи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 17. листопада 1903.

Ч. 96.

Ч. 7459. — Поручае ся Всѣмъ Клірови проповѣди выдаѣи Всѣмъ о. Петромъ Бѣльнскимъ.

Поручае ся Всѣмъ Клірови Архидїецезальному „Проповѣди на свята и недѣлѣ цѣлого року“ написанїи о. Петромъ Бѣльнскимъ, парохомъ въ Зарваници, авторомъ загално уже знанымъ на поли проповѣдництва зъ своихъ проповѣдей миссійныхъ о десяти заповѣдахъ Божихъ.

И се найновѣйше выдане проповѣдей недѣльныхъ водзначает ся превеликимъ богатствомъ нагромадженого матерїалу, скрупулятнїимъ

увзглядненемъ духа и значенїа нашего св. обряду, историчного розвою нашей св. вѣры на Руси и доказѣвъ розумовыхъ взятыхъ зъ жита и бутя руского народу и се послѣдне знамя причиняе ся якъ разъ найсилнѣйше до того, що народъ слушае ихъ зъ повною увагою и зъ правдивымъ замилуванемъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 4. листопада 1903.

Ч. 97.

Обвѣщенїа конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консистоїя розписуе на конкурсѣ слѣдуючїи парохїи:

а) пѣдъ днѣмъ 12. листопада 1903 зъ рѣшенїемъ во днѣ 6. свѣтїа 1904:

- Ч. 8572. — **Кальне**, зъ прилуч. Жабинѣ, декан. Золочѣвского, наданїа приватного.
 Ч. 8621. — **Берлоги**, декан. Калуского, наданїа Его Величества Цѣсаря.
 Ч. 8713. — **Сливки**, декан. Перегиньского, наданїа Его Величества Цѣсаря.
 Ч. 8714. — **Пѣдгороде** зъ прилуч. Перенѣвка, декан. Рогатиньского, наданїа конвенту Сестеръ Милосердїа въ Марїамполи.

б) пѣдъ днѣмъ 19. листопада 1903 зъ рѣшенїемъ во днѣ 14. свѣтїа 1904:

- Ч. 8775. — **Печенїа** зъ прилуч. Выжняны, декан. Унѣвского, наданїа приватного зъ тымъ заявленемъ, що прилучена Выжняны буде вѣдъ парохїи Печенїа вѣдлучена.
 Ч. 8818. — **Жупане** зъ прилуч. Климець и Выжлѣвъ, декан. Скольского, наданїа Высокопреосвященного Ординарїату обр. гр. кат.
 Ч. 8819. — **Якимѣвъ**, декан. Буского, наданїа Пароха обр. лат. въ Выжнянахъ.
 Ч. 8820. — **Хашчоване**, декан. Скольского, наданїа приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

II.

- Ч. 8830. — **Оголошуе ся конкурсѣ на посады катихитѣвъ въ школахъ народныхъ въ Скататѣ, Грималѣвъ и Пѣдволочиснахъ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Скататѣ розписала пѣдъ д. 14. жовтня 1903 Ч. 2011 конкурсѣ на посады гр. кат. катихитѣвъ въ слѣдуючїихъ школахъ народныхъ:

1. Въ 5-класовой школѣ мужеской въ **Скалатѣ** зъ обовязкомъ учить религіи такожь въ тамошней школѣ женской:

2. въ 4-класовой школѣ мужеской въ **Грималовѣ** зъ обовязкомъ удѣлованія науки религіи такожь въ школѣ женской тамже.

3. въ 5-класовой школѣ въ **Ѡдволочиснахъ** зъ обовязкомъ учить религіи такожь въ школахъ въ **ЗаднишѠвцѣ** и **Дорофѣвцѣ**.

До каждой изъ тыхъ посадь привязаніе поборы III. класы платѣ. Свещеники убѣгаючи о котру зъ тыхъ посадь мають дотычній у- документованій поданія посредствомъ своеи настоятельной власти до ц. к. Рады шкѠльной окружной въ Скалатѣ внести до дня **15. грудня 1903.**

Тое подае ся Всч. Клиру Архіепарх. до вѣдомости.

ВѠдъ Митрополитальной Консистеріи.

ЛьвѠвъ, дня 14. листопада 1903.

ХРОНИКА.

Завѣдательство отримавъ:

Ѡ. Евстахій Даниловичъ въ Печеніи.

Сотрудництво отримавъ:

Ѡ. Алексѣй Базюкъ II. сотр. въ Щирци.

Канон. институцію отримавъ:

Ѡ. Юсифъ Дубановичъ на Стратинѣ.

Престоль привилеюваный на дальшихъ 6. лѣтъ отримали церкви:

пар. св. Іоанна Богослова въ Зарудю, філ. св. Безсребрникъ Космы и Даміана въ Обарѣвцяхъ, філ. Воведенія Пресв. Богородицѣ въ ЯнкѠвцяхъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

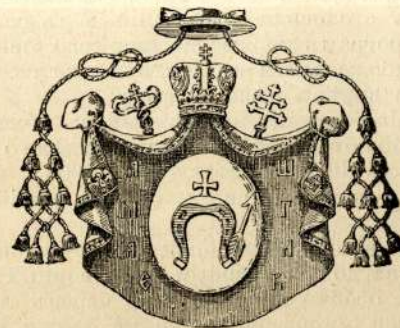
Ѡ. Григорій Чвартацкій, парохъ Печеніи, померъ дня 1. листопада 1903. Душа его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

ВѠдъ Митрополитального Ординаріату.

ЛьвѠвъ, дня 2. грудня 1903.

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата. Изъ Ставропигійской типографіи подъ управ. Ѡ. Данилюка

ЛьвѠвско-Архіепархіяльни

ВѠДОМОСТИ

РѠкъ 1903.

Выдано дня 16. грудня.

Ч. XVIII.

Ч. 98.

Ч. 9266. Ювилей оголошенія догмату о Непорочномъ Зачатию пресв. Дѣвы Маріи.

Въ мѣсяци грудню слѣдующого року 1904 мине 50 лѣтъ вѠдъ тогды, коли б. п. св. Отець Пій IX оглосивъ торжественно, що наука о непорочномъ Зачатию пресв. Дѣвы Маріи т. е. що пресв. Дѣва Марія сама Одна зъ межи всего рода людского вѠдъ першой хвилѣ свого Зачатія була особенною ласкою и привилеємъ всемогущого Бога зѠ взгляду на заслуги І. Христа, Спасителя рода людского захована вѠль- на вѠдъ всякого порока грѣха первородного — що отже тая наука есть наукою вѣры вѠдъ Г. Бога объявленою и яко така має вѠдъ всѣхъ Вѣрныхъ крѣпко и постоянно держати ся. И якъ догматъ той бувъ 50 лѣтъ тому оголошеный въ славу Г. Бога и въ честь преблагосло- венной Дѣвы, такъ має зъ волѣ св. Апостольского престола цѣлый сей рѠкъ, вѠдъ праздника Непорочного Зачатія сего року ажъ до то- гожь праздника слѣдующого року торжественно обходити ся яко юви- лей того оголошенія въ славу Богу и въ честь пресв. Богородицѣ.

Комісія ще вѣдъ б. п. Папы Льва XIII изъ св. Колегіи Кардиналовъ установлена оголосила слѣдующій вѣдъ св. Отця нашего Пія X потвержденный програмъ торжественна сего юбилея:

- 1) Особній набоженства въ Римѣ, на котрій будутъ запрошеніи пресвителѣ всѣхъ краѣвъ цѣлого свѣта;
- 2) конгресъ Маріанскій всесвѣтній въ томъ часѣ въ Римѣ;
- 3) утворене библиотеки, обіймающей всѣ дѣла о пресв. Богородицѣ;
- 4) вѣдбуване міссій въ протягу року 1904;
- 5) уряджане першого св. причастія дѣтій зъ бѣльшою урочистістю;
- 6) упражненя духовній для брацтвъ и товариствъ католицкихъ;
- 7) паломництва до мѣсцевостій чудотворныхъ Матери Божой;
- 8) щомѣсячне особне набоженство черезъ той рѣкъ;
- 9) особній дѣла милосердія, именно также вѣдправы за душѣ тыхъ помершихъ, котрій за житя особлившу набожнѣсть къ Матери Божій мали;
- 10) въ Римѣ урочиста вѣдправа за душу б. п. Папы Пія IX;
- 11) збране и украшене найстаршихъ образѣвъ пресв. Дѣвы въ катакомбахъ римскихъ; и
- 12) особній набоженства и упражненя побожній въ честь Матери Божой въ згромадженяхъ законныхъ.

Вѣдповѣдно до того розпоряджає Митр. Ординаріятъ, щобы въ всѣхъ церквахъ архіепархію въ празникъ Непорочного Зачатія П. Б. сего року вѣдправило ся торжественне богослуженє зъ выставленемъ Найсв. Тайнъ; на проповѣди має ся рѣчь сія народови оголосити, а по заамвонній молитвѣ, если погода и пора дозволить, процесія около церкви, а по поворотѣ, або въ данѣмъ разѣ безъ процесіа, належить передъ благословеніємъ Найсв. Тайнами на колѣнахъ вѣдмовити прилучену до сего Числа Вѣдомостій молитву, вѣдъ св. Отця на юбилей сей уложену и вѣдпустомъ 300 днѣвъ разѣ на день надѣлену и вѣдспѣвати „Подъ Твою милость“.

А черезъ цѣлый рѣкъ юбилейный має ся що мѣсяца въ недѣлю по 9. кожного мѣсяца слѣдуючу, на Литургіи долучити до службы недѣльной служба Непорочного Зачатія П. Б. въ такой способъ, якъ приписує ся въ попраденство; и по заамвонній молитвѣ мають ся выставити Найсв. Тайны, зъ процесію або безъ процесію пѣсля погоды, а всегда зъ молитвою и „Подъ Твою милость“ передъ благословеніємъ такъ якъ выше. Но если въ котру зъ тыхъ недѣль есть на Литургіи такжє лужба Святого, то вже опуститъ ся прокимень, аллилуія и причастенъ Зачатія; а если есть тогда иншій празникъ або попраденство, то вже и тропарѣ (отже вся служба) Зачатія уступитъ — але вспѣмнена процесія, молитва и „Подъ твою милость“ має всегда вѣдправити ся. И належить набоженства ти Вѣрнымъ оголошувати и ихъ до участія заохочувати.

Подають ся тутъ даты сихъ недѣль зъ закрисленемъ лат. датъ и наведенемъ празника або другої службы, если въ дотычну недѣлю выпадає: 11. (24.) Ян., попраденство Богоявленія — 15. (28.) Фев. — 14. (27.) Мар. — 11. (24.) Апр. (нед. муриносиць: троп. 2 нед., 3-й Зач., Слава конд. нед., И нынѣ Зач.) — 16. (29.) Мая, Сожестіє — 13. (26.) Юн. — 11. (24.) Юл. — 15. (28.) Авг., Успеніє — 12. (25.) Сеп., отданіє Рождества П. Б. — 10. (23.) Окт. — 14. (27.) Ноєм., св. Иосафата.

А на празникъ Непорочного Зачатія П. Д. въ слѣдующѣмъ роцѣ належить все такъ вѣдправити якъ сего року.

Кромѣ того завзываютъ ся Вч. Душпастырѣ, щобы Самі пѣсля обстоятельство и Свого усмотрѣня такожъ и иншими способами празновали юбилей сей въ славу Богу и въ честь пресв. Матери Божой; на примѣръ:

Уряджане місій;

причастія дѣтій шкѣльныхъ, або и взагалѣ дѣтій, а именно першій св. причастія ихъ зъ пѣльшою урочистістю;

упражненя побожній для брацтвъ и товариствъ католицкихъ (пр. особній богослуженя зъ спѣльною сповѣдію и причастіємъ;

паломництва до мѣсць вѣдпустовыхъ пресв. Дѣвы;

особній дѣла милосердія въ честь Матери Божой; и т. п.

Взагалѣ най старають ся Вч. Отци при способности сего юбилея, щобы у Вѣрныхъ якъ наибѣльше умножити набожнѣсть, дитинну любовь и уфнѣсть ко пречистѣй Дѣвѣ, уважаючи зъ одной стороны, якъ велике, непонятне и цѣлкомъ незрѣване есть достоинство Ёѣ яко правдивой Матери Божой, вѣдъ котрого то достоинства кромѣ Г. Бога ничъ высшего навѣтъ погадати не можна, и ддятого есть пресв. Дѣва надъ всѣ сотворѣня, надъ всѣхъ Ангелѣвъ и Святыхъ незрѣвано вывысшена, а зъ другой стороны есть Она: зъ волѣ Божой разомъ и намъ Матерею до ласки божой и спасенія вѣчного и мы всѣ ласки не иначе якъ лишь черезъ Ёѣ руки вѣдъ Г. Бога одержуємъ: якъ и Церковь св., именно также въ нашѣмъ обрядѣ, въ всѣхъ молитвахъ и богослуженяхъ и неустанно пресв. Матерь Богу величає и неустанно до Неї удає ся и мовить: „Не имамы инья пощи, не имамы инья надежды, развѣ Тебе, пречистая Дѣво.“

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Лѣвѣвъ, дня 16. грудня 1903.

Ч. 99.

Ч. 9578. Оголошусь ся реченець къ рукополаганю.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначує ся реченець на день 21. грудня н. с. с. р., въ котрѣмъ то дни желаючіи приняти ту св. Тайну о 8 годинѣ рано въ Церквѣ архикатедральной Службы Бо-

жои выслухати а по тойже въ тут. Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають. Въ цѣли узысканя приняты до дому пресвитеріальнаго обовязані кандидаты стану духовнаго выслати свои поданя до Митр. Ординаріята посредствомъ дотычнаго уряду деканальнаго безпроволочно и заосмотрити тиже слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ нравственности выставленнымъ черезъ взглядный урядъ деканальный въ запечатаной ковертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженивши ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ вѣдъ дотычнаго ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислуге увзгляднене §. 25. закона о общій крѣвѣй оборонѣ.

Примѣчае ся, що лише тѣ кандидаты до св. рукополаганя припущені будуть, котрі при попереднѣмъ испитѣ къ тому належито успособлеными окажутъ ся.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. грудня 1903.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. грудня 1903.

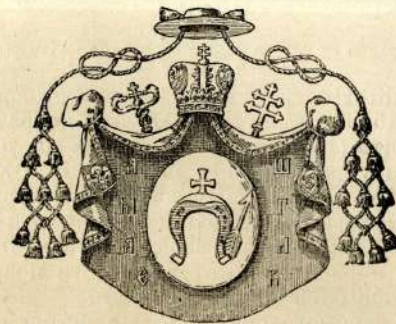
✠ **АНДРЕЙ**
Митрополитъ.

МОЛІТВА

къ Прескѣтѣй Дѣвѣ Непорѣчнѣ зачатѣй.

Дѣво Прескѣтаа, оугодишила Господени, и вѣвшаа Бѣгѣ Мати, непорѣчна на тѣлесі и на дѣшї, ко вѣрѣ и къ любви, призри же къ то время, къ нѣмже торжествѣемъ Івѣліей ѡвѣщанія Дегмата, иже Та всемѣ мїрѣ ѡкъ вези грѣхѣ зачатѣ возвѣстї, милостивѣ на насѣ ѡкаанныхъ взывающихъ Твоегѣ всесильнагѣ застѣпничества. Браждѣвный змїй, на негоже падѣ перваа клѣтва, не престаѣтъ вратиса, и заставаѣти сѣти на вѣднаа чѣда Бѣгина. Ты же, ѡ влагословїннаа Мати наша, Царїце наша и Ходѣтанце, иже оуже ѡ перваа срѣки Твоегѣ зачатїа, стерла еси глакѣ заѣгѣ крагѣ, влаговолаі милостивѣ прїати мѣлавы наша; мѣ соединѣни съ Тобою всемѣ сѣрдцемѣ, молимтиса, влаговолаі представити и предѣ Престѣлахъ Бѣжїй, да никогдѣже оулажемѣ нагѣтѣмѣ намѣ ставлаемѣмѣ, да паче вси дойдѣмѣ пристѣннїца спасѣнїа, и да средѣ толькѣ и толїкихъ вѣдѣхъ Церковѣ и жїтельствѣ хрїстїанскѣ пакї возмѣгутѣ воспѣти пѣснь изваженїа, повѣды и мїра. Аминѣ.

Львѣвско-Архіепархіальни
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1903.

Выдано дня 31. грудня.

Ч. XIX.

Ч. 100.

Ч. 917. — Въ справѣ товариства св. Петра.

На просьбу Выдѣлу Товариства св. Петра розсылае ся зъ нынѣшнимъ числомъ АЕп. Вѣдомостій до каждого уряду деканального вразъ зъ Статутомъ по 1. примѣрникови петици до Выдѣловъ Повѣтовыхъ о субвенцію зъ препорученемъ, чтобы тѣ Всч. ОО. Деканы, въ котрыхъ деканатѣ находятъ ся (на пр. въ Чергиньскѣмъ) Выдѣль Повѣтовый, дописали на петици назву мѣста, въ котромъ находятъ ся Выдѣль Повѣтовый (въ Долинѣ) якъ и имя и прѣзвище того члена Выдѣлу Повѣтового, на которого руки мала бы петиція внести ся, и такъ доповнену петицію доручити тому же членови для предложена еи Выдѣлови Повѣтовому зъ внесенемъ на удѣлене Товариству за помози убогихъ церквей имени св. Петра въ Львовѣ значнѣйшой субвенци на руки Преосв. Митроп. Ординаріату.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 10. грудня 1903.

Ч. 101.

Ч. 9542. — Оголошує ся конкурс на одноразову запомогу для бѣдныхъ церквей зъ фонда бл. п. Павла Зарицкаго.

Ставропигийскій Институтъ въ Львовѣ оголошує конкурсъ зъ реченцемъ до дня 15. н. ст. сѣчня 1904 на одноразову запомогу въ квотѣ сто шѣстьдесятъ (160) коронъ зъ фонда бл. п. Павла Зарицкаго для вспоможеня при украшеню або реставраціи бѣдныхъ, а на тоє водповѣднихъ фондѣвъ не посѣдающихъ гр. кат. церквей въ Галичинѣ.

Прошеня зъ точнымъ наведенемъ потребъ и убожества убѣгающихъ ся о запомогу церквей, подтвержденъ дотычнымъ урядомъ деканальнымъ, мають церковній комитеты внести посредствомъ своихъ Консисторій въ высше означенѣмъ реченци.

Надѣлена тою запомогою церковь, має приняти на себе обовязокъ, щобы имя фундатора поминане було черезъ цѣлый рѣкъ въ недѣлѣ и празники при Литургіи о „отпущеніи и оставленіи грѣхѣвъ и прегрѣшеній его.“

Вѣдъ Митрополитальной Консисторій.

Львѣвъ, дня 17. грудня 1903.

Ч. 102.

Ч. 9703. — Змѣна цѣны картъ вписовыхъ брацтва Найсв. Тайнъ.

Цѣна картъ вписовыхъ брацтва Найсв. Тайнъ постановляє ся на дальше 4 сот. за одну, а 4 кор. за сотку.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторій.

Львѣвъ, дня 22. грудня 1903.

Ч. 103.

Ч. 9332. — Въ справѣ захованя стародавнихъ корунокъ при одежахъ церковныхъ.

Высоке ц. к. Министерство вѣроисповѣданя и просвѣты зъ дня 30. листопада 1903 ч. 37.812 въ справѣ захованя стародавнихъ корунокъ при церковныхъ одежахъ и другихъ предметахъ розпорядило, що слѣдує:

„Die rühmlichst bekannte Buch- und Kunstverlagsfirma Martin Gerlach et Komp. in Wien beabsichtigt, in richtiger Erkenntnis, dass unter jenen kunstgewerblichen Erzeugnissen der Vergangenheit, die auch heute noch als Vorbild zur Belehrung dienen können, die alten Spitzen einen hervorragenden Platz einnehmen, ein Werk, Reproduktionen alter Spitzen enthaltend, herauszugeben.

Wie nun seit altersher auf allen Gebieten künstlerischer Tätigkeit die Kirche einen hervorragenden Platz als Pflegerin und Förderin einnimmt, so sind denn auch hier, die allerinteressantesten Stücke alter Spitzen im Dienste der Kirche zu finden u. zw. zum Schmucke geistlicher Gewänder und verschiede-

ner kirchlicher Geräte verwendet, und im Besitze der Abteien, Stifte, Klöster, Kirchen, bischöflicher und sonstiger geistlicher Kunstkamern sorgfältig aufbewahrt.

Die genannte Verlagsanstalt hat nun hieher das Ersuchen gerichtet, ihr an die verschiedenen kirchlichen Behörden und Aemter Empfehlungen zu gewähren, damit ihr die Gelegenheit geboten werde, bei denselben, die von ihr zu Reproductionszwecken auszuwählenden Spitzen, deren Einsicht sonst Laien nicht leicht zugänglich ist, studieren und photographisch aufnehmen zu können.

Bei dem vorzüglichen Rufe dieser Firma, erlaube ich mir das Ansuchen der Firma dem hochwürdigsten Ordinariate auf das Wärmste empfehlen zu sollen.“

Вѣдъ Митрополитальной Консисторій.

Львѣвъ, дня 15 грудня 1903.

Ч. 104.

Ч. 9221. — Въ справѣ типика ВПр. О. Дольницкаго.

Зъ покликѣмъ на Ч. IX ч. 43 въ Вѣдомостяхъ с. р. (ст. 77) поручає ся ще разъ Вч. Священству типикъ ВПр. О. Пралата Дольницкаго до набути для своихъ церквей або и для себе, котрый-то типикъ обнимає не лишь дотычній постановы нашего Синода и нашій звычай, але и взагалѣ въ сѣ случаѣ богослужень, н. пр. на всякій випадки празника Благовѣщеня П. Б., на цѣлу велику седмицю, и пр., такъ що вже въ взглядѣ типиковѣмъ безъ Миней и Тріоди обійти ся можна; и єсть вѣнь зъ увзглядненемъ всякихъ важныхъ жерель трудомъ многихъ лѣтъ опрацьований.

А кромѣ того ВПр. Авторъ назначивъ не лишь весь чистый дохѣдъ, но и свѣій накладъ печатаня, выносячий около 3000 коронъ, на будову новой церкви при одинокомъ монастыри Монахинь Чина св. Василя В. у насъ въ Словѣтъ, котра-то будова вже вѣдъ многихъ лѣтъ єсть потрібною.

Типикъ сей можна набути або въ Жовквѣ въ книгопечатни ОО. Василянъ, або въ Львовѣ у Вп. П. Дымега, по цѣнѣ 6 коронъ зъ оправою въ полотно.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторій.

Львѣвъ, дня 31. грудня 1903.

Ч. 105.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ днемъ 10. грудня 1903 зъ реченцемъ до дня 5. лютото 1904:

Ч. 9302. — Годѣвъ зъ прилуч. Юсифѣвка, дек. Золочѣвского, наданя приватного.

Ч. 9303. — **Коростѣвъ**, декан. Скольського, надана приватого.

б) *підъ диема 24. грудня 1903:*

Продовжує ся реченець къ убѣгательству о парохію **Дубиѣвцѣ**, дек. Скалатского, до дня **24. сѣчня 1904** зъ тымъ, що село **Сороки** буде вѣдлучене вѣдъ сеи парохіи.

II.

Ч. 9424. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ школѣ выдѣлов. им. св. Антонія в Львовѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна мѣйска въ Львовѣ розписала подѣ д. 15. листопада 1903 ч. 3336 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ выдѣловѣй мужеской им. св. Антонія въ Львовѣ зъ поборами I клясы платѣ.

Священники убѣгающіи ся о тую посаду, мають дотычнй документованій поданія заосмотреній въ табелю квалификаційну внести посредствомъ своеи настоятельной власти до высше сказаной ц. к. Рады школьной до дня **10. сѣчня 1904**.

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львовѣ, дня 17. грудня 1903.

ХРОНИКА.

Завѣдательство отримавъ:

О. Петро Рудакевичъ въ Иванчагахъ.

Власть binandi отримавъ:

О. Емиліанъ Кордуба завѣд. въ Тейсаровѣ.

Престоль упривилеованый отримали церкви:

Пар. Воздвиженія Ч. Креста въ Выспѣ, філ. св. Арх. Михаила въ Мелнѣ, філ. Покрова пресв. Богородицѣ въ Любши, пар. Стрѣтенія Господнього въ Дѣдушицахъ великихъ.

Брацтво найсвят. Тайнъ зѣстало канонно установлене при церквѣ:

пар. Преподобной Матери Параскевіи въ Деревлянахъ.

НЕКРОЛОГІЯ.

О. Юліанъ Габрусевичъ, парохъ Годова, померъ дня 24. листопада 1903. Душа его поручає ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львовѣ, дня 31. грудня 1903.

АНДРЕЙ

Митрополитъ.

1,50 р

ИП 21.593
1903

~~1903~~ / 1903.

1903